

DZIENNIK BYDGOSKI

Do „Dziennika“ dołączamy co tydzień: Tygodnik Sportowy i Dodatek powieściowy
Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 4—7 po południu.
Oddział w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 5. Przedstawicielstwa: w Toruniu, ul.
Mostowa 17; w Grudziądzu, ul. Toruńska 22; w Inowrocławiu, Król. Jadwigi 22/23;
w Gdyni, Skwer Kościuszki 24, I ptr.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 2,95 zł. miesięcznie;
8,55 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3,34 zł. miesięcznie; 10,00 zł. kwartalnie.
Pod opaską: w Polsce 6,95 zł., zagranicę 9,25 zł. miesięcznie.
Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 12/14.
Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.

Telefony: Nr Zbiorowy 2650 (trzy przewody). — Oddział w Bydgoszczy 1299

Założyciel Jan Teska.

Telefony Przedstaw.: Toruń 1546, Grudziądz 1294, Gdynia 1460, Inowrocław 594.

Numer 38

BYDGOSZCZ, czwartek dnia 16 lutego 1939 r.

Rok XXXIII.

Przyszywani Polacy.

Wicepremier Kwiatkowski wygłosił przed kilku dniami w sejmie mowę, którą słusznie można nazwać: *S. O. S. w sprawie polityki personalnej państwa.*

„Stwierdzam — mówił pan wicepremier — że budżet nasz staje się w *zawrotnym tempie* budżetem konsumpcyjnym i ja, jako minister skarbu, ponoszę za to bezsprzecznie część winy. Jedynym usprawiedliwieniem może być tylko to, że i człowiek o tysiącokrotnie większej sile autorytetu stwierdzał przed 9 laty, że tego samego zagadnienia nie opanował (marsz. Piłsudski, przyp. red.). *W sprawie wydatków personalnych w budżecie państwa — bije na alarm.* Moi następcy staną za kilka lat przed piekielnym problemem, jeżeli tempo wydatków summarycznych na cele personalne nie będzie złamane.

Razem przy wzroście budżetu państwowego (netto), w ciągu 2 lat, w zakresie dochodów o 150 miln. zł, wydatki personalne w budżecie brutto wzrastają o 197 miln. zł, niezależnie od redukcji podatku specjalnego dla samych funkcjonariuszów państwowych o zwyk 80 miln. złotych“.

Nie ulega wątpliwości, że olbrzymią pozycję w tym zawrotnym budżecie zajmują emerytury. Nie mamy oczywiście na myśli tych *głodowych, groszowych* emerytur ludzi, którzy całe życie ciężko pracowali po większej części jeszcze w państwach zaborczych. Emerytury te to zaledwie mała wysepka w oceanie tysięcy emerytur tych wszystkich mniej lub więcej „czarujących“ emerytów, z których niejedyn byłby może mile widziany raczej w obozie koncentracyjnym za wyczyny w administracji państwowej, z której go na szczęście usunięto.

Znany procedurę: Zwykle dzieje się tak, że różni cacykowie bardzo z różnych względów niepopularni (używamy najdelikatniejszych wyrażen) przenoszeni to w inny kąt Polski, a po jakimś czasie przechodzą na emeryturę. Nie każdy staje wszak przed krótkimi sądownymi, nie każdy Bogu dzięki jest Robakiewiczem czy Czarnockim (znani z nadużyć starostów). Cały legion jest takich, którzy nie umieli zdobyć zaufania społeczeństwa. *Dlaczego my ich mamy utrzymywać? Za co?*

Czy nie należy przeprowadzić rewizji ustawy emerytalnej i skasować emerytur tym osobnikom, którzy byli szkodnikami?

Często się mówi i pisze o tym, że 600 tysięcy żydów z Rosji otrzymało w swoim czasie obywatelstwo polskie, a milczy się głucho o tym, że jest wszak 1.600.000 przegarniętych przyszywanych obywateli! Czy ten milion poza żydami to sami Polacy? Czy nie ma wśród nich Rosjan, obcych nam najzupełniej kulturą i duchem, a którzy się powpychali na różne stanowiska? Skądże się wzięli ci rozmaici tak często *śle mówiący po polsku* ludzie, ci „*novi Polacy*“, jak ich tak lapidarnie, tak świetnie nazwała Rodziewiczówna?

Najtragiczniejszą książką Polski powojennej jest bez wątpienia zbiór nowel Marii Rodziewiczówny pt. „*Róże panny Róży*“, omawiających wyczyny tych „*nowych Polaków*“ na Polesiu. Nie wątpimy ani chwili, że nie ma ich już w służbie państwowej, pan premier Sławoj Składkowski żelazną miotłą wymiółł to robactwo. *Alc czy oni nie otrzymują emerytur?* W tym właśnie sek.

(Ciąg dalszy na str. 2)

Doczesne szczątki Piusa XI spoczęły w podziemiach bazyliki św. Piotra.

Miasto Watykańskie, 15. 2. Wczoraj o godzinie 16 rozpoczął się wzruszający obrzęd złożenia na wieczny spoczynek w podziemiach Bazyliki Watykańskiej ciała zmarłego Ojca św. Piusa XI przy dźwiękach dzwonów św. Piotra i pniach żałobnych chóru sykstyńskiego. Wielkie rzesze ludu ze wzruszeniem odmawiały modlitwy *Różańca św.* W żalobnym obrzędzie wzięli udział wszyscy obecni w Rzymie kardynałowie a wśród nich ks. Prymas Polski, arcybiskupi i biskupi, cały korpus dyplomatyczny i dwór papieski z wyjątkiem chorego mistrza dworu papieskiego prałata Mella di Sant'Elia. Orszak żałobny prowadzi w czarnej kapie i białej infule kardynał-kamerlengo Pacelli. Za trumną postępuje najbliższa rodzina Papieża, zamyka pochód gwardia szwajcarska.

Dzian kapituły watykańskiej pobłogosławił Zwłokom, które ze wspaniałego katafalku w kaplicy N. Sakramentu przeniesiono na marach do nawy w Absydzie Bazyliki pomiędzy Konfesją św. Piotra a wielkim ołtarzem, gdzie już przygotowano *potrójną trumnę, jedną z drzewa cyprysowego wybitą purpurowym jedwabiem, drugą oliwaną i trzecią z drzewa orzechowego, na której widnieją godła i imię Papieskie.*

Zwłoki odziane w szaty pontyfikalne złożono w przygotowane, ustawione jedna w drugiej trumny. Diekan kapituły watykańskiej udzielił Zwłokom absolucji a prefekt ceremonij apostolskich prałat Carlo Respighi okrywa twarz Zmarłego białym welonem, po czym całe ciało okryte zostaje *purpurową materią.* U stóp Zmarłego składają trzy woreczki z *poświęconymi medalami złotymi, srebrnymi i brązowymi w liczbie lat pontyfikatu,* oraz puszkę oliwaną z pergaminem zawierającym streszczenie ży-

wota zmarłego Papieża. Streszczenie to przygotował prałat Bacci, sekretarz „*brevium ad principes*“. Kardynałowie zbliżają się do zwłok Papieża, by oddać hołd po raz ostatni, *blagosławiają zwłoki i dotykają je ręką.*

Zbliżają się rzemieślnicy, którzy nakładają pierwsze wieko trumny. Widnieją końce szerokich sznurów, które na rogach

Herb Piusa XI.

opatrzone zostają dwoma lakowymi pieczęciami kardynała kamerlengo i również dwoma pieczęciami „*maestro di camera*“. Po środku zakładają jeszcze dwie pieczęcie jedną Kapituła Watykańska, drugą kardynał Arcypresbiter. Rzemieślnicy zakładają wie-

ko drugiej oliwianej trumny, która również zostaje opatrzona, podobnie jak pierwsza, pieczęciami tym razem w oliwii. Zamknięta zostaje i trzecia trumna. Zbliża się archiwista kapituły watykańskiej prałat Ferraro i *klęcząc odczytuje oficjalny akt o zamknięciu trumny.* Następnie prałat Bacci odczytuje wspomnienie żałobne, którego oryginał spisany na pergaminie został zamknięty w puszcze w trumnie. W tym treściwym żywocie często powtarza się imię *Polski, z którą tak serdecznie wiązy był związany Pius XI, wspomina się „Gud nad Wisłą“, lata nuncjatury w Warszawie.*

Zbliża się ostatnia droga Piusa XI, następują przygotowania do przeniesienia zwłok do podziemi Bazyliki watykańskiej. Kardynałowie powstają z miejsc i udają się do konfesji św. Piotra, schodzą po stopniach do grobu pierwszego Apostoła, po modlitwie wychodzą i udają się do zakrystii.

Formuje się pochód, na czele którego kroczą członkowie kapituły watykańskiej. Za nimi na specjalnym przystrojonym w kir wózku posuwają się nosze, na których spoczywa potrójna trumna ze zwłokami Papieża.

Bazylikę zalegają już ciemności migocą tylko oliwne lampy u Konfesji św. Piotra. Niesłychanie wstrząsające wrażenie czyni w jej mrokach posuwający się pochód przy pniach chórów śpiewających „*Miserere*“ i „*Benedictus*“. Zbliża się on pod kopułę Michała Anioła i do ołtarza Konfesji u myślnie ustawione rusztowanie umożliwi opuszczenie bardzo ciężkiej trumny do podziemi. Duchowieństwo otacza balustradę wieńcem, biją dzwony, wierni odmawiają litanie do Najśw. Maryji Panny.

Już sznury obejmują trumnę, unoszą ją nieco w górę i zwolna lekko opuszczają do krypty. Trumna ze zwłokami Piusa XI ginie z oczu osób pozostających w Bazylice. Gwardia prezentuje broń. *Chór śpiewa „Requiem aeternam...“.*

Na dole, w krypcie, trumnę przyjmuje inny wózek, który wzdłuż galerij przewozi ją na miejsce wiecznego spoczynku, tuż obok grobowca Piusa X.

Duchowieństwo udziela ostatniej absolucji, a murarze przystępują niezwłocznie do pracy wznoszenia pokrywającego trumnę muru. Pochował Rzym swego Biskupa, świat chrześcijański swego Papieża, ludzkość najlepszego Człowieka, Polska najczłowieczniejszego Przyjaciela.

Groty watykańskie, w których pochowano Piusa XI znajdują się w północnej części Bazyliki św. Piotra. Groty te posiadają dwa wejścia: jedno po wschodniej a drugie po zachodniej stronie św. grobu św. Piotra. Podziemia stanowią kompleks pomieszczeń i korytarzy, które częściowo odpowiadają nawom starodawnego kościoła św. Piotra. W grobach tych spoczywają m. in. zwłoki Bonifacego VIII, Inocentego IX, Inocentego VII, Urbana VI, Mikołaja III, Juliusza III, Pawła II, Piusa III oraz Benedykta XV.

Doczesne szczątki Piusa XI pochowano zgodnie z testamentem zmarłego Papieża, w nawie południowej w pobliżu grobu Piusa X.

Treść wspomnienia żałobnego umieszczonego w trumnie Piusa XI.

Miasto Watykańskie, 15. 2. (KAP). Wspomnienie żałobne, którego oryginał spisany na pergaminie umieszczono w trumnie św. Papieża Piusa XI, sporządzone zostało przez sekretarza „*brevium ad principes*“ prałata Antoniego Bacci. Obejmuje ono wyszczególnienie ważniejszych wydarzeń z okresu pontyfikatu Piusa XI, ze szczególnym podkreśleniem olbrzymich zasług tego Papieża dla rozwoju misji katolickich i wzmożenia stosunków Stolicy Apostolskiej z różnymi rządami i ludami, a zwłaszcza Jego wielkie dzieło koncytacji z państwem włoskim, które konający Papież tak gorąco pragnął uczcić obchodem dziesięciolecia tego aktu. W życiorysie tym powtarza się kilka razy imię Polski i związek jej ze zmarłym Papieżem.

Wspomnienie kończy się modlitwą o wiekiisty pokój.

Kandydaci na tron papieski Przepuszczenia dziennika rzymskiego.

Rzym, 15. 2. „*Popolo di Roma*“, omawiając przypuszczalne wyniki wyboru nowego papieża, stosuje zasadę eliminacji. Dziennik wyłącza najpierw ewentualne kandydatury cudzoziemskie, które uważa za zupełnie nierealne. Następnie wyłącza kilku kardynałów Włochów z powodu *podszerego wieku.* Dziennik rozważa dwie zasadnicze koncepcje wyborcze, wedle których godność papieża należałoby powierzyć bądź dyplomacie, bądź wybitnemu arcybiskupowi, przy czym zauważa, że jakkolwiek *wybor papieża „cudzoziemca“ nie jest przewidywany, to jednak głosy kardynałów cudzoziemskich będą na conclave decydujące.* Elekt musi uzyskać 2/3 głosów, a większości tej kardynałowie włoscy nie mają. Nawet gdyby wszyscy Włosi byli jednomyślni, wówczas do większości 2/3 głosów brakowałyby sześciu głosów, które musiałyby być oddane przez cudzoziemców. Ponadto jest rzeczą wątpliwą, kontynuuje dziennik, czy kardynałowie-Włosi będą jednomyślni. To też udział cudzoziemców w ostatecznym głosowaniu *powinien mieć charakter decydujący.*

Jeśli dziesięciu cudzoziemców zgodzi się na kandydata proponowanego przez większość włoską, wówczas wybór danego kandydata powinien być zapewniony.

Dziennik stwierdza dalej, że w razie wyłączenia kandydatów, należących do zakonów religijnych, upadłyby ewentualne kandydatury arcybiskupa Schustra, Piazza i Boetto, w razie wyłączenia dyplomaty nie wchodziłyby w rachubę kandydatury kardynałów: Marmaggi, Maglione, Tedeschi. Również kardynał Pacelli może nie mieć szans, gdyby była zastosowana stara zasada, że na tron papieski nie wprowadza się kardynała, który był sekretarzem stanu w okresie ostatniego pontyfikatu.

W konkluzji dziennik wymienia jako „*papabile*“ (mających szansę) następujące nazwiska: arcybiskup Turynu, kardynał Fosati, arcybiskup Bolonii Nasalli Rocca, arcybiskup Neapolu, kardynał Ascalesi, arcybiskup Florencji kardynał della Costa.

Ponadto „*Popolo di Roma*“ zauważa, że spośród najbliższych kardynałów wymienia się jako kandydatów nazwiska: Canali, Pellegrinetti i Massini.

Czy pokój światowy będzie spuścizną po Wielkim Papieżu?

Naczelny redaktor „*Osservatore Romano*“ hr Dalla Torre na łamach pisma podkreśla pokojową działalność Piusa XI i gorące umiłowanie przezeń pokoju. Pragnąc wyjednać u Boga pokój dla Europy i dla świata, wielki Papież uczynił rzecz, która na wieki będzie zapisana złotymi zgłoskami w historii — ofiarował własne swe, tak bezcenne dla chrześcijaństwa życie.

Obecnie, gdy Ojciec św. zgasł tak nagle, samo przez się nasuwa pytanie: czy znaczy to, iż Bóg przyjął tę ofiarę arcybiskupa? Musimy w to uwierzyć, musimy w to uwierzyć w chwili obecnej, gdy dokoła nas kłębią się ciężkie chmury, gdy Kościół cierpi prześladowania, gdy zda się słyszmy pomruki nadciągającej burzy, gdy stoimy wobec zatrważającego jutra; musimy w to uwierzyć by móc się ukorzyć przed niezbadanymi wyrokami Opatrzności i z ufnością spojrzeć w górę.

Organ watykański przypomina, że po raz pierwszy Pius XI ofiarował swe życie w dniu 30 września ub. roku w momencie gdy cudem niemal udało się zapobiec wojnie europejskiej a być może światowej. Od tego dnia począwszy, pomimo tytanicznej wprost potęgi umysłu i siły woli tego Nieustraszonego Pracownika, udzielającej Mu nadludzkiej siły w wykonywaniu obowiązków arcybiskupa i kierownika nawy Kościoła, zdrowie Ojca św. zaczęło z każdym dniem niemal coraz bardziej podupadać. Od tego dnia począwszy coraz częściej Papież czynił pogodne aluzje do swej rychłej śmierci. Po raz drugi czynił Papież ofiarę ze swego życia w przeddzień Bożego Narodzenia. Opromieniony świętością duch Papieża przygotowywał się w pogodzie ufności do Boga i w oczekiwaniu znaku, zapowiadającego przyjęcie tej ofiary.

Czyż ofiara ta może pozostać bez odpowiedzi?

Przyszywani Polacy.

(Ciąg dalszy).

„Za co oni nas tak nienawidzą, paniczku? — zapytuje jednego z Niedobitowskich wierna sługa. Dlaczego chcą nas stąd wydusić, wymęczyć, wygnąć! Dręczył Moskał wróg, dręczył Niemiec pijawka, dręczył bolszewik szatan, — ale dlaczego dręczy każdy z tych nowych Polaków? Co my Polsce zawinił! Myż się o nią modlili, my jej jak zbawienia wyglądali!“ (str. 109).

— Któż to jest ci „nowi Polacy“?

„Stary ruszył tedy do starostwa — o powiada Rodziewiczówna na str. 162. — Mieściło się w Żebryniu i skład jego był następujący: starosta: pan Fagot — spendowany ksiądz z Galicji, referent samorządowy pan Hilareńko, dawny akcyznik rosyjski. Zastępca starosty pan Boholubski — kapitan z armii Denikina, sekretarz pan Pawłowicz, dawny przystaw policyjny rosyjski...“

Oto właśnie „nowi Polacy“ zwani tu na Pomorzu „wiatrem od wschodu“ kapitanowie Denikina, akcyzniki, przystawy, to nie sami są wszakże żydzi „czujący się Polakami“...

Nie wątpimy, że już zostali usunięci od pracy nad budową państwa, ale czy zostali też usunięci od emerytalnego słoju?

O urzędowaniu „nowych Polaków“ najdramatyczniej może opowiada prawdziwa perła — (ale czarna i łzami nabrzmiąca perła!) — wśród nowel tego zbiorku Rodziewiczówny. „Sprawa jednorurki Nr 3080“. Jednorurkę, historyczną pamiątkę powstańca z r. 1863, chciano skonfiskować z powodu braku pozwolenia na broń i niemożności użycia go z powodu śmierci poprzedniego właściciela. Właścicielka odeśłała jednorurkę do Warszawy z następującym listem: „Do pana Bronisława Gembarzewskiego, dyrektora Muzeum Narodowego w Warszawie. Niżej podpisana składa do Muzeum strzelbę jednorurkę nr 3080, przechowaną z powstania 1863 roku, a zarazem uprzejmie prosi pana dyrektora o wypożyczenie z Muzeum kuszy do strzelania, lub ryśunku takowej, a to w celu zbudowania owego narzędzia, dla obrony życia mieszkańców Polaków na Kresach, skazanych na zagładę przez miejscową administrację. Upraszam o wybaczenie, że strzelbę doręczy pan Aron Safir lub Iwan Kiryluk, posiadający prawo na broń, którzy za stosownem wynagrodzeniem, komisu tego się podejmą.“ (str. 165).

Tych i takich urzędników administracji — jesteśmy przekonani — już nie ma w żadnym starostwie, ale czy nie zjadają sobie spokojnie emerytalnego chleba dobrze zasłużonych, któż wie?

Skądś się przecież wzięła ta niezliczona szarańcza, która pożera bogactwo Polski, skoro przerażony wicepremier Kwiatkowski woła: „biję na alarm“!

Postowie do Sejmu mogą przecież interpelować w tych sprawach!

Zofia Żelska-Mrozowicka.

Odznaczenie zasłużonego kapłana-uczonego.

Na krótko przed śmiercią Ojciec św. Pius XI zamianował swym tajnym szambelanem ks. dr. Józefa Pastuszkę, kapłana diecezji sandomirskiej, wybitnego uczonego, profesora Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, w uznaniu zasług na polu naukowym, a zwłaszcza w dziedzinie filozofii.

„Dziennik Bydgoski“ w Zakopanem i Krynicy

Szan. Czytelnikom i zwolennikom naszego pisma, wyjeżdżającym do stolic zimowych komunikujemy, że „DZIENNIK BYDGOSKI“ otrzymać mogą stale w księgarniach zdrojowych

Tow. Księg. Kolej. „RUCH“ S. A. w ZAKOPANEM i KRYNICY

W ciągu kilku godzin

Sejm uchwalił 6 budżetów.

O zdolnościach umysłowych Sejmu, patrolu i cenie eunuchów.

(Od własnego sprawozdawcy parlamentarnego).

Warszawa, 15. 2. Budżet Pana Prezydenta sejm przyjął bez dyskusji. Sprawozdawcą był pos. Browiński. Referent ożonowy prawi grzeczności obecnemu sejmowi i powiada, że ma on szerokie kompetencje. I chce, aby „instytucja tak wysoko postawiona i naczelna w państwie cieszyła się poszanowaniem i prestiżem społeczeństwa“. Jak do tego dojść? Pod tym względem istnieje w opinii publicznej pewien zamęt. Sprawozdawca nie chce głośno wołać o prokuratora, aby ten stał na straży prestiżu sejmowego. Ale radby go widzieć, zaś obniżanie autorytetu sejmowego kwalifikuje po prostu jako anarchizowanie społeczeństwa.

Budżet Najwyższej Izby Kontroli przyjęto bez dyskusji.

Administrację należy traktować po dżentelmeńsku.

Sprawozdawcą budżetu Prezydium Rady Ministrów był pos. Gdula. W dyskusji pos. Stoch wyraża pogląd, że pierwszym warunkiem dobrego rządzenia jest umiejętność zgromadzenia odpowiednich sił dla osiągnięcia zamierzonych celów i trafna ocena, jakie siły i jaką metodę dany cel powinien wywołać. Nieznajomością rzeczy jest oparcie się na Ozonie, jako siłę polityczną, mającej rzekomo oparcie 67% ludności. Można by jeszcze rozumieć takie postawienie sprawy, gdyby padło twierdzenie, że oparcie się na Ozonie jest niezbędne dla przeprowadzenia wyborów prezydenta w r. 1940, lecz o tym się nie mówi.

W dalszym ciągu swego przemówienia pos. Stoch zarzuca obecnemu rządowi brak

jednolitego programu. Wycofanie się rządu z akcji przeciw Zw. Naucz. Polsk. osłabiło wybitnie prestiż władzy. Takim złem była cała polityka wojewody Józefskiego na Wołyniu, która trwała lata całe. Mówca w pewnej chwili bierze w obronę administrację i powiada, że należy ją traktować po dżentelmeńsku.

Premier: A kto traktuje administrację nie po dżentelmeńsku? Żądam kategorycznie wyjaśnienia, kogo pan miał na myśli?

Pos. Stoch: Mówię ogólnikowo, a mówilibym szczegółowo, gdybym nie chciał narażać ludzi, których los od tego zależy.

Premier: To mi wystarczy; już się pan wycofał.

A gdy postowie ozonowi w dalszym ciągu przeskadzali mówcy, pos. Stoch w pewnej chwili odpowiedział, że on więcej rozumie co mówi, niż niektóre łysy głowy — na co marszałek zwraca uwagę, żeby trzymał się tematu i nie robił obraźliwych wycieczek.

Gdy mu w dalszym ciągu przeskadzano, pos. Stoch odpowiada: Panów myśli nie sięgają tak daleko.

Marszałek: Proszę pana o trzymanie się tematu i o nie zastanawianie się nad zdolnościami myślowymi postów.

O cenie eunuchów.

Zupełnie nieoczekiwanie mówca przeszedł do kwestii żydowskiej, mówiąc, że żydzi przyszli do Polski dawno, a działalność swoją zaczęli od handlu niewolnikami, których przez Niemcy i Francję wywozili najpierw do Andaluzji, a później na Krym i ponieważ w krajach mużulańskich cena eunuchów była wyższa, po drodze pozabawiali ich męskości.

Postowie się śmieją. Marszałek raz jeszcze zwraca uwagę, aby mówca trzymał się tematu.

Nie zgłosi wniosku o wołum nieufności

O składzie rządu i jego polityce robi takie porównanie: Wicepremier Kwiatkowski to silna grupa artyleryjska, która ruszyła na front. W ochronie słabego patrolu piechoty i z miejsca zaczęła się intensywna działalność. W czasie akcji komendanci oddziałów rozpoczynają alarmować, że artyleria nie ma dość silnej osłony ze strony politycznej akcji patrolu. Nic dziwnego, patrol takiej osłony dać nie mógł i nie może i to jest słabą stroną akcji całego Prezydium Rady Ministrów.

Wynikiem mojego przemówienia — powiada — powinno być zgłoszenie wołum nieufności, lecz tego nie zrobię. Owe rządowi wygrał wszystkie najlepsze swoje karty i obawiam się, że przy zachowaniu tego obozu zmiana na stanowisku premiera mogłaby wyjść tylko na gorzej.

Przy budżecie ministerstwa spraw zagranicznych jeden tylko mówca pos. Pankiewicz chwalił politykę ministra Becka. Budżet przyjęto prawie bez dyskusji. Przy budżecie ministerstwa spraw wojskowych dyskusji żadnej nie było. Jutro rozpatrywany będzie budżet ministerstwa komunikacji.

Nudy na sali sejmowej.

Przez kilka zaledwie godzin sejm załatwił sześć budżetów poszczególnych ministerstw. Równie dobrze jednego dnia mógłby być załatwiony cały budżet. Większość Ozonowa nie ma nic do powiedzenia, bo ma pełne zaufanie do rządu, że rząd wszystko zrobi jak najlepiej. Grupa niezależnych postów również niechętnie zabiera głos, wiedząc, że nic w budżecie zmienić nie będzie mogła. Na sali sejmowej panowały niesłychane nudy. Znaczący przy tym należy, że nawet te przemówienia, które wygłaszają pomniejsi postowie OZN, są cenzurowane przez władzę klubową. Nikt więc żadnej niespodzianki się nie spodziewa. W kołach poselskich żywo była natomiast omawiana napaść ozonowego Kuriera Porannego na ks. Lubelskiego. Z niesmakiem wspominano o tym wystąpieniu ozonowym.

W sprawie dnia

W Hiszpanii ścierać się zaczynają wpływy państw totalnych i demokratycznych coraz ostrzej. Chwila i gen. Franco może podziękować za... pomoc. Rozeszły się więc pogłoski, że Mussolini przemówi w Turynie i wyłoży „kawę na lawę“. Tymczasem dziś zaprzeczają temu. Coś nie jest w porządku. Sam „wódz“ jakoś nie może krzyknąć „Tunis, Dżibuti, Korsyka, Nicea“. Coś mu w gardle zawadza. Co?

Anglia i Francja zabierają się do uznania gen. Franco. Te koła, które upatrują swe postępowanie w zwalczaniu faszyzmu, zamiast podstawić nogę faszyzmowi, protestują i wydają gen. Franco na łup „opiekunów“. W rezultacie z uznania może nie być i Hiszpania narodowa będzie się dalej trzymała klaniki włosko-niemieckiej.

Przyszłość zapewni Ci szczęśliwy los z Kolektury

"ZACHĘTA"

BYDGOSZCZ, Jagiellońska 2 — GDYNIA, 10 Lutego 5. Nie zwlekaj, kup natychmiast Ciągnięcie już 23 b. m.

n1426)

Zamówienia zamiejscowe wykonujemy odwrotnie. Konto P. K. O 606 400.

Wnioski i interpelacje.

Pos. Klimkiewicz zgłosił projekt ustawy o wojennym krzyżu ochotniczym i wojennym medalu ochotniczym.

O ochronie nazwisk polskich.

Pos. Józwiak złożył do łaski marszałkowskiej projekt noweli do ustawy o zmianie nazwisk. Projekt przewiduje, że zezwolenia na zmianę nazwiska można udzielać tym obywatelom polskim, którzy w dniu 11 listopada 1918 r. byli zapisani w księgach stanu cywilnego lub innych równorzędnych jako wyznający religię mojżeszową lub którzy uzyskali obywatelstwo polskie na zasadzie nadania przez władzę polską, o ile w czasie rocznym przed nadaniem lub w czasie nadania obywatelstwa polskiego byli zaliczani do wyznających religię mojżeszową. Pos. Józwiak uzasadnia swój projekt tym,

że przeprowadzana masowo zmiana nazwisk rodowych przez osoby wyznające religię mojżeszową, a dająca się szczególnie zaobserwować w ostatnich czasach, zmierza do wprowadzenia społeczeństwa polskiego w błąd co do pochodzenia tych osób i ma na celu wyłącznie względy materialne, a w szczególności ułatwienie sobie pozycji przy nawiązywaniu stosunków handlowych oraz towarzyskich i przy uzyskiwaniu różnych stanowisk. Niejednokrotnie zachodzą wypadki, że obywatele polscy, wyznający religię mojżeszową, a przebywający poza granicami państwa, przyjąwszy nazwisko o brzmieniu czysto polskim, uchodzą za rdzennych Polaków, podczas gdy ich działalność jest szkodliwa i podrywa autorytet państwa polskiego na terenie międzynarodowym.

O wprowadzenie w Polsce jednolitego kalendarza gregoriańskiego.

Interpelacja ks. dr. Józefa Lubelskiego do Pana Prezesa Rady Ministrów w sprawie powszechnego zaprowadzenia w Państwie Polskim kalendarza gregoriańskiego.

W r. 1937 uchwalił sejm zgłoszoną przez mnie do komisji budżetowej rezolucję następującej treści:

Sejm zwraca się do rządu, aby u władz kościelnych obrządków i wyznań w Polsce, które do tego czasu trzymają się kalendarza juliańskiego, poczynił starania o wprowadzenie kalendarza gregoriańskiego.

Sprawa poruszona w niniejszej rezolucji jest sprawą niezmiernie ważną. Poprawiony bowiem przez papieża Grzegorza XIII kalendarz z biegiem czasu przyjęły wszystkie państwa i narody cywilizowane, nawet niechrześcijańskie, zdając sobie dobrze sprawę z wielkiego znaczenia w świecie jednolitego, na naukowych podstawach opartego kalendarza. Po wojnie światowej wprowadziły kalendarz gregoriański następujące państwa: Japonia, Turcja mahometańska, bolszewicka Rosja, Rumunia, nadto prawosławne patriarchaty konstantynopolski, aleksandryjski i antiocheński, prawosławne cerkwie Cypru, Grecji, Estonii, Finlandii.

W Polsce trzymają się jeszcze kalendarza juliańskiego obrządek grecko-katolicki, cerkiew prawosławna i staroobrzędowy. Wprawdzie w r. 1924 warszawska metropolia prawosławna ogłosiła nowy kalendarz dla prawosławnych w całym państwie polskim, lecz faktycznie wprowadzono nowy kalendarz tylko w cerkwi metropolitalnej i w kilku innych miejscowościach. Tak samo zarządzenie unickiego ks. biskupa Homyszyna ze Stanisławowa z r. 16 co do wprowadzenia kalendarza gregoriańskiego w jego diecezji nie weszło na stałe w życie. Główną przyczyną, że te zarządzenia nie weszły w życie, to nieświadomość ludu i chęć odróżnienia się od ludności polskiej obrządku łacińskiego. Za wprowadzeniem jednolitego kalendarza przemawiają nie tylko względy naukowe, ale i ważne względy społeczne, gospodarcze, państwowe i religijne. Wskutek podwójnego kalendarza obchodzi się w częściach państwa pod względem obrządkowym i wyznaniowym mieszanych podwójne święta, co ujemnie odbija się w handlu, rolnictwie, przemyśle, a przede wszystkim w szkolnictwie, urzędach i w armii.

Ujemne strony podwójnego kalendarza dają się odczuwać zwłaszcza w rodzinach mieszanych, których część rodziny trzyma się kalendarza gregoriańskiego a część juliańskiego. Podwójne w tych rodzinach święta, podwójne posty. Te same dni dla jednych członków rodziny są dniami świętymi, dla drugich dniami pracy. Podwójny kalendarz i związane z tym podwójne świętowanie wywołuje także wielkie szkody pod względem religijnym i to zwłaszcza dla trzymających się kalendarza juliańskiego z powodu tego, że wiele instytucji nie może uwzględnić świąt wschodnich i pracujący w nich wierni wschodniego obrządku czy wyznania nie mogą tych świąt zachować, a do zachowania łacińskich świąt nie uważają się za obowiązanych. Nad to wywołuje to u wielu rozgorczenie, że w tych dniach w których jedni świętują, drudzy pracują.

Przedstawiając niniejsze fakty i przypominając, że już dwa lata dobiega do uchwalenia przez sejm rezolucji zapytuję czy i jakie starania poczynił rząd o wprowadzenie kalendarza gregoriańskiego i jakie są powody, że kalendarz ten nie został do tego czasu ogólnie zaprowadzony w państwie polskim?

O obsadzenie ambasady przy Watykanie.

W dniu 27 grudnia 1937 r. zmarł śp. Władysław Skrzyński, ambasador RP. przy Stolicy Apostolskiej. Od tego czasu więc przeszło rok ambasada ta nie jest obsadzona. Ponieważ tak długie nieobsadzenie placówki dyplomatycznej uważa się zawsze w stosunkach dyplomatycznych za objaw oziębienia wzajemnych stosunków względnie niezadowolenia jednej strony z drugiej kontrahenta i ponieważ tak długi wakans tej ambasady wywołuje w narodzie polskim, który w ogromnej większości swojej pragnie, aby stosunki państwa polskiego ze stolicą były jak najściślejsze i jak najlepsze — zdziwienie, zaniepokojenie i rozmaite komentarze dlatego zapytuje Pana Prezesa Rady Ministrów i Pana Ministra Spraw Zagranicznych, dlaczego ambasada przy Watykanie opróżniona przez śmierć śp. Władysława Skrzyńskiego nie została obsadzona i kiedy jej obsadzenie nastąpi?

Interpelant
(—) ks. dr. J. Lubelski.

Notujemy nowy, wręcz bezprzykładnie brutalny wybrzyk gdańskiego „Gauleitera” Forstera.

Oto pan Forster, przemawiając na zebraniu robotników w stoczni Schichaua powiedział o zmarłym papieżu, że „umarł wróg Hillera i Wielkich Niemiec”. Działo się to w tym samym czasie, gdy Hitler składał kondolencje u nuncjusza apostolskiego w Berlinie.

Większość hitlerowskich kacyków, którzy dorwali się władzy, to ludzie pozabawieni skrupułów. Wszystko uchodzi im „na sucho”. Cóż ich, opartych o sztylety, zresztą obchodzi niezadowolone obywateli?

Niezadowolone gdańszczan przejawia się nawet w kołach narodowo-socjalistycznych. Forster otrzymał niedawno poufny memoriał, w którym wykazano „czarno na białym”, że nieprzemysłane zarządzanie wywołują wstrząsy ekonomiczne. Wpływy podatkowe zmniejszyły się w ostatnim kwartale 1938 roku o blisko dwa i pół miliona guldenów. W Banku Gdańskim pęcznieje portfel wekslowy. Mówi się w Gdańsku o konieczności podwyższenia podatków. Magazynowanie zboża i konserw mięsnych wywołuje różne domysły. Policję gdańską powiększono o nową kompanię uzbrojoną w karabiny maszynowe i auta pancerne...

Na konferencji u biskupa Spletta żalono się, że hitlerowcy na wielu odcinkach prowadzą walkę z religią katolicką szerząc kult bogów germańskich i poganstwo...

Na robotników polskich w Gdańsku wywiera się nacisk, aby należeli do związków niemieckich i posyłali dzieci do szkół niemieckich. Właściciele domów traktują lokatorów Polaków na równi z żydami, to znaczy podle.

W Gdańsku ludność z rąk do rąk podaje sobie nielegalne ulotki, demaskujące władców hitlerowskich i piętnujące ostatnie wybrzyki Forstera. Policja polityczna bacząc uwagę skierowała na statki szwedzkie, zawijające do portu gdańskiego, podejrzewając, że przywożą one zakazaną bibulę. Aresztowano 5 osób podejrzanych, lecz właściwych sprawców nie złapano.

Na pulsie dnia.

Polska gościnność.

(Na marginesie wyników polskich narciarzy na FIS).

Anglicy — to dżentelmeni,
Francuzi — uprzejmi, uczynni,
Niemcy — solidnie przeczorni,
Polacy za to — gościnni.

Widzimy to w Zakopanem:
gościnność tam wielka na Fisie,
każdy rad cudzoziemcom
i na uprzejmość sili się.

Organizatorzy Fis, zbierają same peany,
że wszystko jest dla gości
(prócz śniegu) w Zakopanem.

Starają się nasi narciarze,
by zwyciężali też — inni,
na mecie są zawsze ostatni,
gościnni, naprawdę, gościnnii...

Kamil.

Humor aktualny.

WÓDKA GUBI NARODY.

— Co ci się stało, że masz tak zachmurzoną twarz?

— A bo powiedział tylko sam, wczoraj po pijanemu wpisałem się na członka Towarzystwa Abstynentów.

CZARODZIEJ.

— ...widzieliście, moi państwo, jak pania, która stawiała się do mojej dyspozycji, zamieniłem w wazonik z kwiatami. A teraz wazonik zamieniłem znów w panią...

— Ależ nie — woła mąż — niech ten wazonik pozostanie Proszę dać mi tylko kwiaty.

W SZKOCJI.

Młody Mac Darff wybrał się na wycieczkę z ukochaną. Gdy wrócił, jego ojciec powiedział z wyrzutem:

— Wyobrażam sobie, ile to musiało kosztować!

— Nie więcej niż dwa szylingi, ojczu!

— Hm... to ostatecznie jeszcze nie tak wiele...

— Tak, ona nie miała więcej przy sobie!

PRZYTYK.

— Teraz, kiedy ja się ożeniłem, i wy chcecie się żenić? Dlaczego, Janie?

— Mam też długi, panie dziadziu.

List z Paryża.

Powody włoskiej ofensywy.

(Od własnego korespondenta „Dziennika Bydgoskiego”).

Paryż, w lutym.

Emigracja włoska we Francji nie składa się bynajmniej z członków skrajnej lewicy, socjalistów, komunistów lub też rozmaitych odprysków anarchistycznych. Z powodów ogromnych różnic między poglądem faszystowskim a zapatrywaniami polityki katolickiej (stronnictwo popularów), albo nawet pravicowo-nacjonalistycznej, lecz nie totalnej i dyktatorskiej — musieli Włochy opuścić dawni wybitni mężowie stanu, posłowie, publicyści. Są to ludzie dużej kultury, kierownicy potężnych niegdyś stronnictw. Wielu z pomiędzy nich odgrywało ogromną rolę nie tylko w swojej ojczyźnie, ale również na wielkiej scenie wydarzeń międzynarodowych. Dzisiaj znajdują się na emigracji nieraz w bardzo trudnych warunkach materialnych. Jednakowoż ani gorzkie chwile wygnania ani pozbawienie warsztatu pracy nie usunęło ich poza nawias orga-

nizacji życia społecznego. Skoro praktyczna działalność okazała się niemożliwością, rozpoczęli prace nad teorią polityczną — i książki z dziedziny polityki międzynarodowej, które ukazują się w Paryżu, Londynie lub Szwajcarii — należą do najciekawszej współczesnej literatury politycznej Włoch.

Niedawno mieliśmy sposobność rozmawiać z jednym z bardzo wybitnych przedstawicieli tego przedfaszystowskiego okresu. Nazwiska — zresztą bardzo znanego — nie możemy wymienić z przyczyn łatwo zrozumiałych. Dyskusja toczyła się na temat stosunków włosko-francuskich i zagadnień basenu Morza Śródziemnego. W słowach mojego rozmówcy nie było ani śladu jakiegś nienawiści lub nawet niechęci do obecnych rządów nad Tybrem. Na zagadnienia rzymskie, zapatrywali się spokojnie, podsumowując różne wartości w ogólnym, bardzo zawiłym rachunku.

Źródło wojny z Abisynią.

— W polityce — powtarzał słowa Sazonowa — nie ma rzeczy złych ani dobrych. Są tylko konsekwencje...

— Czemu, zdaniem pańskim należy przypisać ten silny atak na Francję, jaki podjęto obecnie nad Tybrem? Czy mamy do czynienia z ofensywą kierowaną przez pewien odłam bardzo radykalnych polityków? Cianino i Farinacci?

Rozmówca mój wzruszył ramionami.

— Ależ nie... Pytanie, które pan formuluje, stawiano mi bardzo często w ostatnich czasach. Nie. Kompleks zagadnień na półwyspie apenińskim jest bardziej różniczkowany, aniżeli takie czy inne poglądy p. Farinacciego lub rodziny Cianino. To, czego jesteśmy dzisiaj świadkami, ma swe źródło w całym systemie, który prasa na półwyspie określa jako „rewolucyjny”. Zna pan oczywiście książki i artykuły dotyczące doniosłych zmian, jakie we Włoszech miał wprowadzić faszizm. Olbrzymia rozbudowa armii, floty, lotnictwa... Wielkie prace inwestycyjne. To wszystko prawda. Ale prawdą jest również, że w polityce, która jest niczym innym jak tylko organizacją życia społecznego, mogą być duże przeskokki, ale nie ma cudów. Włochy były i są krajem olbrzymiej pracy — i zdanie, że dopiero faszizm nauczył pracować nasze społeczeństwo, stanowi według mnie obrazę narodu. Lud włoski był zawsze jednym z najbardziej pracowitych na świecie — i o tym mógł przekonać się każdy, kto poznał Lombardię lub nawet okolice Neapolu. Walka z głębią po największej części kamienista, walka o wodę w Kampanii, Kalabrii, Apulii. Lecz kraj nasz jest biedny. Można wydobyc ze społeczeństwa wszystkie jego oszczędności, można prowadzić gospodarke wojenną przez długi okres czasu. Ale wszystko ma swój koniec. Wszystkie kombinacje finansowo-ekonomiczne, wszystkie najbardziej dowcipne chwyt — wszystko to się w końcu wyczerpie. Otóż do dna kryzysu zbliżyły się Włochy już w 1934 r. I w maju 1934 r. wypowiedział Mussolini jedną ze swych najbardziej historycznych mów. Podkreślam „historycznych”, gdyż była ona punktem wyjścia dla całej nowej polityki Włoch. Dyktator zaznaczył, że stosunki gospodarcze przedstawiają się bardzo niedobrze i jeżeli Włochy chcą utrzymać się ponad dnem kryzysu, to trzeba żyć heroicznie, trzeba zdecydować się na czynny bohater-skie. Mowę przyjęto jak wszystkie inne, w których powtarzały się podobne wyrazy i nie zwrócono na nią uwagi ani we Włoszech, ani za granicą. Niestuszenie. Albowiem Mussolini zdawał sobie sprawę, że albo zaryzykuje bardzo poważnie i przedłuży istnienie systemu, albo pęta kryzysu gospodarczego zadusi Italię. I tu jest źródło wojny abisyńskiej. Miała być ona jakby zastrzykiem morfiny dla bardzo już nadszarpniętego organizmu społeczeństwa. Trzeba było pobudzić masy, ukazywać im nowe i niezwykłe ponętne miraż. Trzeba było zdobywać sławę, imperium, bogactwa Etiopii. Przewoźna pan sobie tę niestychaną propagandę, jaką rozwinięto za wojną w Afry-

ce. — W Abisynii — mówiono chłopom syrcylijskim — jest wszystko. Jest nafta, jest złoto, są olbrzymie plantacje kawy. Skoro zdobędziemy te ziemie, będziemy bogaci jak ci Anglicy, którzy przyjeżdżają do Taorminy i Syrakuz.

Społeczeństwo — przynajmniej częściowo — uwierzyło. Kiedy do Neapolu przywieziono pierwsze bryłki złota — wszystko razem za 100.000 lirów — olbrzymie tłumy zapelnily port. Oto nadchodziła chwila, którą zapowiadało radio, którą wieściły wszystkie organy propagandy, i o której ciągle mówił Il Duce. Wierzyli zresztą w erę spokojnego dobrobytu sami faszyci. Nie kto inny jak Mussolini obwieszczał w 1936 r., po zdobyciu Addis-Abeby, że Italia należy już do państw „zaspokojonych”, że rozpocznie się teraz długi okres spokojnej, twórczej pracy...

Zdobyto przecież imperium kilka razy większe od całego półwyspu, uzyskano tak upragniony dostęp do surowców, panowanie nad olbrzymim krajem, który miał dostarczyć Włochom wszystkiego, co im brakowało. I jeżeli Mussolini w czerwcu roku 1936 mówił o „zaspokojeniu wszystkich aspiracji włoskich”, jeżeli mówił o pokoju — to słowa jego były szczere.

Niestety, rzeczywistość okazała się znacznie bardziej prozaiczną od pięknych snów. Stary Badoglio miał rację, kiedy twierdził, że nie wystarczy zdobyć kolonie, lecz trzeba w niej jeszcze włożyć olbrzymią masę pieniędzy, żeby zaczęły przynosić nawet jakiś taki dochód. Ze na złoto, naftę i kawę w Abisynii trzeba będzie czekać jakieś dobre czterdzieści lat. Ze inwestycje w Etiopii są konieczne — i pochłona duże kapitały. Pieniądzy tych szukał Mussolini jak tylko mógł we Włoszech. W żadnym kraju, nie wyłączając Niemiec, nie pracowała do tego stopnia sroba podatkowa, jak w Italii po wojnie abisyńskiej. Il Duce ryzykował nawet te chwyt, przed którymi cofnął się Hitler. Trzy razy stosowano we Włoszech podatek od kapitału! Właściciele nieruchomości musieli płacić 5% daniny od ogólnej wartości posiadanych domów, nie tylko zresztą czynszowych. Ogromne masy ludzi dawniej zamożnych zeszło wskutek tego do roli tylko urzędników administracyjnych i to często bez żadnego nawet najskromniejszego dochodu. Potem przyszły nadzwyczajne dochoy, jakie zwalono na wszystkie przedsiębiorstwa we Włoszech. Słowem: zaczął się kryzys, jakiego trudno porównać z trudnościami wszystkich innych państw europejskich.

Tymczasem w Abisynii było źle. Ze 120 tysięcy kolonistów, jakich chciano osadzić na roli, wróciło 70.000. Klimat, brak pieniędzy na konieczne inwestycje... Po wtóre wojna i stosunki okupacyjne odbiły się w sposób najfatalniejszy na dotychczasowym gospodarstwie abisyńskim. Doszło do tego, że produkty, które dawniej eksportowano z Etiopii, trzeba było obecnie importować. Część ludności, która uprawiała np. kawę, zaczęła oddawać się pospolitemu zbójctwu. W Etiopii musiano utrzymać około 240 tysięcy ludzi, zarówno wojska jak i robotników.

Jedynie wyjście z sytuacji.

Na dobitkę przeliczono się z Hiszpanią. Wojna na półwyspie pirenejskim, w której Mussolini zaangażował się bardzo poważnie, miała trwać najwyżej trzy tygodnie — a trwa blisko trzy lata. Wyprawa abisyńska kosztowała według oficjalnej statystyki, około 12 miliardów lirów. Tymczasem bank Italii posiadał rezerwy złota w sumie tylko czterech miliardów. Złotem tym trzeba było płacić za przejazd przez Kanał Suezki... Kolosalne również sumy pochłonęła wyprawa hiszpańska. I Mussolini stanął w obliczu niebezpieczeństwa o wiele groźniejszego, aniżeli w roku 1934. Jest to już naprawdę dno. Większych ciężarów kraj nie znieśnie. Trzeba więc albo liczyć się z coraz to po-

ważniejszym niezadowoleniem społeczeństwa i wszystkimi tego niezadowolenia konsekwencjami — albo stosować nową dawkę morfiny, tym razem o wiele silniejszą aniżeli wojna abisyńska. I tu właśnie jest źródło tych okrzyków w izbie na Monte Vitorio i przed pałacem weneckim...

— Więc wojna, pojęta jako jedyna droga wyjścia z fatalnej sytuacji wewnętrzno-gospodarczej?

— Bynajmniej nie jest to wykluczona. Zresztą ucieczka na ścieżki wojenne była często stosowana przez dyktatury jako ostatni środek. Proszę pana, jest przyszłowie włoskie, że nagromadzone w szafie karabiny zaczynają w końcu same strzelać. Karabi-

łów wyprodukowano we Włoszech dużo, bardzo dużo. Cała gospodarka na półwyspie jest właściwie od blisko dwóch lat gospodarką wojenną — i to jeszcze w o wiele silniejszym stopniu, aniżeli w Niemczech. — Lecz ryzyko tej wojny...

KOMPASEM
szczęścia Twego
jest los Loterii Kl.
z szczęśliwej kolektury
"NADZIEJA"
Warszawa, Marszałkowska 117
Lwów, Legionów 11

— Z punktu widzenia Mussoliniego i faszyzmu nie jest takie wielkie, jakby się to nam wydawać mogło. Jeżeli Mussolini wojnę wygra, to będzie miał nadzieję uratowania systemu, umocnienia się w kraju, jakiegś ewentualnej poprawy gospodarce. Jeżeli wojnę przegra, to będzie nowym włoskim Napoleonem. Wielkiego Korsykanina oplotła legenda mimo Waterloo. A Mussolinemu imponują dwie postacie historyczne: Cezar i Bonaparte. W państwach totalnych z psychiką dyktatorów trzeba się liczyć i to poważnie, gdyż nastroje i uczucia rządzących jednostek, ich ambicja, ich nadmierna wrażliwość może zaważyć na losach całego państwa.

— Więc zdaniem Ekscelencji wojna jest nieunikniona?

— Tego nie powiedziałem. Widzi pan, różnica między tyranem dajmy na to w dawnej Grecji, a dzisiejszym dyktatorem jest taka, że pierwszy miał wojsko przeważnie najemne — i rozkaz wymarszu na wojnę przyjmowany był przez to wojsko jeżeli nie z radością, to w każdym razie nie z wybitną niechęcią. Żołnierz najemny spełnił swój obowiązek, za który zresztą był dobrze płatny. Dyktator dzisiejszy musi mieć za sobą masy. Musi starać się je przekonać o słuszności swojej polityki, co więcej, musi je porwać za sobą. Inaczej nie będzie to Napoleon, lecz cesarz Karol austriacki lub Wilhelm II z r. 1918. Otóż, mimo tych wszystkich ataków prasowych, mimo nieprzebiegającej w środkach propagandy, nie zdaje mi się, aby wojna włoska francuska entuzjazmowała społeczeństwo. Gdyby Francja odrzuciła każdą dyskusję, gdyby nastąpiły jakieś prowokacje w Paryżu lub w Londynie — to możeby jeszcze udało się wywołać „święty gniew ludu”. Lecz nie podobnego nie ma. Co więcej. Przez radio, oczywiście francuskie, słyszano we Włoszech przemówienie Daladiera, przemówienie Bonnetta. Te słowa, stwierdzające sympatię do narodu włoskiego, zaskoczyły urzędowej propagandzie rzymskiej więcej, aniżeli najostrzejsze ataki prasowe, których zresztą w Paryżu zaprzestano. Nie zdaje się, aby wystarczyły jedynie hasła agresywne. Bądź co bądź każdy, nawet całkiem uległy propagandzie faszystowskiej Włoch potrafi określić różnicę między Francją a Abisynią. Mussolini może odstąpić skutek wprost przeciwny od tego, na który liczył. I moim zdaniem ta metoda zachowania największego spokoju, wykluczenia wszystkich najmniejszych nawet zdrazeń i flegmatycznego oczekiwania na rozwój wypadków — metoda stosowana przez politykę francuską — jest właściwa. Bez ogólnego poparcia społeczeństwa i bez pomocy Niemiec Il Duce wojny nie rozpocznie. Nie jest wykluczona, że wtedy będzie zmuszony ratować się przez wprowadzenie bardzo doniosłych zmian w systemie rządów, może nawet przez modyfikację swojej polityki zagranicznej. Położenie międzynarodowe jest bezwzględnie poważne z przyczyn, o których mówiłem na wstępie. Ale mimo wszystko widoki utrzymania pokoju jeszcze istnieją...

Dr Tadeusz Klepiński

Warszawa ma blisko 92 tys. aparatów telefonicznych. W styczniu r. założono w Warszawie aparat 1.131 abonentom, dzięki czemu na 1 lutego r. stolica liczyła ogółem 73.627 abonentów, dysponujących łącznie 91.697 aparatami.

Odbudowa ratusza w Nieświeżu. Oddana została do użytku t. zw. „Sala Dolna” w starożytnym gmachu ratusza nieświeckiego. Przy odbudowie zachowano pierwotny styl i charakter architektoniczny. W b. r. zostanie odbudowana wieża ratusza.

U osób, prowadzących siedzący tryb życia i nadmiernie odżywianych, szklanka naturalnej wody gorzkiej **Franciszka-Józefa**, stosowana rano na czczo, powoduje wydajne wypróżnienie, szybko usuwa nagromadzone w przewodzie pokarmowym gazy, wpływa dodatnio na obieg krwi i sprawdza spokojny sen. Zapyt. Wasz. lek.

Wilki w Puszczy Augustowskiej. W puszczy Augustowskiej na terenie nadleśnictwa Szczerbo i Dowspada pojawiły się w dużej ilości wilki, które czynią spustoszenie wśród zwierzyzny leśnej.

1850 zakładów przemysłowych na Polesiu. W roku 1937-38 było czynnych na Polesiu około 1850 zakładów przemysłowych. Najsilniej jest reprezentowany przemysł spożywczy (około 850 zakładów). Najbardziej uprzemysłowiony powiat piński, z 340 zakładami. W r. ub. powstało szereg nowych zakładów przemysłowych. M. in. uruchomiono 8 nowych tartaków, rozbudowano fabryki dykt w Horodyszczu i Małorycie. Ponadto powstało 22 nowych młynów.

Czeladnik rzeźnicki zabił prezesa klubu sportowego. Przed kasą boiska sportowego w Zawierciu 18-letni Tadeusz Kaczmarczyk, czeladnik rzeźnicki, wszczął awanturę z kasjerką. 72-letni Marcin Świątaj, prezes klubu sportowego, usiłował uspokoić awanturnika. Kaczmarczyk wyjął z kieszeni nóż i zadał Świątajowi kilka ciosów w plecy i brzuch. Świątaj zmarł.

Hollywood pod Warszawą? Według obiegujących w Grodzisku Maz. tu pogłosek, o okolicy ma powstać miasteczko filmowe. Utworzone już zostało podobno wielkie konsorcjum, dysponujące poważnym kapitałem. Jednym z udziałowców ma być pewien ziemianin spod Grodziska, na którego gruncie ma stanąć „miasteczko”. Potwierdzenia tych pogłosek brak.

Szkola im. „Bohaterów Zaolzia”. Koło TSL w Chodorowie (woj. lwowskie) postanowiło wybudować polski dom ludowy. W domu ludowym mieścić się będzie polska szkoła powszechna, imienia Bohaterów Zaolzia.

Szalenie zdemolował szpital. Jeden z pacjentów szpitala miejskiego w Łodzi dostał ataku nerwowego, w czasie którego zdemolował trzy sale, wybijając szyby i niszcząc sprzęty. Wohec niemożliwości obezwładnienia chorego przez personel szpitalny, zawezwano straż ogniową.

Bestialski napad żyda na dorożkarza. Na postoiu dorożek konnych w Wilnie dorożkarz Abram Wanagiński zranił twardym narzędziem twarz dorożkarzowi Aleksandrowi Kamińskiemu, uszkadzając poważnie oko. Żyda-awanturnika zatrzymano.

Włamywacz i złodziejka

dobrane małżeństwo odpoczywa po „pracy” w więzieniu.

Warszawa, 15. 2. Małżonkowie Żółek byli niezwykle dobranym stadłem. On, zawodowy włamywacz i złodziej, dokonywał kradzieży, ona zaś stała na czatach, ostrzegając małżonka przed niebezpieczeństwem, później zaś, po wyprawie, on wypoczywał, a ona brała na siebie trud spieniężenia łupów.

Spółka małżeńsko-złodziejska znakomicie prosperowała, niedawno jednak policja rozwiązała ją, osadzając Żółka za krata. Pochwycono go wówczas na gorącym uczynku kradzieży, niestety jednak Żółkowej nie można było dowieść współudziału, to też pozostawiono ją na wolności.

Znalazszy się bez męża 31-letnia Eugenia Żółek postanowiła prowadzić nadal proceder złodziejski w dostosowanej do obecnych warunków formie. Postarała się więc o znakomite zaświadczenie z pracy i otrzymywała służbę w zamożnych domach warszawskich.

Żółkowa szybko orientow. się, gdzie chłobodawcy przechowują cenniejsze przedmioty. Obawiała się jednak stosować metodę złodziejk — służących, znikających z domu po okradzeniu. Dlatego też starała się,

aby ją zwolniono.

Stawała się więc opryskliwa, nieposlušna, a gdy zwracano jej uwagę, urządziła awanturę. Oczywiście, osiągała cel. Wymagano jej prace, zwracano dokumenty i świadectwa i Żółkowa odchodziła legalnie nie podejrzewana o kradzież. Wraz z nią „odchodziły” z domu różne cenne przedmioty.

Ostatnio Żółkowa służyła u dr. W., gdzie po dwóch dniach pracy urządziła taką awanturę, że usunięto ją z miejsca. Wkrótce jednak dr. W. spostrzegł, że zginęła mu z domu cenna biżuteria, wartości przeszło 2.000 zł. Domyśliwszy się, że ta „krajbrna służąca” była sprawczynią kradzieży złożył meldunek w policji.

Żółkowa znaleziono w Tomaszowie Mazowieckim, dokąd uciekła po spieniężeniu łupów u pasera Szyi Widelsona. (Zyd — paser, zyd — komunista, zyd — kolporter pornograficznej piąki, zyd — przemytnik itd. itd.)

Złodziejka powędrowała śladem męża do więzienia. Osadzono również w więzieniu pasera.

Proces dr. Kuny odsłonił bagno moralne „elity” towarzyskiej w Katowicach.

Katowice, 15. 2. Niecodzienny proces rozpatrzył Sąd Okręgowy w Katowicach. Na ławie oskarżonych zasiadł wraz z towarzyszami lekarz dr. Oskar Kuna z Bielszowic, jako oskarżony o fałszywe zeznania i krzywoprzysięstwo oraz nakłanianie do takich czynów. Proces odsłonił niezwykle bagno moralne i obyczajowe. Ze względu na moralność publiczną szczegółów nie notujemy.

Według oskarżenia, dr. Kuna dopuścił się krzywoprzysięstwa w 2 wypadkach a w 8 wypadkach nakłaniał świadków do fałszywych zeznań za korzyści materialne. Wynikło to wszystko na tle jego procesów alimentacyjnych, kiedy miłośki dr. Kuna miały konsekwencje, a chciał się on uchylić od świadczeń materialnych z tego tytułu. Również podnoszono zarzuty o dokonywanie niedozwolonych zabiegów.

Dr. Kuna nie przyznał się do winy i przy swoich wyjaśnieniach szermował „uroczystym słowem honoru” i „akademickim słowem honoru”. Współoskarżeni — Wincenty Fuł, Karol Jeszko, Walter Szczędzina, Maria Schnecka, Karol Kwaśny, Alojzy Korbel i Teodor Gabrys również nie przyznali się do winy i w wyjaśnieniach swoich podali nie-

zwyczajne drastyczne szczegóły, mające dyskredytować świadków oskarżenia.

Przesłuchani dotąd świadkowie złożyli zeznania bardzo obciążające oskarżonych z dr. Kuną na czele.

Prokurator domagał się bardzo surowego wymiaru kary ze względu na stanowisko społeczne oskarżonego, który powinien był świecić przykładem, a tymczasem z niskich pobudek nakłaniał ludzi do fałszywych zeznań za pieniądze. Współoskarżonych potraktował prokurator jako właścicieli ofiar tego lekarza. W wyniku rozprawy dr. Oskar Kuna skazany został 3-krotnie na karę więzienia po 1 roku, dwukrotnie na karę po 6 miesięcy więzienia, przy czym kara łączna została orzeczona na 5 lat więzienia, z czego połowę darowano mu na podstawie amnestii. Marta Schneck, skazana została na 10 miesięcy więzienia, Wincenty Fuł na 7 miesięcy więzienia, Karol Jeszko na rok więzienia, z czego połowę darowano mu na podstawie amnestii, Teodora Gabryś skazano na 2 tygodnie aresztu, Alojzy Korbel i Karol Kwaśny sąd uniewinnił dla braku dowodów. Skazanym zawieszono wykonanie kary.

Napad na burmistrza m. Wągrowca.

Wągrowiec. Bezrobotny Walenty Różański, zamieszkały w miejskim domu ubogich, przyszedł do burmistrza p. Wachowiaka z żądaniem nieprzydzielania go do pracy wspólnie z innymi robotnikami — lecz osobno. Tego żądania burmistrz nie mógł uwzględnić, jednak oświadczył Różańskiemu, że zasilek swój nadal będzie otrzymywał. Różański nie zadowolony się

tym, uderzył kilkakrotnie burmistrza i począł mu w ordynarnych słowach wymyślać. Zaalarmowani hałasem urzędnicy pośpieszyli burmistrzowi z pomocą i napastnika usunęli. Zawiadomiony posterunek P. P. aresztował Różańskiego i osadził w areszcie śledczym. Dalsze dochodzenia w toku.

Andrew Soutar

Przekład autoryzowany z angielskiego.

38)

(Ciąg dalszy)

— Dobranoc — powiedziała uprzejmie.

— Dobranoc pani. — Chwycił ją za rękę. — Żona dużo gadała?

— Gawędziłyśmy sobie przyjemnie. Mam wrażenie, że żonie dobrze zrobiła rozmowa. Pan jednak nie powinien wychodzić wieczorem i zostawiać jej samej.

— Pewnie, pewnie, proszę pani, ale dziś musiałem znaleźć zobaczyć się z tym nieborakiem Smoodge'm... Nie warto słuchać, co moja wygaduje. Chora, to plecie, jakby była niespełna rozumu. Musiała pani zauważyć.

— Ależ nie. Miło nam się gawędziło.

— Długo pani jeszcze zostanie w gospodzie?

— Ze dwa dni.

— Dobrze tam pani?

— Doskonale, jestem pochłonięta moimi obrazkami i nawet nie wiem, co się dzieje naokoło.

— Niech pani się lepiej ma na baczności — poradził poważnie.

Maria zdążyła do gospody przed zamknięciem. Przechodząc korytarzem do schodków rzuciła gospodarzowi wesołe dobranoc. Zapaliła u siebie świece, zaryzała przezornie pod łóżko, czy tam kto nie siedzi, i do szafek, i zarygowała drzwi. Ale się nierozebrała. Zgasiwszy świece, położyła się na łóżku w ubranu. Nasłuchiwała z napięciem w dziwnym przecuciu, że zanoszą się na coś niezwykłego. Stali bywalcy wychodzili jeden po drugim. W ulicy dudniły ciężkie kroki. Smoodge krzątał się na dole, liczył pieniądze i zbierał ze stoliczków kufle i kieliszki. Potem zgrzytnęły rygle: zamykał frontowe drzwi. Nadstawiła uszu. Za chwilę powinien wejść po schodach.

Martwa cisza trwała podług jej rachuby bardzo długo — prawie godzinę. Maria nie była pewna, czy się nie zdrzemnęła. Ze stanu półjawy wyrwał ją dziwny, o jakże dziwny dźwięk: męski szloch. Zsunęła się z łóżka i poszła do drzwi, ale nie otworzyła. Nasłuchiwała. Smoodge był na dole. Szlo-

chał coraz głośniejsze, coraz rozpaczliwiejsze. Maria powiedziała sobie, że nie wolno jej stracić głowy, nie wolno, nie wolno! Była pewna, że Smoodge jest na dole, a jednocześnie nie mogła się otrząsnąć z wrażenia, że za jej drzwiami ktoś stoi, czeka, słucha...

Znów zapadła cisza i trwała kilka minut. Nagle Smoodge zakrzyknął grubym głosem:

— Z daleka ode mnie, Saro! Ja nie chciałem... Nie zbliżaj się do mnie! Nie patrz na mnie tak, Saro! Żle zrobiłaś, że mnie szpiegowałaś. Z daleka ode mnie, powiadam! Nie duś mnie! Nie chciałem cię skrzywdzić. Saro, ale po co schodziłaś do piwnicy?

Tu dał się słyszeć straszny wrzask i odgłosy szamotania. A jednak Maria słyszała najwyraźniej, że tylko jedna para nóg szura po kamiennej podłodze.

Spinnett umiał sobie dobrać ludzi. Trzeba było ogromnej odwagi, żeby zejść na dół, ale pani Crosby Dżek zeszła. Miała w ręku mały rewolwer. Nie zamierzała go jednak użyć.

W korytarzu było ciemno. Znów usłyszała szlochanie, tym razem z dołu, z piwnicy. Drzwiczki były podniesione. O mało nie zleciała. Uratowała się w ostatniej chwili, przytrzymawszy się wyłizganej poręczy. Łkanie ucichło. Karczmarz zawołał:

— Kto tam?

— Słyszałam, że pan wzywał ratunku, i zeszłam. Co się panu stało?

Trzasnęła zapalką, zajaśniało światło. Zapalił świece.

— Nic mi się nie stało! — odkrzy-

— Przeniesiono miasto z domami i kościołem. Obsuwająca się góra Stenwintler (Kanada) zagrażała miasteczku Mascot w brytyjskiej Kolumbii. Mieszkańcy zostali ewakuowani i zabrali ze sobą nie tylko cały swój dobytek, ale również i wszystkie domy. Miasto zostało więc dosłownie przeniesione o kilka mil dalej, gdzie w dalszym ciągu nosi tę samą nazwę.

— Eskimosi nie znają próchnicy zębów. Na wydziale stomatologicznym uniwersytetu Minnesota stwierdzono, że Eskimosi posiadają najsilniejsze zęby. Próchnica zębów, jest wśród Eskimosów chorobą prawie nieznaną. Pochodzi to prawdopodobnie stąd, że Eskimosi używają tranu i jedzą bardzo mało pieczywa.

— Pożar starego klasztoru w Rumunii. W najstarszym klasztorze rumuńskim w miejscowości Slatia wybuchł pożar, który strawił 40 cel klasztornych, z ogólnej liczby 80 i domek przeora. Cenne zabytki sztuki zdołano uratować. Straty wynoszą kilka milionów lei.

— Czecho-Słowacja zażąda kolonii. W Pradze odbyło się posiedzenie narodowej rady gospodarczej, na której wysunięto zażądanie, że Czecho-Słowacja, posiadająca zaludnienie gęstsze od Niemiec i Włoch, odczuwa w znacznym stopniu potrzebę nowych przestrzeni.

— Bestialstwo. Na drodze pod Czynadiewem na Rusi Podkarpackiej kilku siczowców napadło na nauczyciela, Karpatorusina, Chryptę i pobitego rzuciło do Latoricy pomiędzy kry. Z lodowatej wody wyratowali go chłopcy.

— Czy król Jerzy VI. zabierze ze sobą koronę? Kola dworskie w Londynie interesują się kwestią, czy król Jerzy VI. udając się w podróż do Kanady, zabierze ze sobą koronę. Nie zapadła jeszcze w tej sprawie decyzja. Na podstawie tradycji i ustaw korona królewska nie może być wywieziona z Anglii. Według statutu Westminster, korona imperialna może być wywieziona do Dominów, w danym więc wypadku do Kanady.

— Dziwolągi bibliograficzne. Pewien profesor w Oksfordzie ogłosił drukiem 120 stronicową pracę, w której ani razu nie użyto litery p. Obecnie znakomity filolog angielski zamierza napisać nową rozprawę, w której nie będzie litery „b”. Jak słychać, pracą profesora zainteresowali się zbieracze różnego rodzaju żywiologów bibliograficznych. (Poważny to musi być profesor!)

— Sztandar węgierski w Huszcie (Czecho-Słowacja). Przed kilku dniami nieznaną osobę wywiesiły z wieży cerkwi w Huszcie sztandar węgierski. Zandarmeria czeska, która wszczęła w tej sprawie śledztwo, nie zdołała stwierdzić, w jaki sposób węgierski sztandar dostał się na wieżę.

— Epidemia tyfusu na Litwie. W rejonach Mariampolu, Kalwarii i Ludwinowa od dłuższego czasu panuje epidemia tyfusu brzuszkiego, która zdołała się już rozszerzyć i w innych powiatach. Ostatnio zanotowano 100 wypadków zapadnięcia na tę chorobę. Wszystkie szpitale powiatowe są przepełnione.

— Niech pani idzie do swojego pokoju!

— Proszę mi się pokazać. A może ja zejść do piwnicy? Bez powodu by pan nie krzychał. Musiał pan sobie coś zrobić.

Podszedł do schodków, trzymając świecę nad głową. Był tak zmieniony, że Maria z trudem utrzymała nerwy na wodzy. Czarne kudły spadały na czoło i oczy, które świeciły spomiędzy nich niby ślepią zwierza. Twarz była trupoblada; otwarte usta ziały czarną jamą. Była to nieomylnie maska trwogi.

— Niech pani idzie do swego pokoju! — powtórzył rozkazująco. — Nie wzywałem ratunku. Musiał się pani przyśnić. Może mruczałem, albo kląłem, bo odszpuntowywałem beczki.

Odwrocił się i zniknął w głębi piwnicy. Maria cofnęła się do korytarza. Sama nie wiedziała, co jej kazało wejść do ciemnej izby szynku. Granatowe, nocne niebo użyczało skąpo światła, ale można było rozróżnić sprzęty. Znów ogarnęło ją to ohydne uczucie, że nie jest sama. Wzdrygnęła się i spojrzała w okno. O! zgrozo! O! zgrozo! ze dworu zaglądała męska twarz, przyklepiona do szyby. Ktoś stał pod oknem i zaglądał do ciemnego szynku. Nie mogła poznać rysów, ale instynkt powiedział jej, że to niemowa Goby.

Stała na środku izby jak skamieniała, ze wzrokiem wbitym w okno. Wiedziała, że ją zauważył i nie mogła spuścić oczu. Z wielkim wysiłkiem poruszyła się i odwróciła. Gdy znów spojrzała, już go nie było.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Ze świata medycyny

Prof. Sognarski Mieczysław.

Zdrowotne znaczenie sportów

Sporty od niedawna poczynają zajmować poważniejsze miejsce w życiu narodów i stawać się ich naturalną potrzebą. Zadaniem sportu jest zastąpienie pracy fizycznej i daniu organizmowi takiej ilości ruchu, jakiej on koniecznie potrzebuje do swojej egzystencji. Sport kształci organizm w ten sposób, że podnosi precyzję i dokładność jego ruchów, co zależy już nie tylko od samych mięśni, ale w pierwszym rzędzie od układu nerwowego. Zatem zadaniem sportów, i to pierwszorzędnym, jest **wyrobienie sprawności najszlachetniejszej tkanki, stanowiącej właściwą istotę naszego organizmu, tj. tkanki nerwowej.** W bardzo wielu sportach tkwi pewne niebezpieczeństwo, które zmniejsza się w miarę, jak dany człowiek dokładniej opanowuje odnośny sport, i w miarę, jak jego organizm, a więc tak narządy ruchu, jak przede wszystkim układ nerwowy nabierają przez ćwiczenia większej sprawności w działaniu oraz większej pewności i celowości w ruchach. To pewne niebezpieczeństwo, jakie wiele sportów w sobie mieści, jest ze względu na oddziaływanie na psychę organizmu bardzo ważne. Uczy ono skupiać się w sobie, oceniać niebezpieczeństwo momentalnie i momentalnie także przedsiębrać środki zaradkowe. **Sport uczy szybkiej orientacji, polegania na własnych siłach, rozważa, a wreszcie przyzwyczajają do wysiłku.** Wpływ więc wychowawczy takich właśnie sportów na układ nerwowy, jest bardzo wielki i bardzo dodatni — daje bowiem społeczeństwu jednostki, obdarzone przymiotami, w życiu społecznym nader cennymi.

Co do wpływu fizycznego sportów na organizm — to nie potrzeba dodawać, że chodzi tu nie tylko o wpływ na same mięśnie, stawy itd., ale także o wpływ na inne narządy organizmu. Silniejsze, wydawniejsze ruchy wpływają na **serce**, pobudzają je do

Jeśli nadto ciało wystawione jest na działanie promieni słonecznych — to wpływ ćwiczeń sportowych jest nad wyraz dobroczynny i bardzo doniosły, o ile tylko osobnik dany zachowa należyta miarę i roztropność. W przeciwnym bowiem razie te same sporty przyniosłyby moją organizmowi niepożądane skutki.

Uprawianie sportów, których dodatni wpływ zdrowotny i psychiczny został ponad wszelką wątpliwość udowodniony, **ma jednak i pewne strony ujemne**, na które chciałbym zwrócić uwagę. Słusznie zupełnie zastanawiano się kiedyś, czy uprawianie sportów ma szkoła wciągając w zakres systematycznych środków wychowania fizycznego, czy nie. Odpowiedzialność bowiem za **niebezpieczne wypadki**, których

możliwość przy sportach jest znacznie większa, niż przy innych środkach wychowania fizycznego, nie jest dla szkoły zachętą do ich szerszego wprowadzenia.

Sporty kryją w sobie także to niebezpieczeństwo, jakie istniało w dawnej gimnastyce niemieckiej (na przyrządach) — to jest **niebezpieczeństwo przeciążenia fizycznego.** Jeżeli już przy zabawach i grach ruchowych trzeba wielką zwracać uwagę, aby pożyteczne do niedługo nie przerosło do szkodliwego dla ciała i umysłu roznamietnięcia, to tym większą zachodzi obawa, że zdarzy się to na polu sportów, zwłaszcza **rekordowych, prowadzących do nadmiernych często wysiłków.** Tu już zapamiętanie się i rozbudzenie namiętności łatwo może przybrać rozmiary chorobliwe i wcale dla zdrowia jednostki niepożądane. Jak zaś celem szkolnego wychowania fizycznego nie może być wychowywanie atletów i cyrkowców, lecz ludzi harmonijnie rozwiniętych i zdrowych, tak też w zakresie jej działania nie powinno mieć miejsca produkowanie sportowców.

(Dokończenie nastąpi).

Co Wam lekarz radzi:

Prosto siedzieć!

Prawda, że człowiek nie jest drzewem, lecz wyrastanie jest u drzewa i człowieka dość podobne. Żeby drzewko wyrosło na piękne, wielkie, silne a przede wszystkim proste drzewo, przywiązujemy je, dopóki jest młode, do prostej podpórki. Z pewnością dzieciom nie byłoby miło, gdybyśmy je przywiązali do kija. Przeważnie wolałaby własnej woli prosto siedzieć, aniżeli by starsi mieli stosować takie przykre środki.

Ażby ktoś osiągnął piękna, prostą postawę, trzeba tak samo u drzewek, jak u dzieci, żeby w czasie, kiedy rosną, trzymały się prosto. W organizmie ludzkim to samo, co na zewnątrz odbywa się wewnątrz. Pochyłe drzewko nie tylko jest źle rozwinięte, ale i choruje. **Człowiek niewyrośnięty ma nie tylko złą figurę, ale jego organa wewnętrzne cierpią.** Szczególnie płuca i serce wystawione są na niebezpieczeństwo. Płuca dla braku miejsca w nierozwiniętej klatce piersiowej nie mogą się rozrosnąć, wobec czego dana osoba **nie może normalnie oddychać.** Jeśli płuca źle oddychają, to łatwiej chorują, a jeśli płuca chorują, to cały organizm niedomaga. To samo odnosi się do serca. A choroby serca są bardzo niebezpieczne. Ludzie cierpiący na serce nie mogą ani dużo biegać, ani oddawać się sportowi;

lepiej więc myśleć o tym, żeby się **prosto trzymał**, tak przy chodzeniu jak przy siedzeniu.

Bóle artretyczne reumatyczne podagryczne

najczęściej dokucają na zmianę pogody, w czasie zimna, słońca i niepogody. Nieznosnymi wtedy stają się bóle w stawach, kościach i mięśniach, powstają bolesne obrzmienia, chodzenie, a nawet poruszanie się bywa utrudnione. Cierpienia te powstają wskutek nagromadzenia się w ustroju kwasu moczowego i, jeżeli nie będą racjonalnie zwalczane, będą się zwiększać, aż wreszcie na stałe przykują do kości. W tych wypadkach stosuje się wewnętrzny lek „UREMOSAN” GASECKIEGO, który rozpuszczając kwas moczowy w organizmie wywołuje obfite wydzielanie się takowego wraz z moczem i współdziała z ustrojem w walce jego z artretyzmem, reumatyzmem, podagrą, ischiasem, kamica nerkowa oraz zią przemianą materii. Oryginał „UREMOSAN” GASECKIEGO do nabycia w aptekach.

N-1401

silniejszej pracy. Serce bije żywiej, krew szybciej krąży po organizmie, przemiana materii jest żywsza, tkanki lepiej odświeżane, szybko krążącym strumieniem krwi. Mięsień sercowy także lepiej się odżywia, jędrnieje, staje się silniejszy. **Płuca** biorą również silny udział w zwiększonej pracy organizmu. Oddech staje się głębszy, więcej powietrza przepływa przez płuca, i to powietrza świeżego, bo przecież sporty głównie na świeżym odbywają się powietrzu, zwiększa się więc pojemność płuc, tego tak ważnego narządu w organizmie — płuca wzrastają.

Wskutek żywszego ruchu, jakiemu ulega przy sportach nasze ciało, również intensywniejsza odbywa się wymiana powietrza przez **skórę**, co ma w tym wypadku bardzo doniosłe znaczenie. Wysiłkiem podczas sportu towarzyszy bardzo często wzmoczone **potenie się. Jest to dla organizmu bardzo korzystne**, skóra bowiem nie tylko jest okryciem naszego ciała, czy naszych mięśni, ale jest także organem wydzielniczym, podobnie jak nerki, i jest w możności usuwania z organizmu różnych niepotrzebnych, a nawet szkodliwych, substancji trujących.

Wrzody w uchu i nosie

powstają z powodu miejscowego zakażenia na skutek zranienia słuzówki zainfekowanego paznokciem lub łyżeczką uszną przy nieestetycznym nałogu dlabania w nosie lub uszach. Rozwijają się one również wskutek wrywania włosów, rosnących w nosie. Obecna moda, która nakazuje kobietom ciągle myć głowę i ondulowanie włosów może również spowodować wrzód w uchu, ponieważ niedopuszczanie w ciągu długich godzin trwałej ondulacji powietrza i światła do przewodów słuchowych, sprzyja rozwojowi zarazków. W ten sam sposób działa np. ciasno przylegający korek w zakonnicy. O ile podobnemu wrzodzikowi towarzyszy ból głowy, gorączka, dreszcze, trzeba wzywać lekarza, zwłaszcza jeżeli obrzęk zdradza tendencję do powiększania się. **Wrzodzik w nosie pozornie wydają się drobiazgiem, może jednak stworzyć poważne niebezpieczeństwo.**

Szpital współczesny.

Rozwój szpitalnictwa datuje się dopiero od kilkudziesięciu lat. Idzie on w narzę z wielkimi odkryciami Semmelweissa, Pasteura i innych, które posunęły naprzód wielkim krokiem rozwój medycyny.

Przed laty kilkudziesięciu oddanie chorego do szpitala było równoznaczne ze skazaniem go na śmierć, gdyż przy nieznajomości podstawowych zasad higieny i aseptyki, szpital był rozsadanikiem wszelkich chorób. Np. skomplikowane złamanie kończyny (to znaczy złamanie otwarte na zewnątrz) było śmiertelne w 99%. Rany wszystkich chorých w szpitalu, ropiejące i czyste, obmywane przy opatrunkach tą samą gąbką i tą samą wodą przenosząc naturalnie zarazki ropne (o których istnieniu wtedy nie wiadano), stwarzając w ten sposób dla nich świetne warunki do rozwoju. Dziś w ogóle nikt z powodu złamania nie umiera. Gorączka połogowa pochłaniała tysiące kobiet, dokąd genialny wiedzieczyk Semmelweiss nie wpadł na pomysł, jakie są jej przyczyny i nie zaczął im zapobiegać.

Ta olbrzymia śmiertelność w szpitalach przed okresem aseptyki (czyś nie tak dawno), była powodem uzasadnionego zresztą braku zaufania do leczenia szpitalnego. Ten brak zaufania spotyka się jeszcze w wsiach, odsuniętych od miast i ich kultury, u ludzi starych, dla których słowo „szpital” jest jednoznacznie ze słowem „śmierć”. Takich jest już jednak bardzo mało i coraz mniej.

Dzisiejsze szpitale, budowane według wymagań higieny, są wspaniałymi pałacami, lśniącymi tęczyowymi barwami kafelków, wyślicielającymi ściany i podłogi i nikłym, najnowocześniejszymi przyrządami. Chory znajduje tam prócz drobiazgowej i stałej opieki lekarskiej, możność korzystania ze wszystkich najnowszych zdobyczy medycyny, które ułatwiają wykrucie choroby i umożliwiają jej wyleczenie.

Nowoczesny szpital wyposażony w wspaniałe aparaty Rentgenowskie do prześwietlania i leczniczych naświetlań, w najrozmaitsze przyrządy do leczenia fizycznego (lampy kwarcowe, diatermia etc.) otacza nie bakterjologiczne i chemiczne — otacza

chorego takim komfortem, jakiego nie da mu w żadnym wypadku, nawet najczystszy jego własny dom i najtroskliwsza domowa opieka. Nie mówiąc już o różnicach na korzyść dla tych, których przerosło do szpitala z suterenu i wilgotnych nor, gdzie dzieła nędzne posłanie z paroma osobami i rodziny, chorują i umierają, pozbawieni powietrza, gojenia i opieki. To też dziś, chorzy garną się do szpitala, a jakże często zdarza się, że nie chcą go za nic w świecie opuścić, mimo wyleczenia.

Oddziały położnicze przepełnione są kobietami, które dawniej już spostrzegły korzyść dla siebie różnicę między odbywaniem porodu w szpitalu a w domu.

Nieszczęściem w Polsce jest to, że jeszcze o wiele za mało jest szpitali, tak, że tylko część chorych znajduje w nich schronienie i pomoc. Szczególnie wielkie braki są w zakresie szpitali dla chorych na gruźlicę. Tych szpitali jest istotnie bardzo mało. Może dopiero najbliższe plany budowy wielkich szpitali i sanatoriów dla gruźlików zapobiegną brakom — społeczeństwo bowiem coraz lepiej rozumie znaczenie szpitalnictwa i coraz większy składzie nacisk na rozbudowę i podnoszenie poziomu szpitali.

Dr Adam Swoszowicki

Kto nie powinien się żenić?

Potomstwa bezwzględnie powinni unikać wszyscy chorzy na ciężką **astmę, otwartą gruźlicę i wszelkie psychopatyczne zaburzenia.**

Rak zdarza się dzisiaj tak często i pojawia się w tak późnym wieku, że jako przeskodę do małżeństwa bierzemy go pod uwagę tylko w tych rodzinach, gdzie występuje jako ciężkie obciążenie dziedziczne, a także u wielu członków rodziny.

Przestrzegamy przed **żeniem się w bliskim pokrewieństwie**, zwłaszcza tam, gdzie występuje jakaś skaza dziedziczna.

za dział ten odpowiada dr S. Świątecki.

Bractwo św. Łukasza.

W dniu 20 kwietnia 1884 r. papież Leon XIII ogłosił słynną swą encyklikę „Humanum genus” skierowaną przeciw masonom, oświeclającą jej błędy, ostrzegającą przed płynącymi z tych błędów niebezpieczeństwami dla społeczeństwa oraz wskazującą szereg realnych środków do zwalczania grożącego niebezpieczeństwa. Wśród tych środków Leon XIII zalecał m. in. zakładanie związków zawodowych na wzór dawnych cechów, które by pod strażą religii czuwały nad interesami zawodów i moralnością swych członków. Czerpiąc natchnienie z tego wskazania francuski lekarz dr

Le Bèle z Mans postanowił przystąpić do organizacji lekarzy w stowarzyszeniu świeckim, pozostającym jednak pod duchową opieką Kościoła. Cel nowej organizacji miał być potrójny: religijny, naukowy i społeczny. Cel religijny wysunął przy tym dr. Le Bèle na czoło innych, uważając, że **przed wszystkim iść musi o rozwój duchowy członków przysięgłego stowarzyszenia i ich uświęcenie, tym bardziej, że chrześcijańska miłość bliźniego, chrześcijańskie rozumienie odpowiedzialności i sumiennosci szczególnie w zawodzie lekarskim są nieodzownie potrzebne i podnoszą zawód ten nawet w znaczeniu praktycznym.** Lekarz jednak nie może obojętnie przechodzić obok tak często w jego praktyce występujących i z jego zawodem łączących się problemów psychicznych, moralnych i religijnych. Lekarz obok fizjologii, terapii i innych nauk medycznych musi nie tylko interesować się, ale głębiej poznawać problemy psychologii, dalej jeszcze i problemy duszy, musi zatem poznawać teologię. To było celem naukowym stowarzyszenia. Cel społeczny, oparty głównie na współdziałaniu lekarza z akcją pomocy miłosiernej ubogim, gdzie często-kroć zdrowie i życie chorego zależy od poprawy warunków zewnętrznych, zrozumiałym był sam przez się.

Tymi myślami ożywiony, dr Le Bèle przystąpił niezwłocznie do organizacji lekarskiego Bractwa św. Łukasza. W zebraniu pierwszych członków pomocną mu była lista lekarzy, którzy pośpieszyli z ofiarami na budowę kaplicy św. Kosmy i Damiana w bazylice N. Serca Jezusowego na Montmartrze w Paryżu. Pod koniec 1884 roku Bractwo poczęło już działać, obierając za siedzibę miasto Mans a za swego przewodnika duchowego księdza Coutourier.

Ten pierwszy asystent kościelny, jak by go dziś nazwano, Bractwa św. Łukasza wygłosił na pierwszym zebraniu organizacyjnym przemówienie, w którym podkreślił: „Nie będę się silił, by ukryć przed Panami swoje wzruszenie, widząc, iż dzieje się tu coś zaiste wielkiego. Stowarzyszenie wasze nie oparło się ani na jednej z tych zasad, które zazwyczaj skupiają ludzi. Nie był to cel ani materialny, ani nawet — wyższy od tamtego — cel naukowy. Któż Panów tu zgromadził, was, których znaczne dzieliły odległości, którzy w większości nawet się z sobą nie znacie? Stwierdzam to stanowczo: Duch Boży dokonał tego cudu, albowiem tylko Bóg mógł was natchnąć, by przed innymi celami na czele waszych dążeń postawił jako cel osłateczny waszego dzieła wasze osobiste uszczerwienie w ciężkim i niebezpiecznym powołaniu, któremuście Panowie poświęcili swe życie!”

Bóg też pobłogosławił szlachetnie rozpoczętemu dziełu, jednemu z pierwszych, które dziś stanowią Akcję Katolicką. Dziś we Francji istnieje już 40 lekarskich Bractw św. Łukasza z blisko 2.500 członków czynnych. Analogiczne stowarzyszenia lekarzy katolickich powstały w Belgii, Anglii, Hiszpanii, Holandii, **Polsce**, na Węgrzech, we Włoszech, Stanach Zjednoczonych A. P., Brazylii, Argentynie, Chile itd.

Bazylika trewirska zostanie zbadana.

Słynna bazylika w Trewirze jest obecnie przedmiotem dokładnych badań. Przeprowadzone wokół świątyni wykopaliska pozwoliły na lepsze zrozumienie dzieł i roli bazyliki. I tak np. w fundamentach bazyliki znaleziono monety z czasów cesarza Severa z r. 305 Odkryto liczne podziemne przejścia i zwały starych murów, które wcale dokładnie określają powstanie bazyliki. Okazuje się, że za czasów cesarza Konstantyna była na tym miejscu hala targowa, w średniowieczu przebudowaną ją na pałac frankońskich grafów, potem była to rezydencja trewirskiego kurfürsta. W 19 wieku budowla zamieniona została na świątynię.

Z życia Papieża Piusa XI.

Znaną była szeroko **uczoność prefekta biblioteki Ambrojańskiej** w Mediolanie, X. Achillesa Ratti'ego. Dzień w dzień przez 25 niemal lat (1888—1911) spotykano tego męża, którego wysokie czoło zdradzało wielki wysiłek myśli, którego bystre, jasne oczy przenikały do głębi duszą rozmowy, w tej skarbnicy wiedzy. Imię Jego złączyło się z wspaniałą kopalnią nauki, dziełem kardynała Fryderyka Boromeusza, na zawsze. Odnowił w niej Pinakotekę, wprowadził salę, specjalnie poświęconą Leonardowi i Rosa Ancora, wzbogacił ją o wartościowe kolekcje manuskryptów i numizmatyki. Szereg prac naukowych kierownikiem Ambrozjanum otoczyło tę instytucję chwałą większą, niż za jego poprzednika, znakomitego Antonia Ceriani, którego X. Rattij przez 19 lat był pomocnikiem.

Zdawało się, że X. Ratti, któremu południe życia upłynęło między półkami ksiązek, doczeka się w tej atmosferze naukowej zachodu swej ziemskiej pielgrzymki. Zresztą — poza uczonymi nikt go nie znał. Za skromny był na gloryfikowanie wyników swej pracy. Ale Pan Bóg inaczej zarządził: X. Achilles Ratti został Papieżem...

Urodził się w Desio, na ziemi Lombardzkiej, z ojca Franciszka, właściciela wielkiej przędzalni jedwabiu, i matki, Teresy, która zmarła w okresie pobytu Jego Świętobliwości w Polsce.

Dwóch kapłanów szczególny wywarło wpływ na młode życie księdza Achillesa. Jednym z nich był Jego stryj, dziekan w Asso. Drugim — miejscowy wikariusz i prefekt szkolny — X. Polónteri.

Od wczesnej młodości wybijał się przyszy Ojciec św. niezwykłymi zdolnościami. Dowodem tego fakt, że już jako alumn został profesorem Kollegium św. Marcina, a równocześnie uczył matematyki w gimnazjum św. Piotra Męczennika. Na uniwersytecie gregoriańskim uzyskał potrójny doktorat: filozofii, prawa i teologii.

Jako kapłan jedną z pierwszych Mszy św. odprawił Ojciec św. przy grobie św. Piotra. W 35 lat później przy bazylice Księcia Apostołów miał zostać kanonikiem.

W roku 1911 powołano kierownika biblioteki Ambrojańskiej do Rzymu na Koadiutora O. Ehrlega, którego zastąpił w dwa lata później na stanowisku prefekta biblioteki Watykańskiej.

Nie ograniczał swej pracy X. A. Ratti do polu książki. Na pierwszym planie Jego działalności były **zawsze i wszędzie dusze**. Przez lat prawie 30 kapelanował Mediolańskim Siostrzom Wieczernika, będąc główną spreżnią wszelkich dzieł miłości bliźniego.

Jako młody ksiądz kierował założonym przez siebie Związkiem Nauczycielek Katolickich i stowarzyszeniami Dzieci Maryi, przygotowywał do Pierwszej Komunii świętej chłopaków kominiarskich.

6 lutego 1922 r. Dzień wyboru Papieża. Od początku Conclave na placu Watykańskim gromadzą się tysiączne tłumy. Porządek utrzymuje wojsko. Dziennikarze co chwila wysyłają telegramy do swoich redakcyj z najnowszymi wiadomościami.

Oczy wszystkich skoncentrowane na jeden punkt: w miejsce, z którego już parokrotnie uleciał ku niebu czarny snop dymu. To znak, że dotychczasowe wybory wyniku nie dały.

Nadszedł nareszcie ostatni dzień Conclave. Na dworcu dżdżysto i chmurnie. A mimo to, sto tysięcy ludzi zapełniło plac św. Piotra. Wyjątkowo długo czekano na radośną chwilę. Wśród tłumów daje to powód przypuszczeniu, że wyboru ostatecznie dokonano. Lud stara się dostać jak najbliżej bazyliki św. Piotra, aby otrzymać pierwsze błogosławieństwo nowego Papieża z wewnętrznej balkonu. Niestety — zamiar zostaje udaremiony: drzwi świątyni są zamknięte.

Snują się domysły: czyżby nowy Ojciec św. chciał się ukazać na placu? Błogosławieństwo „Urbi et Orbi” przy ostatnich trzech elekcjach bywało udzielane wewnątrz świątyni, a nie, jak dawniej, z zewnętrznej loggii bazyliki. W ten sposób przypominano światu, że na szczytach Watyku zasiada... więzień rzymski.

Podobno po obiorze Leona XIII powstała wśród kardynałów w tej sprawie różnica zdań, ale większość opowiedziała się za ukazaniem się Papieża na wewnętrznym balkonie. Czy przy obiorze Piusa XI zagadnienie to również rozpatrywano? Przypuszczać można, że — tak. Chodziło przecież o rzecz bardzo ważną. A przy tym — Pius XI od pierwszej chwili chciał być Papieżem po prostu...

Nareszcie na tle nieba ukazuje się biała chmurka dymu. Radość tłumów uzewnętrznia się w radosnym okrzyku.

Nikt się jednak nie spodziewał, że papieżem zostanie niedawno mianowany kardynałem — Ratti.

Balkon bazyliki dekoruje się na gwałt przemiłymi kobiercami, purpurą i fioletami, a na tym tle zawieszono herb nowego Ojca św.

Kardynał diakon Bisleti donośnym głosem obwieszcza rozlanemu szeroko po placu ludowi:

— „Annuntio vobis gaudium magnum: habemus Papam. Eminentissimum ac Reverendissimum Dominum Cardinalem Achillem...” (Ogłaszam wam radość wielką:

Jak się odbywa wybór Namiestnika Chrystusa.

Wybory w miejscu zamkniętym — „konklawe”.

Historia wyboru Papieża do r. 1179.

Wybór papieża, którym w myśl nauki Kościoła katolickiego jest biskup rzymski, jako następca św. Piotra, początkowo oparty był na tych samych zasadach, co obiór każdego innego biskupa. Mianowicie w czasach apostołskich i dopóki żyli uczniowie apostołscy biskupi byli powoływani przez Apostołów, później przez ich następców, przy czym zaczęto uwzględniać częściowo życzenia zainteresowanej gminy chrześcijańskiej. W ten sposób w ciągu pierwszych trzech wieków naszej ery papieża byli powoływani spośród kapłanów rzymskich drogą wyborów, w których prócz duchowieństwa brali udział świeccy członkowie gminy a także biskupi okolic sąsiednich, których rolę było wybór zatwierdzić i konsekrować nowego biskupa. Z czasem, w miarę wzrostu liczby wiernych, udział świeckich w wyborach papieża ulegał coraz większym ograniczeniom. Zamiast całego zespołu wiernych w wyborach tych brać zaczęli udział zrazu sfery wyższe społeczeństwa, później niektóre tylko rody, wreszcie cesarze. Ponieważ taki udział świeckich groził nadużyciami (i czasem istotnie do nich doprowadzał) już w tym okresie

wie, arcybiskupi i biskupi asystenci tronu, protonotariusze apostołscy, audytorowie roty, magister sacri palatii, klerycy kamery i inni, do których z kolei należy straż przy kołach konklawe. Nad to składają przysięgę wierności konserwatorowie Rzymu, kasztelan zamku św. Anioła i komendant wojska papieskiego. Po powrocie do swoich apartamentów kardynałowie przyjmują wizyty ciała dyplomatycznego, prałatów i innych osób znakomitszych. W półtożej godzinie po „Ave Maria” mistrz ceremonii przechodzi około cel kardynałskich i dzwoniem daje znak gościom, iż zbliża się czas ich wyjścia. W pół godziny znów znak ten powtarza, a w godzinę przechodzi wołając: „extra omnes”. Wówczas wychodzą wszyscy ci, którzy nie należą do konklawe. Kardynał Camerlengo i trzech kardynałów pierwszych z trzech rzędów kardynałstwa: biskupiego, kapłańskiego i diakańskiego, przystępują do formalnego zamknięcia wewnętrznego.

Jak odbywa się głosowanie.

Następnego dnia o ósmej rano mistrz ceremonii dzwoni przed każdymi drzwiami i powtarza to samo dwa razy jeszcze, co pół

z dalszych krajów kardynałowie mogą wejść do konklawe i później, ale to prawo służy im tylko przez trzy dni po przybyciu do miasta. Nowoprzybyli do Rzymu w czasie konklawe kardynał, dawszy znać o swojej chęci należenia do elekcji, otrzymuje od kolegium kardynałowskiego zawiadomienie o dniu swego przyjęcia.

„Czy przyjmujesz wybór na Najwyższego Kapłana?”

Gdy wybór został dokonany tj. gdy jeden z kardynałów otrzyma 2/3 głosów, po sprawdzeniu głosowania, kartki się palą, lecz dym z tych kartek innym odchodzi kanałem a nie rurą wychodzącą koło Ganku Błogosławieństw. Ostatni kardynał diakon dzwoni, wchodzi mistrzowie ceremonii, sekretarz św. kolegium i zakrystianin. Trzej pierwsi z rzędu kardynałów biskupów kapłanów i diakonów przystępują do wybranego i zapytują: „Czy przyjmujesz twój kanonicznie dokonany wybór na Najwyższego Kapłana?” Jeżeli wybrany odpowiada twierdząco, pierwszy mistrz ceremonii, pełniący urząd notariusza Stolicy św. spisuje o tym protokół. Wybrany w asyście dwóch pierwszych diakonów, idzie do ołtarza, klęka, modli się, wreszcie przechodzi za ołtarz, gdzie znajdują się przygotowane szaty papieskie. Ubrany wraca przed ołtarz, daje pierwszą benedykcję apostołską, siada na tronie i przyjmuje homagium od kardynałów, którzy przyklękając całują jego stopę, rękę i otrzymują od niego pocałunek pokoju. Kardynał Camerlengo wkłada papieżowi na palec pierścien rybaka, pierwszy kardynał diakon, przed którym niesą krzyż papieski, idzie na Gank Błogosławieństwa i stamtąd oznajmia ludowi o dokonanym wyborze papieża.

Papieżem może być każdy prawowitny katolik...

Obecnie wybór papieża, zgodnie z kanonem 160 Kodeksu Prawa Kanonicznego, oparty jest na przepisach Piusa X, ogłoszonych w konstytucji „Vacante Sede Apostolica” z 25 grudnia 1904 r., uzupełnionej motu proprio Piusa XI „Cum primum” z dnia 11 marca 1922 r. W zasadzie papieżem może być wybrany każdy dorosły, w pełni władz umysłowych prawowitny katolik o ile jest kapłanem lub posiada wszelkie warunki, by otrzymać święcenia kapłańskie i sakrę biskupią. W praktyce jednak od Bonifacego IX (1389) poczynając, papieża wybiera się tylko spośród kardynałów i to (od Klemensa VII — 1523—1534) wyłącznie narodowości włoskiej. Kardynał obrany na papieża nie musi jednak konieczne być biskupem. Możliwym jest wypadek, że zbrani na konklawe kardynałowie wszyscy jednomyślnie i głośno wysuwają nazwisko jednego kandydata. Jest to objaw tzw. „Quasi inspiratio” i wyborów w tym wypadku nie ma. Najczęściej wybór dokonywany jest przez „scrutinium” tj. przy pomocy tajnego głosowania.

Konklawe winno się rozpocząć po 15 dniach a najwyżej 18 po śmierci papieża.

Nie ustaje opieka nad ubogimi.

Administracja Kościoła w okresie „sede vacante”.

Z chwilą zgonu papieża w administracji Kościoła następują do czasu odbioru jego zast. specjalne, odmienne od normalnych stosunki prawne. „Pierścień Rybaka”, symbol władzy papieskiej, zostaje skruszony, zniszczona zostaje również wielka pieczęć papieska, a w związku z tym automatycznie wygasają urzędy kardynała sekretarza stanu, kardynała kanclerza i kardynała datariusza. Urzędują nadal tylko kardynał — Wielki Penitencjariusz, Wielki Jaimuznik oraz kardynał — wikariusz wraz ze swym zastępcą. W ten sposób **nie ustaje misja pieczy nad sumieniem, opieki nad ubokimi i duszpasterstwa.**

Urzęduje także św. Kolegium Kardynałskie, ale funkcje jego są ściśle ograniczone. Dotyczą one przede wszystkim wydawania zarządzeń w sprawie uroczystości pogrzebowych oraz przygotowania konklawe. Poza tym św. Kolegium w okresie „sede vacante” załatwia tylko niecierpiące zwłoki drobniejsze sprawy bieżące. Obowiązkiem św. Kolegium jest tylko opieka nad tym, by w niczym nie pogwałcono praw papieża. Nie może jednak św. Kolegium w żadnej z poważnych spraw decydować, a jeśli konieczność chwili powzięcie decyzji w podobnych sprawach nakazuje, musi ona być sformułowana w ten sposób, by przyszy papież miał wolną rękę. Najznaczniejszą postacią w okresie „sede vacante” jest kardynał Camerlengo, którym jest kardynał Pacelli. Za zveia papieża urząd jego nie posiada praktycznego znaczenia i jest raczej tytułem honorowym, natomiast po śmierci papieża wysuwa się na czoło innych urzędów, przede wszystkim z tytułu przewodniczenia św. Kolegium, które co dzień aż do konklawe odbywa swoje posiedzenia. Pierwszym jego obowiązkiem jest oficjalnie stwierdzenie śmierci papieża.

KORONACJA PAPIEŻA (Podług starego sztychu).

istniały próby oswobodzenia wyborów papieża od wpływów zewnętrznych osób świeckich. I tak np. papież Feliks IV (526—530) nawiązując do tradycji apostołskich, jeszcze za życia swego powołał na następcę Bonifacego II, jednak dopiero Aleksander III dekretem „Licet de vitanda” na III laterańskim Soborze Powszechnym w r. 1179 zarządził, że wyboru papieża dokonują wyłącznie tylko kardynałowie.

Twórcą „conclave” jest Grzegorz X.

Gdy po śmierci Klemensa IV, zmarłego w Viterbo, kardynałowie przez 17 miesięcy nie mogli się zgodzić na wybór nowego papieża, wybrany wówczas w dn. 1 września 1271 r. Grzegorz X, uprzedzając na przyszłość niebezpieczeństwo długiego wakowania Stolicy św., jakie poprzedziło jego pontyfikat, ustalił prawnie nowy sposób wybierania papieża i wydał szczegółowe ku temu przepisy uzupełniane następnie przez późniejszych papieżów. Podług tych przepisów wybór odbywać się ma w miejscu zamkniętym pod kluczem, stąd nazwa wyborów papieskich — „conclave”.

Przed wyborem Papieża.

W dniu wejścia do „konklawe” kardynałowie uroczystie przy śpiewie „Veni Creator” parami, mając przy boku swoich domowników, pomiędzy dwoma szpalarami gwardii szlacheckiej, szwajcarów i gwardii obywatelskiej, udają się do kaplicy Sykstyńskiej, gdzie kardynał-diekan, po odmówieniu przepisanych modlitw, wygłasza krótką przemowę do elektów (wyborców), w której zachęca ich do jak najlepszego wyboru. Następnie odczytuje się ustawy papieskie o wyborze papieża, kardynałowie zaprzysięgają ich zachowanie. Z kolei składają przysięgę marszałek konklawe, jako jego stróż, podskarbi generalny, patriarcho-

godziny, za trzecim razem wołając: „in capellam Domini”. Po wystuchaniu Mszy św. w kaplicy i przystąpieniu do Stołu Pańskiego kardynałowie wracają do swych cel na śniadanie po czym odbywa się pierwsze głosowanie w kaplicy. Każdy kardynał ma przy swoim boku dwóch konklawistów, towarzyszących mu aż do drzwi kaplicy, jeden z nich na progu kaplicy podaje kardynałowi tekę, w której znajduje się lista do notowania głosowań, kartki do głosowania, pieczęcie itp. Wzdłuż ścian prezbiterium kaplicy urzędzone są dla wyborców siedzenia, z baldachimem zielonym dla kardynałów kreowanych przez dawniejszych papieżów, z baldachimem fioletowym dla kardynałów kreowanych przez ostatniego zmarłego papieża. Baldachimy te wszvstkie za pociągnięciem sznurka opadają gdy wybrany na papieża oświadcza, że wybór przyjmuje. Pozostaje tylko baldachim wybranego, od którego, na znak szacunku, odsuwają się dwaj sąsiadujący z nim kardynałowie. Pod każdym baldachimem przy fotelu znajduje się stolicek z przyborami do pisania i pieczętowania. Przed ołtarzem stoi stół szeroki, na którym znajdują się kartki do głosowania, opłatki do pieczętowania, lak, kandelabry, zapałki itp. a także formuła przysięgi, jaką składa wyborca, gdy swoją kartę wrzuca do urny. Za ołtarzem stawia się mały piecyk żelazny, na którym palą się kartki wyborcze wraz z dodaniem słomy, a dym, wychodzący z rury przeprowadzonej na zewnątrz pałacu (tzw. sfumata), daje znać ludowi, że wyboru jeszcze nie dokonano.

Ciekawy ceremoniał.

Kardynałowie, którzy od początku nie weszli do konklawe, mogą jeszcze wejść do niego w przeciągu trzech dni pierwszych, jeżeli przez ten czas wybór nie został jeszcze dokonany. Przybywający z prowincji i

— Evviva Pio Undecimo! (Niech żyje Pius XI).

Po chwili wśród grona Kolegium Kardynałowskiego ukazuje się dostojny elekt.

Nie sposób opisać radości ludu.

Pada on na kolana, mimo płynącej po ziemi strumykami wody. A Papież, modląc się, błogosławi Rzymowi i światu.

Chwila ta dała niechybnie początek wspaniałemu rozwiązaniu kwestii rzymskiej.

X. Florian Kaszubowski.

List z Poznania.

Dzieją się rzeczy raczej smutne...

(Korespondencja własna „Dz. Bydg.”)

Poznań, w lutym.

Poznań przybrał wygląd poważny. Na znak żałoby po zgonie Ojca św. Piusa XI z wszystkich niemal okien mieszkańców Poznania zwisały flagi o barwach narodowych i papieskich, przybranych kirem. W kościołach odbywały się nabożeństwa żałobne, specjalnie uroczyste w katedrze poznańskiej. Miejscowe dzienniki pełne są, jak zresztą cała prasa polska wspomnień i artykułów na temat życia i dzieła zmarłego Papieża, wspomników o Jego pobycie w Poznaniu. Imprezy karnawałowe zostały uroczysto zakazane do dnia pogrzebu włącznie; duszpasterz akademicki ks. prałat dr Taczak ogłosił żałobę. W TYM ROKU NIE ODBĘDZIE SIĘ JUŻ ŻADNA KARNAWAŁOWA IMPREZA AKADEMICKA. — (A w Bydgoszczy?!)

Co się stanie z „Placem Wolności”?

Na ratuszu w dalszym ciągu narady i debaty. Na pierwszym posiedzeniu magistratu ławnik miejski dr Tadeusz Wróbel wniósł o przemianowanie Placu Wolności na Plac Romana Dmowskiego. Magistrat wniosek uchwalił. Ma go teraz jeszcze uchwalić rada miejska, co przy tym układzie sił, jaki w niej mamy obecnie, zdaje się nie ulegać najmniejszej wątpliwości. Wniosek jednak dr. Wróbla wywołał pewnego rodzaju ROZGORZCZENIE WŚRÓD KÓŁ POWSTAŃCZYCH I KOMBATANCKICH, KTÓRE STOJĄ NA STANOWISKU POZOSTAWIENIA NAZWY PLACU WOLNOŚCI JAKO SYMBOLICZNEJ PAMIĄTKI DZIEŁA POWSTAŃCÓW WIELKOPOLSKICH, a nazwania imieniem Romana Dmowskiego innego placu, czy ważniejszej ulicy. — Nie wiadomo, jak się rada miejska do tych bądź co bądź niepoprawionych dużej dozy słuszości życzeń kół powstańczych odniesie.

Na razie radni S. N. zajmują się okrawaniem budżetu miasta. Szkoda tylko, że okrawają na razie te pozycje, co do których niebardzo by to było wskazane. Na przykład na ostatnim posiedzeniu okrojono poważnie budżet szpitala miejskiego, skreślając szereg pozycji z uboższych, wydatków na narzędzia i lekarstwa. Niechby już te uposażenia. Ale lekarstwa i narzędzia? Przecież w interesie dobra społecznego leży, aby wyposażenie szpitala miejskiego było lepsze.

Wniosek dr. Jarosza (SN) uchwalony przez większość trzeba poddać krytyce koniecznej: szpital miejski, jak zresztą wszystkie szpitale Poznania i Wielkopolski nie jest na odpowiednim poziomie i pozostawia bardzo wiele do życzenia. Teraz — po okrojeniu budżetu będzie tych niedomagań bez porównania więcej. Poznaniowi potrzeba wielkiego, nowoczesnie urządzonego szpitala.

W parze z okrojeniem budżetu higieny poszło okrojenie budżetu na oświatę, na Towarzystwo Pomocy Polonii Zagranicznej. Niechby się tylko panowie radni przyrzekli jak np. traktują się sprawę szpitalnictwa w takiej Łodzi, niechby zwiedzili łódzkie szpitale... Ale Łódź już nie jest ośrodkiem, z którego by można wzór czerpać, tak jak to 3 lata temu robiono. Dziś w Łodzi Stronnictwo Narodowe nie posiada już tego, co kiedyś. Wiatr rozwinął z powrotem czerwona chorągiewka. Dlatego przedstawiciele większości nie będą z Łodzi brali wzoru.

Muzyczny doradca magistratu?!

Ciekawi jednak jesteśmy, czy oszczędna większość zechce taskawie okroić w budżecie uposażenie „doradcy muzycznego magistratu”, wynoszące 400 zł miesięcznie? (Ciekawa funkcja — prawda? Ale uposażenie dobre...)

Jak inż. Wróbel zamknęto w domu obłąkanych.

Jest i sensacyjka mająca posmak towarzyskiego skandalu, a przedstawiająca się następująco: W lecie ub. roku doszło do awantury między dwoma dygnitarzami miejskimi — dyrektorem i elektrykiem pp. inż. Wróblem (bez mięczyka) i inż. Kozńewskim, w czasie której pierwszy czynnie znieważał drugiego. Inż. Wróbel oczekujący sekundantów rozczarował się mocno. Zamiast nich bowiem pojawili się pielęgniarze z Pogotowia, którzy go zawieźli do... zakładu dla chorych umysłowo, gdzie przebywał około dwóch tygodni. Zwolniony wreszcie inż. Wróbel poddał się szeregowym badaniom psychiatrycznym i od szeregu naukowych powag z dziedziny psychiatrii uzyskał świadectwo uznające go za człowieka kompletnie zdrowego na umyśle. Wobec takiego stanu rzeczy inż. Wróbel wniósł do władz prokuratorских o surowe i przykładowe ukaranie sprawców zamknięcia go w zakładzie dla umysłowo chorych. Sprawa ta jest w Poznaniu bardzo żywo komentowana. Pozwól sobie do niej powrócić w stosownym czasie.

Posnaniensis.

Wyrok śmierci na mordercę pięciu osób. Sąd okręgowy w Samborze skazał na karę śmierci Józefa Dmytryszyna ze Schodnic, który zamordował siekiera brata, trzy siostry i kilkunastoletniego bratanika. Zbrodniarz zemścił się na rodzeństwie za to, że sprzeciwiało się jego małżeństwu.

Anglia zabiera się do uznania rządu gen. Franco.

Londyn, 15. 2. (PAT). Kwestia uznania rządu gen. Franco staje się coraz bardziej aktualna. Wczoraj w Izbie Gmin przewodca opozycji poseł Atlee skierował pod adresem premiera interpelację, w której zapytuje, czy wobec doniosłych spraw, związanych z decyzją uznania hiszpańskich władz powstańczych decyzja taka zostanie zakomunikowana izbie gmin przed podjęciem akcji w tej mierze. Premier Chamberlain w odpowiedzi oświadczył, iż rząd brytyjski zakomunikuje jak najprędzej izbie wszelkie decyzje, nie może jednak opóźnić podjęcia akcji, jaką uzna za właściwą.

Odpowiedź premiera wskazuje wyraźnie na to, że zdecydował on podjęcie pewnej akcji bez uprzedniego poszukiwania aprobaty izby. Dlatego też odpowiedź po-

wszechnie zrozumiana została jako zapowiedź, że ewentualnie już na dzisiejszym posiedzeniu gabinet brytyjski poweźmie decyzję, przy czym na ogół przypuszczają, że decyzja ta polegać będzie na uznaniu rządu gen. Franco, jako rządu de facto (z faktu) w Hiszpanii. W Londynie utrzymują, że rząd francuski już wczoraj powziął podobną decyzję, i że ogłoszenie uznania gen. Franco przez Francję i W. Brytanię nastąpi równocześnie. Uznanie de jure (z prawa) nastąpiłoby później, gdy okaże się, że rząd madyrycki jest zlikwidowany, a uzależnione zostało od wypełnienia przez gen. Franco pewnych postulatów Francji i W. Brytanii.

Oświadczenie premiera wywołało na ławach opozycji silną krytykę, która ujawniła się następnie podczas posiedzenia frakcji parlamentarnej Labour Party.

Kol. Lot. J. WOLANOW, Warszawa, Marszałkowska 154.

n1410)

Konto P. K. O. 18.814.

Japonia pociesza Anglików.

Tokio, 15. 2. (PAT). Ambasador brytyjski Craigie odwiedził wczoraj rano ministra spraw zagranicznych Arita, z którym odbył półgodzinną rozmowę. Ambasador Craigie, jak donosi agencja Domei, zażądał wyjaśnień co do celu, charakteru i trwania okupacji wyspy

Hainan, by wzmocnić blokadę południowych wybrzeży chińskich i przez to przyspieszyć upadek Czang-Kai-Szeka. Okupacja wyspy została dokonana wyłącznie ze względów strategicznych. Japonia nie żywi żadnych zamiarów zaborczych(I)

Wybory na Rusi Podkarpackiej.

Budapeszt, 15. 2. (PAT). Jak donosi węgierska agencja telegraficzna, mimo że wyborom na Rusi Podkarpackiej towarzyszył niesłychany terror, większość ludności Rusi Podkarpackiej głosowała przeciw rządowi Wołoszyna.

Ogłoszone wyniki wyborów są rezultatem celowych i fałszywych „obliczeń” komisji wyborczych, złożonych z samych ukraińców.

Prasa w licznych wiadomościach podnosi brutalność władz czesko-ukraińskich, które zmuszały ludność do głosowania na rząd Wołoszyna.

Huszt, 15. 2. (PAT). Wedle danych ogłoszonych przez praski urząd rządu Rusi Podkarpackiej w wyborach do sejmiku Rusi Podkarpackiej głosowało 263.202 osób, z czego 243.557 oddało swe głosy za listą rządową, a 19.645 przeciwnie.

Berard znów jedzie do Burgos.

Paryż, 15. 2. (PAT). Trzygodzinnie z górą posiedzenie rady ministrów zakończyło się zgodnie z oczekiwaniami kół politycznych wydaniem krótkiego i niewiele mówiącego komunikatu, stwierdzającego jedynie, że sen. Berard ponownie otrzymał misję udania się do Burgos.

Komunikat nie mówi o żadnej decyzji rządu francuskiego w sprawie uznania rządu gen. Franco, ograniczając się tylko do stwierdzenia, że sen. Berard uda się do Burgos celem kontynuowania misji, powierzonej mu poprzednio.

Mussolini nie będzie mówił!

Rzym, 15. 2. (PAT). Koła dobrze poinformowane zaprzeczają pogłosce, jakoby w dniu 19 bm. szef rządu Mussolini wygłosił mowę polityczną w Turynie.

Wyróżnienie uczonego polskiego.

Warszawa. (PAT). Jak nam donoszą, włoski minister wychowania narodowego zatwierdził wybór prof. dr. Wacława Sierpińskiego na członka korespondenta królewskiej akademii nauk fizycznych i matematycznych w Neapolu.

Belgia wciąż bez rządu.

Bruksela, 15. 2. (PAT). Król wezwał b. ministra Pierloth'a, członka stronnictwa katolickiego i odbył z nim dłuższą rozmowę. W kołach politycznych panuje przekonanie, że król powierzy mu misję utworzenia nowego rządu.

„Bismarck” na wodzie.

Hamburg, 15. 2. (PAT). Wczoraj o godz. 13 odbyło się spuszczenie na wodę nowego krążownika niemieckiego „Bismarck”. Jest to trzeci i największy z krążowników wybudowanych w ostatnich latach w Niemczech. Tradycyjnego rozbicia butelki przed spuszczeniem okrętu na wodę dokonała wnuczka Bismarcka.

17.000 kolejarzy otrzyma awans.

Warszawa, 15. 2. (Tel. wł.). Równoległe z urzędami państwowymi przygotowywane są również awanse pracowników w skomercjalizowanych przedsiębiorstwach państwowych. Na terenie wszystkich dyrekcji kolejowych awansowanych ma być około 17.000 pracowników PKP, którzy przejdą do wyższych grup uposażeniowych z dniem 1 kwietnia rb. (r)

Przy schorzeniach NEREK i PĘCZERZA Apteka Mazowiecka
Minerogen F. F. Warszawa, Mazowiecka 10.
Do nabycia w aptekach.

Notatki polityczne.

Prośba do Prezydenta R. P. o amnestię dla Witosa.

Grono osób z h. pos. Stronnictwa Ludowego Wójcikiem wystąpiło z inicjatywą podjęcia akcji w sprawie powrotu do kraju W. Witosa oraz innych emigrantów brzeskich. Akcja ta miała polegać na zbieraniu podpisów pod petycją do Prezydenta Rzeczypospolitej. W związku z tym wydrukowane zostały specjalne formularze z napisem: „podpisy na petycji do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o amnestii dla prezesa Str. Ludowego, Wincentego Witosa i towarzyszy b. posłów, przebywających na emigracji”.

Formularze powyższe zostały jednak skonfiskowane przez władze cenzorskie. Inicjatorzy akcji amnestyjnej odwołali się od tej konfiskaty do sądu. Odwołanie to zostało wniesione do Sądu Okręgowego w Katowicach za pośrednictwem adw. Zbigniewa Korfatego. Sąd Okręgowy konfiskatę tę uchylił. Decyzja o uchyleniu jest już prawomocna.

Jest więc rzeczą prawdopodobną, że akcja w sprawie amnestii dla Witosa i tow. zostanie podjęta i że odpowiednia petycja przedłożona będzie p. Prezydentowi Rzeczypospolitej.

„POLACY SĄ POZYTECZNI”.

„Polacy jako czynnik pozyteczny, powinni być specjalnie traktowani”. Taką opinię wypowiedział na łamach paryskiego dziennika „L'Epoque” jego współpracownik, który dokonał objazdu środowisk polskich na północy Francji, specjalnie badając życie i stosunki wychodźstwa polskiego. W czasie swego objazdu kolonii polskich, miał on możność osobiście stwierdzić, jak pozyteczną rolę spełniają Polacy w górnictwie i hutnictwie północnej Francji, to też zaleca czynnikiem francuskim, aby wychodźstwo polskie otoczyły specjalną opieką, zabezpieczając m. in. przed różnymi udrękami administracyjnymi, które dotkliwie odczuwają na sobie liczni wychodźcy polscy, zwłaszcza ci, którzy niedostatecznie władają językiem francuskim.

CHOROBA GEN. HALLERA.

Na grypę zachorował poważnie prezes Rady Naczelnej Stronnictwa Pracy gen. Józef Haller, który przebywa w jednym z sanatoriów w Zakopanem.

2 miliony będzie kosztował elekcja.

Citta del Vaticano, 15. 2. (PAT) Komisja trzech kardynałów zajmująca się przygotowaniem conclave ustaliła preliminarz wydatków, związanych z organizacją elekcji nowego papieża. Preliminarz ten opiewa na blisko 2 miliony lirów.

Citta del Vaticano, 15. 2. (PAT) Wczoraj rano w 3 dniu okresu nabożeństw żałobnych odprawiono w Bazylice św. Piotra przy głównym ołtarzu mszę św., celebrowaną przez kanonika watykańskiego Peretti.

Kardynał Pacelli dziękuje marszałkowi Śmigłemu-Rydzowi.

Marszałek Śmigły-Rydz otrzymał następującą depezę:

Wyrażam moją głęboką wdzięczność dla Pana Marszałka i dla całej Armii Polskiej za wzięcie udziału w żałobie Kościoła katolickiego.

(—) Kardynał Pacelli, camerlengo.

Min. Szembek delegatem rządu na pogrzeb Ojca św.

Warszawa, 15. 2. (PAT). Rząd Polski delegował p. Jana Szembeka, podsekretarza stanu w ministerstwie spraw zagranicznych, do Rzymu dla wzięcia udziału w uroczystościach, związanych z pogrzebem Ojca świętego, Piusa XI.

Kondolencje szefów państw.

Do Watykanu napływają w olbrzymiej ilości depeze kondolencyjne ze wszystkich stron świata. Spośród monarchów i kierowników państw nadeszły depeze: od cesarza Japonii, króla Rumunii, króla Grecji, króla Albanii, wielkiej księżnej Luksemburga, wielkiego księcia Lichtensteina, księcia regenta Gustawa Adolfa, regenta Jugostawii, regenta Węgier, prezydenta Polski, Czecho-Słowacji, Szwajcarii, Litwy, Finlandii, Brazylii, Peru, Wenezueli, Chile, Boliwii, Urugwaju, Guatemali, Irlandii, kapitanów regentów San Marino, księżnej Parmy. Imieniem rządu Stanów Zjednoczonych depezę nadesłał Cordell Hull. Dalsze depeze wciąż napływają.

W niatek kardynała Pacelli odwiedził ambasador Niemiec, składając kondolencje imieniem kanclerza Hitlera i rządu Rzeszy, w sobotę zaś w towarzystwie prałata Cardiniego złożył hold u trumny Zmarłego Papieża w Kaplicy Sykstyńskiej.

Kronika GDYŃSKA

Gdynia, dnia 15 lutego 1939 r.

Redakcja i administracja mieści się: Skwer Kościuszki 24, (nad cuklarnią Fangrata), tel. 14-60.

Nocny dyżur pełnią apteki:
Centralna, Plac Kaszubski, tel. 26-40.
Świętojańska, vis a vis komisariatu.
Bałtycka, ul. Słaska 42.
Magistra Grodzkiego, Morska 155.
Nadmorska w Orłowie, ul. Orłowska.

REPERTUAR KIN:

Bajka: „Książę i żebrak”.
Lido: „SUEZ”.
Lily-Chylonia: „Antek Policmajster”.
Morskie Oko: „Paryżanka”.
Miraż-Orłowo: „Korsarze”.
Polonia: „Ludzie za mgłą”.
Zorza-Grabówek: „Zapomniana melodia”.

— „Rio Negro” nowy towarowy statek polski zakupiony dla linii południowo-amerykańskiej przybył do Gdyni.

— **Zwłoki nurka Rogowskiego**, który jak donosiliśmy przed miesiącem, zaginął, zostały wyłowione z basenu Rybackiego.

— **Stanisław Wasylewski** w dniu 16 bm. wystąpi na wieczorne czwartkowe, który odbędzie się jak zwykle w sali „Café-Bal-tyk”. Początek Wieczoru o godz. 20,15. Kierownictwo „Wieczorów czwartkowych” prosi o punktualne przybycie, gdyż po rozpoczęciu Wieczoru wejście na salę będzie bezwzględnie zamknięte.

— **A kanał Słask-Bałtyk jak nie ma tak nie ma!** Za kilka miesięcy będzie uruchomiony Kanał Alberta, łączący Antwerpię z Leodium i całym okręgiem przemysłowym Wallonii. Obecnie przewidziana jest budowa kanału, łączącego Kanał Alberta i Mozę z Ranem między Kolonią i Düsseldorfem. Kanał przebiegałby terytorium belgijskie i niemieckie z pominięciem Holandii i stanowiłby poważną konkurencję dla Rotterdamu, leżącego u ujścia Renu.

— **„O dawnym Okywiu”.** Odczyt pod tym tytułem wygłosi znakomity znawca dziejów Pomorza dr Karol Górski, docent Uniwersytetu Poznańskiego, w sali konferencyjnej Izby Przemysłowo-Handlowej, ul. 10 Lutego 24 — dnia 24 lutego o godz. 20.

— **Usprawnienie komunikacji w Gdyni.** Poważne znaczenie dla usprawnienia komunikacji tranzytowej ma ułożenie chodnika na ul. Chylońskiej w Cisowej, a to ze względu na wyodrębnienie ruchu pieszego, co stanowiło największą bolączkę drogowa mieszkańców tej dzielnicy. Budowa ul. Pola umożliwiła dojazd do stadionu miejskiego oraz do części południowej Kamiennej Góry pozbawionej dotychczas dojazdu. Budowa natomiast ul. Lipowej uporządkowała to główne połączenie Kamiennej Góry z centrum oszczędzając miastu kosztowną coroczną konserwację dotychczasowej promywniczej jezdni. Budowa ulicy Żeromskiego poza odciążeniem ul. Portowej i bezpośrednim połączeniem wschodniej części portu z centrum miasta i z Kamienną Górą, uporządkowała również dzielnicę rybacką przy ul. Św. Piotra. Budowa ul. Płockiej umożliwiła dojazd do wyżej położonej zachodniej części M. Kacka, łącząc ją z ul. Wielkopolską.

Żałoba w Gdyni.

Gdynia. We wtorek, o godz. 10 odbyło się w kościele Serca Jezusowego nabożeństwo żałobne za duszę Jego Świętobliwości Ojca św. Piusa XI. Ołtarz tonął w draperiach czarno-białych, trumny przybrano papieskimi barwami, otaczał las sztandarów, spowitych krepą. Mszę św. odprawił ksiądz kanonik Turzyński w asyście kleru i wygłosił po nabożeństwie żałobne kazanie. Obecni byli przedstawiciele władz i społeczeństwa. Nie zauważyliśmy przed kościołem samochodów korpusu konsularnego. Widocznie pp. konsulaci przybyli piechotą, by oddać hold Ojcu chrześcijaństwu i suwerenowi 300 milionów wiernych.

Wystawa win węgierskich w Warszawie.

Warszawa, 15. 2. (PAT). W ubiegły wtorek, w godzinach popołudniowych nastąpiło otwarcie wystawy win węgierskich w obecności pp. wiceministrów przemysłu i handlu Sokolowskiego i Rogo oraz p. ministra pełnomocnego Kr. Węgier de Horthy'ego. W uroczystości wzięli udział liczni przedstawiciele władz administracyjnych samorządowych oraz przedstawiciele świata towarzyskiego i sfer kupieckich Warszawy.

Nadeszły najcięższe dla bezrobotnych miesiące zimowe.

Spełń nakaz serca i sumienia:
Złóż grosz ofiarny na Pomoc Zimową.

Ojcowie miasta Gdyni

Gdynia, 15. 2. Wczoraj ogłoszone zostały oficjalnie wyniki wyborów do Rady Miejskiej. Wybrani zostali z listy nr 1 (narodowej): 1) Wojciech Mikołajczyk, 2) Edward Piszcz, 3) Marian Zawodny, 4) Adolf Pliszka, 5) Marian Maniszewski, 6) Wiktor Wysocki, 7) Bernard Miodowski, 8) Franciszek Wegner, 9) Józef Janikowski, 10) Jan Stróżyński, 11) Bronisław Malinowski, 12) Franciszek Wisiałowski.

Lista nr 2 socjalistyczna: 1) Leon Czucka, 2) Leon Kulesza, 3) Stanisław Duraj, 4) Stefan Werner, 5) Franciszek Szukalski, 6) Władysław Jeziorski, 7) Józef Czupryński, 8) Kazimierz Rusinek, 9) Henryk Zakrzewski, 10) Stanisław Czerwień, 11) Józef Bieszk, 12) Antoni

Gruszczyński, 13) Antoni Słomski, 14) Franciszek Stankowski, 15) Bernard Kowalski.

Lista nr 3: 1) Jan Grubkba, 2) Henryk Chudziński, 3) Tadeusz Burdecki, 4) Józef Skrzypiński, 5) Antoni Jasiński.

Wedle zawodów ojcami miasta Gdyni będzie 5 adwokatów (2 narod., 2 socj., 1 — ozon), 2 dziennikarzy (1 narod., 1 socj.), 1 notariusz (ozon), 1 kupiec (narod.), 1 lekarz (narod.), 1 buchalter (narod.), 2 właśc. domu (narod.), 5 robotników (1 narod. i 4 socjal.), 1 profesor (narod.), 1 rzemieślnik (narod.), 2 ślusarzy (socj.), 3 urzędników (2 narod. 1 socj.), 1 brukarz (socj.), 1 marynarz (socj.), 1 cieśla (socj.), 1 młynarz (socj.), 2 rolników (ozon), 1 drogerzysta (narod.).

Agonia ss. Tczew przed sądem Izby Morskiej w Gdyni

Gdynia. We wtorek 14 bm. rozpoczęła się przed Izłą Morską w Gdyni rozprawa sądowa w sprawie tragicznej katastrofy statku „Tczew”, który zatonął w porcie gdańskim dnia 5 grudnia 1938 r.

Jak wiadomo ofiarą awarii padło dwóch marynarzy, asystent śp. Witold Heliński i palacz Stolpe, których zwłoki długo przebywały na dnie, zanim ostatecznie zostały wydobyte i złożone na spoczynek wieczny.

Skład sądu był następujący: sędzia Speichert w otoczeniu delegata Min. Przem. i Handlu w charakterze oskarżyciela publicznego kpt. Matyjewicza-Maciejewicza oraz ławników: kpt. Górskiego, kpt. Dłuskiego, kpt. Niewierowicza, kpt. Karpowicza, mechanika I kl. Parchalskiego oraz mgr. Wojtasa (abs. Szkoły Morskiej) jako sekretarza.

Pełnomocnikiem kapitana „Tczewa” kpt. Dunin-Wasowicza jest mecenas Szurlej. Rzecznicy: inż. budowy okrętów Gieldzik oraz kpt. Rusiecki, który był dawniej i oficerem na ss. „Tczew”, gdzie o mało się nie zabił wskutek upadku w głąb ładowni.

Przy wypełnionej tłumnie sali odbyło się przesłuchanie kpt. Dunin-Wasowicza. Przesłuchanie trwało kilka godzin, przy czym bardzo szczegółowo wyświetlane były zagadnienia związane z okolicznościami towarzyszącymi katastrofie.

Jak wiadomo doniosła rolę w tym nieszczęściu odegrała blacha, którą załadowano na lżejsze znacznie rury. Na ss. Tczew załadowano m. in. 217 ton rudy żelaznej, 300 ton hainitu, 15 ton saletry, 25 ton sody itd. Blacha cynkowa najpierw miała być ładowana, potem ładunek cofnięto, potem, gdy statek już przyjął inne ładunki znów zgłoszono ładunek blachy, której było 135 ton. Na te kwestie załadunku tej blachy, która niewątpliwie przyczyniła się do katastrofy następuje pewna sprzeczność zdań między

kapitanem a występującym w roli świadka I oficerem Radeckim, który utrzymuje, że wykonywał ściśle rozkazy, podczas gdy kapitan mówi, że polecił zmienić ładunek, gdy zdecydował się przyjąć blachę. Nie mogła bowiem ciężka blacha być po wierzchu lek- kich rur.

I oficer Radecki pływał od lat 20 początkowo na wojennych statkach w marynarce niemieckiej. Po raz pierwszy był na stanowisku I oficera. Nie znał kolejności portów, a wspólnie z kapitanem układał listę załadunku. Gdy nieoczekiwanie nadeszła blacha, kapitan powiedział mu: **Musimy blachę zabrać!** Był on przekonany, że kapitan uzgodnił wszystko z Pam-em. Był na statku, chodził po pokładzie na równi z nim, więc — zdaniem świadka — ponosi wyłączną odpowiedzialność. Gdy około godz. 6 statek zaczął się kłaskać na prawą burtę, świadek poszedł do kapitana i prosił, by polecił przerwać załadunek, bo grozi niebezpieczeństwo. Kapitan oświadczył raz jeszcze, że „blachę musimy zabrać”. Świadek kreślił szczegółowo dramatyczny moment katastrofy. Z dalszego przebiegu rozprawy wynika, że z inicjatywą kapitana zbudowano własnymi siłami na statku jakąś skrzynię na węgiel, która bez wątpienia również wpłynęła w pewnym stopniu na trudności z utrzymaniem równowagi. Jak się okazuje z dalszych zeznań „Tczew” był skłonny do dużych przechyłów i marynarze przyzwyczajeni do tego, nie przejmowali się tym zbyt. Długim i drobiazgowym badaniom poddano zagadnienie pompowania i wypompowania tanków. Rozprawa obfitowała miejscami w momenty b. ożywione wywołane przeważnie zapytaniami mec. Szurleja i skłonnością poszczególnych świadków do uchylenia się od odpowiedzialności kosztem innych współtowarzyszów z ss. „Tczew”. Dalszy ciąg rozprawy w środę.

Toruń w dzień pogrzebu Ojca św. Piusa XI.

Toruń, 15. 2. W ub. wtorek, w dzień pogrzebu Ojca św. Piusa XI we wszystkich kościołach toruńskich zostały odprawione msze św. żałobne przy udziale tłumów wiernych.

O godz. 10 w kościele Najśw. Panny Marii uroczystą mszę św. celebrował ks. prałat dr Jank w asyście ks. ks. Frelicchowskiego i Leimanna. W nawie głównej ustawiono symboliczny katafalk z trumną, na której umieszczono mszał z kielichem, pateną i stulą. Wokół katafalku ustawiły się poczty sztandarowe stowarzyszeń i organizacji kościelnych i społecznych. Na nabożeństwo przybyli przedstawiciele władz państwowych, samorządowych i wojska z pp. wicewojewodą Szczepańskim, starostą krajo-

wym Łąckim, prezydentem miasta Raszeją, starostą Bruniewskim, ptk. dypl. Myszkowskim, ppik. Matzenauerem, prezesem S. O. Radłowskim na czele.

W kościele św. Jakuba Mszę św. odprawił ks. kan. Kozłowski w asyście ks. ks. Weltrowskiego i Falkowskiego; w bazylice ks. prepozyt Ziemiński w asyście ks. ks. dra Maćkowiaka i Derdana; w kościele Chrystusa Króla ks. Bigos. W kościele Piotra i Pawła na Podgórzu została odprawiona również uroczysta Msza św. Celebrował ją ks. prob. Domachowski w asyście ks. ks. Sadeckiego i Skowrona. Na Mszę św. przybyli przedstawiciele garnizonu z p. plk. Korasińskim na czele i nieprzeliczone rzesze wiernych.

Ważne dla posiadaczy koni.

Toruń, 14. 2. Rokrocznie zdarzają się liczne wypadki kradzieży koni, które przede wszystkim są b. bolesne dla drobnego rolnictwa. Rok 1938 był specjalnie obfity w wypadki kradzieży, to też Woj. Urząd Śledczy w Toruniu, mając powyższe na uwadze, zajął się zagadnieniem zwalczania tej kategorii przestępstwa i wydał odpowiednie zarządzenia podległym jednostkom, mające na celu zahamowanie plag kradzieży.

M. in. zarządził przeprowadzenie na terenie woj. pomorskiego w dniu 17. 11. 38 r. obławy i rewizji u handlarzy koni, cyganów, paserów i podejrzanym o uprawianie kradzieży koni, dalej za skradzionymi końmi i nadliczbowo posiadanymi dowodami tożsamości koni.

Przeprowadzona obława dała nast. wyniki: zakwestionowano 1 konia, pochodzącego z kradzieży, zakwestionowano 36 dowodów tożsamości koni padłych, 23 koni oddanych na ubój, 5 dowodów tożsamości sfalszowanych i 9 świadectw pochodzenia

zwierząt. Ponadto ukarano doraźnie 86 właścicieli koni za nieposiadanie dowodów tożsamości koni przy sobie na drogach publicznych, sporządzono 26 doniesienia karne za wykroczenie nieposiadania dowodów tożsamości koni i 3 doniesienia za nielegalny handel końmi.

Często zdarza się, że rolnik, gdy mu koń padnie, nie zwraca dowodu tożsamości konia do zarządu gminnego, lecz sprzedaje paserowi wzgl. lekkomyślnie oddaje w podejrzane ręce. Paserzy przerabiają je i właśnie w ten prosty sposób umożliwia się przestępcom ich nieuczynny proceder. Z tego choćby jednego przykładu wynika, że konieczne jest potrzeba współpracy samych rolników, a szczególnie wymagane jest stosowanie się do obowiązujących przepisów oraz przestrzeganie zasad ostrożności.

Nabywcy koni winni nabywać je tylko ze źródeł pewnych i żądać dowodów tożsamości. O dokonanych kradzieżach natychmiast należy powiadomić policję, gdyż spóźnione powiadomienie utrudnia poszukiwania.

Kronika TORUŃSKA

Toruń, dnia 15 lutego 1939 r.

Nocny dyżur pełnią apteki:

Radziecka, śródmieście.
Św. Anny — Bydgoskie Przedmieście.
Pod Łabędziem — na Mokrem.
Nadwiślańska — Jakubskie Przedm.
Św. Barbary — Chelmińskie Przedm.

Dyżur lekarski Ubezpieczalni Społecznej
środa: dr Ziółkowski, ul. Bydgoska 37, tel. 2808 (dyżur od godz. 20 do 8).

Pogotowie straży pożarnej tel. 12-44.

Pogotowie ratunkowe tel. 19-91.

Przedstawicielstwo „Dziennika Bydgoskiego”, ul. Mostowa 17, tel. 14-46.

REPERTUAR KIN:

Aria: „Kusicielka”.
As: „Kauczuk”.
Mars: „Z uśmiechem na ustach”.
Świt: „Nanon”.

— **Z Teatru Ziemi Pomorskiej.** W czwartek i sobotę, dnia 16 i 18 bm. o godz. 20 na popularnych przedstawieniach zostaje powtórzona komedio-farsa Romana Niewiarowicza p. t. „I po co zaraz tragedia”, która cieszy się naprawdę rzadko spotykanym powodzeniem. Ceny miejsc od 25 gr do 2,10 zł

— **Repertuar Teatru Ziemi Pomorskiej** Środa 15 bm. godz. 20 „Chory z urojenia”. Czwartek 16 bm. godz. 20 „I po co zaraz tragedia”. Piątek 17 bm. godz. 16 „W perfumerii” — szkolne. Godz. 20 „I po co zaraz tragedia” — dla wojska.

— **Aeroklub Pomorski na zawodach lotniczych w Lublinie.** W nadchodzący piątek i sobotę Aeroklub lubelski urządza doroczne lubelsko-podlaskie zawody lotnicze. Impreza ta wzbudziła w sferach sportu lotniczego w Polsce zrozumiałe zainteresowanie. Dotychczas na zawody te zgłoszono już 27 samolotów z 9 aeroklubów polskich. Aeroklub Pomorski na powyższe zawody wysła również swoją ekipę, złożoną z 3 samolotów RWD 8. Pilotować maszyny będą pp. Zieliński, Garstecki i Lewandowski. Załogi toruńskie wyruszą do Lublina w czwartek 16 bm., powrócą zaś w niedzielę 18 bm.

— **Kurs dla przewodników turystycznych m. Torunia.** Oddział toruński Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego organizuje od dnia 1 marca do 15 kwietnia br. kurs dla przewodników turystycznych. Na kurs ten mogą być przyjmowani kandydaci (za wyjątkiem młodzieży szkolnej), którzy wykazali się znajomością miasta Torunia i jego najbliższej okolicy, zarówno pod względem zabytkowym jak i historycznym. Blizszych informacji udziela i zgłoszenia przyjmuje w terminie do dnia 18 bm. w godz. od 16—17 sekretariat PTK, ul. Mostowa 21 m. 5. Jako wykładowców zarząd Towarzystwa zaprosił pp. konserwatora wojewódzkiego mgr. Chyczewskiego, inż. arch. Knothego, ref. tur. woj. mgr. Gryczuka, kustosa miejskiego mgr. Lebińskiego i sekretarza Tow. Krajoznawczego Ziółkowskiego.

— **466 rocznica urodzin Kopernika.** W poniedziałek, dnia 20 lutego br. przypada 466 rocznica urodzin Mikołaja Kopernika i z racji tej zarząd Towarzystwa Naukowego w Toruniu zwołuje na godz. 20 doroczne posiedzenie publiczne, które odbędzie się w auli gimnazjum im. Kopernika w Toruniu. Porządek zgromadzenia przewiduje przemówienie prezesa ks. prałata Mańkowskiego, wykład mgr. Bukowskiego pt. „Rok 1848 na Pomorzu” i sprawozdanie dyr. Mocarskiego „Książnica miejska im. Kopernika w 1938 roku”.

— **Harczerze obradowali w Toruniu.** W ub. sobotę i niedzielę odbywała się w Toruniu wielka odprawa hufcowych ZHP z chorągwi wielkopolskiej, mazowieckiej, gdańskiej i pomorskiej. Obradom, które toczyły się w auli szkoły powszechnej nr 1, przewodniczył naczelnik ZHP dh Trylski z Warszawy. Niedzielne obrady odprawy, rozpoczęto wysłuchaniem Mszy św., którą odprawił w kościele parafialnym ks. Czapliński, kapelan harcerstwa toruńskiego. Po Mszy św., w auli wspomnianej szkoły, odbyła się półgodzinna akademicka morską, w której hufcowy toruński, dh Krzewiński wręczył naczelnikowi dh. Trylskiemu skromny podarek, na pamiątkę pobytu w stolicy Pomorza. Po południu odbyła się odprawa hufcowych, na którą przybyli pp. mgr. Graszewicz jako przedstawiciel p. prez. Raszeji, star. Bruniewski i ppik. Zgrabicki. W toku obrad omówiono bardzo szczegółowo sprawy gospodarcze i wychowawcze.

— **Toruński Klub Szachistów obraduje.** W „Pomorzanec” odbyło się doroczne walne zebranie Toruńskiego Klubu Szachistów, któremu przewodniczył prezes pom. okr. Zw. Szach. p. mgr. Kulla. Ze sprawozdań członków zarządu wynika, że Toruński Klub Szachistów rozwija się bardzo pomyślnie. W wyniku wyborów obrano nowy zarząd w składzie następującym: prezes p. Szwiec, wiceprezes org. p. Felski, wiceprezes techn. p. Malinowski, sekretarz p. Niemczewski, skarbnik p. Maniewski. Zebrani uchwalili opracować historię klubu, który jest najstarszym klubem szach. na Pomorzu. W programie pracy na rok bież. przewidziano cały szereg gier pokazowych.

Z Wielkopolski i Pomorza

NASZ SPRAWOZDAWCY O ŻYCIU PROWINCJI

INOWROCLAW

Przedstawicielstwo „Dziennika Bydgoskiego” w Inowrocławiu mieści się przy ul. Król. Jadwigi 22/23 I piętro, prawo (na przeciw magistratu).

Biblioteka Tow. Czytelników Ludowych, mieszcząca się w Domu Katolickim przy ulicy Plebana, otwarta jest codziennie za wyjątkiem niedziel i świąt od godziny 17 do 19.

Biblioteka Kolejowego Przysp. Wojsk. w świetlicy „Ogniska” przy ul. Magazynowej otwarta w poniedziałki, środy i piątki od godz. 17 do 19.

Biblioteka miejska czynna jest codziennie od godz. 17 do 18, w soboty od 17 do 19.

— **Nocny dyżur** pełni apteka Pod Lwem.
— **Karetka sanitarna**, telefon 276 — czynna w dzień i w nocy.

REPERTUAR KIN:

As: „Tyrant”.

Słońce: „Za winy nie odpowiadamy”.

Stylowy: „Zbrodnia w Monte Carlo”.

Świt: „Blaski i cienie kobiety”.

— **Akademia żałobna ku czci Papieża Piusa XI.** W ubiegłą niedzielę pospieszyli cały katolicki Inowrocław na akademię żałobną do Teatru Zdrojowego, aby oddać ostatni hołd zmarłemu Papieżowi. Na akademii przybyli przedstawiciele wojska, władz państwowych i samorządowych. Akademię zgałi ks. kap. Zawadzki, po czym zebrani odmówili stojąc modlitwę za sp. Piusa XI, a orkiestra wojskowa odegrała marsz żałobny Chopina. Z kolei p. mjr. Beldowski wygłosił piękny referat o życiu i działalności Piusa XI. Referatu wysłuchali zebrani ze skupieniem. Następnie chóry kościelne parafii farniej i Matki Boskiej wykonały pieśni żałobne. Uroczystą akademię zakończył występ orkiestry wojskowej pod batutą p. por. Grafki. Zaznaczyć trzeba, że inicjatorami tej akademii byli komendant garnizonu i Akcje Kat. parafii inowrocławskich.

— **Czerwony pogrzeb.** W ub. poniedziałek chowano towarzysza Mikolajewskiego, który umarł jako bezwyznaniowiec bez pojednania się z Bogiem. Trumnę, która była przykryta czerwoną płachtą, nieśli towarzysze na barkach. Na czele tego demonstracyjnego pochodu pogrzebowego, który przeszedł z orkiestrą przez główne ulice miasta na cmentarz dla bezwyznaniowców, niesiono czerwone sztandary i wieńce z papierowych czerwonych róż, z czerwonymi wstęgami. Towarzysze i towarzyszyki, w liczbie kilkuset osób, mieli czerwone krawaty i czerwone opaski na rękawach. Nad grobem sławiono zalety zmarłego towarzysza. Władze stanowczo nie powinny zezwolić na takie czerwone demonstracje dla bezbożnika w katolickim Inowrocławiu.

— **Mężatka powiesiła się na kłamec.** Na tle nieustannych nieporozumień z mężem powiesiła się na kłamec w swoim mieszkaniu przy ul. św. Wojciecha 21 30-letnia mężatka, Józefa Schmid.

«*»

KRUSZWICA. Z powodu odrzucenia protestu wyborczego, wniesionego ostatnio, zebranie inauguracyjne nowej rady miejskiej odbędzie się jeszcze w bież. tygodniu.

MOGILNO (mk). Kino Bałtyk: Świecznik królewski.

— **Władza biskupia zamianowała na okres 6-letni członkami dozoru kościelnego parafii Chomiąza Kośc. pp. Nawrota Stan. i Skarbińskiego Wincentego.**

— **Starostwo powiatowe zezwoliło na spód bydła w celach rzeźnych w Mogilnie, Trzemesznie i Orchowie.** Pryszczycza powoli wygasa.

GEBICE (mk) Ze szkoły do domu powracała 9-letnia Barbara Wiszniewska z Budzisków. W drodze zabrała się na wóz pewnego rolnika. Schodząc z wozu upadła pod wóz i w tej chwili ruszyły konie. Koła przeszły dziewczynce przez nogi i tułów. W ciężkim stanie przewieziono ją do szpitala.

TRZEMESZNO (mk) Posiedzeniu rady miejskiej przewodniczył burm. Szymański. Sprawozdanie z rewizji kasy zdał radny Thomas. Uchwalono budżet na rok 1939/40 następujący: administracja 81.271 zł, targowica 589 zł, rzeźnia 11.032 zł, elektrownia 40.312 zł, wodociąg 15.622 zł. Przyjęto dodatkowy budżet w wysokości 37.473 zł.

KORONOWO (l) 6 bm. odbyło się walne zebranie miejsc koła LOPP, które zgał p. burm. Talaśka. Do nowego zarządu wybrano pp.: burm. Talaśka, prez. lek. wet. Korhalski, zast. kier. szk. Świtalski, skarbnik Łatanowicz, wicepr. adw. Niemczyk i ks. prob. Chylarecki, zast. skarbnika I. Nowak; komisja rew. rej. Staniewicz, Pufelski, Stogowski, komis. Diering i Hoppe.

SZAMOCIN (a) Odbyło się walne zebranie T. G. Sokół w Szamocinie pod przewodnictwem p. Szulca. Do nowego zarządu weszli pp. Pawlicki, Pawlak, zast., Bym sekretarz, Włodarczyk skarbnik, Piechocki gospodarz. Zarząd okręg. reprezentowali pp. Czerwiński i Strzelecki z Wągrowca.

SKOKI (a) Walnemu zebraniu T. G. Sokół w Skokach przewodniczył burm. Smoktała. Po udzieleniu absolutorium wybrano nowy zarząd pp.: K. Baranowski, prez., dr

Fabianowski i Szwedowa wiceprezesi, Przykucki Wł. sekr., Skarliński skarbnik, Przykucki St. nac., Augustyniakówna naceln., Zurowski gospodarz; komisja rew.: Smykowski, Kamiński i Szallow, kapelan ks. prob. Echaust.

— **FORDON.** Walne zebranie LOPP koła Fordon zaszczycił obecnością przedstawiciel obwodu powiatowego por. zer. Kurowski, którego też poproszono na przewodniczącego. Sprawozdanie z działalności koła zdał prez. burm. Wawrzyniak. Ze sprawozdania tego wynika, że koło LOPP w Fordonie liczy członków rzeczywistych 168, popierających 277, jest największym kołem pod względem ilości członków w powiecie bydgoskim. W imieniu komisji rew. p. Płotka stwierdził, że gospodarka zarządu była dobra. Walne zebranie jednomyślnie wybrało na rok następny dotychczasowy zarząd w składzie: burm. Wawrzyniak, prez., dr Buzakowski, zast., A. Grzybowski sekr., Jan Kurzyk zast., K. Zwolski skarbnik. Jako delegata do obw. pow. wybrano burm. Wawrzyniaka.

— Odbyło się tu zebranie w celu zorganizowania komitetu pomocy dzieciom i młodzieży. Wprawdzie dożywianie dzieci w szkole i przedszkolu w Fordonie odbywa się już od 4 lat, gdzie około 300 dzieci otrzymuje codziennie obiady, lecz dożywianiem dzieci tych zajmował się dotychczas Zarząd Miejski przy pomocy komitetu powiatowego oraz poparcia Stow. Pań Miłosierdzia i siostr Wincentek. Obecnie utworzył się specjalny komitet, który ma za zadanie nie tylko zajmować się dożywianiem dzieci w porze zimowej, lecz ma się opiekować stale biednymi dziećmi, młodzieżą szkolną i przedszkolną. Na członków tego komitetu zapisało się około 40 osób. Do zarządu wybrano: ks. inf. Szydlik, prez., kier. szkoły Augustyn zast., naucz. Brüggmann sekret., rachm. Zwolski skarbnik, burm. Wawrzyniakowa i J. Kurzyka jako członków zarządu. Zarząd komitetu liczy na poparcie całego społeczeństwa.

Z walnego zebrania Stronnictwa Pracy w Starogardzie.

Starogard (jw) Roczne walne zebranie Str. Pracy koła Starogard zgromadziło w lokalu przy ul. Kościuszki 3 bardzo wielką liczbę członków. Zebranie zgał prez. Kref, po czym marszałkiem wybrano mec. Kotowicza, zaś sekretarzem p. Jana Bocińskiego. Po odczytaniu protokołu z ostatniego walnego zebrania, członkowie zarządu zdali sprawozdanie ze swej rocznej działalności, podkreślając piękny wynik pracy i zwycięstwo Str. Pracy w wyborach do rady miejskiej. Udzielono zarządowi pokwi-

PAKOŚĆ. 12 bm. odbyło się walne zebranie Tow. Pszczelarzy, któremu przewodniczył p. Majerowicz. Do zarządu weszli: Misiak prez., Majerowicz zast., Tafelski sekr., Owedyk zast., Kubiak skarbnik, Lussa i Ziegenhagen ławnicy. Na zgromadzeniu postanowiono wysłać p. Majerowicza na kurs chorób pszczelich do Poznania.

— **Walnemu zebraniu T. G. Sokół** przewodniczył delegat okr. Ziętowski z Inowrocławia. Ze sprawozdania wynikało, że towarzystwo słabą wykazało żywotność, mimo, że liczba członków jest znaczna (75), a zarząd za wyjątkami pracował bardzo intensywnie. Przyczyną słabej pracy jest brak odpowiedniego lokalu do ćwiczeń. Nowy zarząd: dr Czerwiński, prez., Friese zast., Jasiński sekretarz, Golaszewski zast., Kranc skarbnik, Pawłowski nacelnik, Wagner, Buchholz, Leszczyński ławnicy.

Gruźlica płuc jest nieulegająca i corocznie, nie robiąc różnicy dla poci, wieku stanu, kosi miliony ludzi. — **PRZY ZWALCZANIU CHOROBY PŁUCNYCH, BRONCHITU** uporczywego, męczącego kaszlu, „**Balsam Trikolan**” Gaseckiego, który ułatwia wydalanie i p. stosują pp. lekarze, „Balsam Trikolan” działające się płucnicy, wzmacnia organizm i samopoczucie chorego oraz powiększa wagę ciała i usuwa kaszel. Sprzedają apteki

LIDZBARK (jl) Podczas rozbierania fundamentów spalonego spichlerza robotnicy natrafili na butelkę, zawierającą zwiłki nieczytelnych już papierów i większą ilość miedzianych niemieckich monet.

LUBAWA (jl) P. Lutomirska, żona rolnika z Targowiska, pow. lubawskiego, wracając z miasta do domu została napadnięta niespodziewanie przez jakiegoś osobnika, który wyrwał jej torebkę z większą zawartością i zbiegł w pole. Śledztwo wykazało, że napastnikiem był niej. Rumiński Stefan, uczeń malarski z Lubawy, u którego znaleziono skradzione przedmioty.

BRODNICA (jl) W ub. sobotę w sali wydz. powiat. odbyło się pod przewodnictwem star. Galusińskiego posiedzenie rady powiatowej. Zebrani uczcili pamięć Ojca św. Następnie przystąpiono do rozpatrywania i uchwalenia budżetu na rok gospodarczy 1939/40. Ogólny budżet w dochodach i rozchodach zamyka się sumą 351.500 zł. Wszystkie preliminarne pozycje zostały prawie jednogłośnie przyjęte z wyjątkiem pozycji na oświatę, którą na wniosek p. Oleszczuka podwyższono z kwoty 3.575 zł na 4.575 zł.

NAKŁO n. N. Walne zebranie Stow. Chr. Nar. Nauczycieli zgał prez. Blekacz, kier. szkoły w Olszewie, przewodniczył J. Hinz, sekr. J. Wytegalanka. Po obszernym sprawozdaniu wybrano nowy zarząd, w skład którego wchodzi: prez. Blekacz, zast. Depta, sekr. Wytegalanka, skarbnik Kaczmarek, ref. prasowy Ignatowski, kom. rew. Hinz i Ziarnek.

— **Walne zebranie PCK oddz. Nakło** zgał prez. ks. prob. Geppert. Na przewodniczącego powołano not. Knacha, na sekretarza Lenckowskiego. W skład nowego zarządu wchodzi: ks. prob. Geppert, prez. p. Kryszkiewiczowa i mec. Tuchołczyńska wiceprezeski, p. Szudrowiczówna sekr., p. Cieżki skarbnik, inż. Kurpiński i dr Rajewski, referenci drużyn rat., dr Raczynski delegat do rady okr. PCK. Dalsi członkowie zarządu: pp. mec. Tuchołka, Dąbrowski, dr Wojewoda i Skarbek Malczewska z Mroczy. Komisja rew. pp. inż. Grzebski, dyr. Bentlich, Biedzińska, Ossowska, ks. Chojnacki, Pawłowska.

— **Na walnym zebraniu koła kobiecego LOPP** wybrano nowy zarząd w składzie pp.: inż. Grzebska, prez., mec. Tuchołczyńska zast., Bzdawczanka sekr., Szudrowiczówna skarbn. Dalsi członkowie zarządu pp. dyr. Wiszniewska, dr. Sawicka; kom. rew. pp. Sikorzynska, Punzłowa, dr. Kosmała. Delegatka do obw. pow. dyr. Wiszniewska.

— **P. Franciszek Schmidt**, kupiec i restaurator w Nakle obchodził w tych dniach swój srebrny jubileusz samodzielnej pracy zawodowej.

PIOTRKOŃ Kuj. We wsi Machnaczy wydarzył się ostatnio niezwykły wypadek. Mieszkanca tej wsi Stanisława Czerwińska udała się po wodę. W momencie czerpania wody straciła przytomność i wpadła w studnię. Natychmiast przystąpiono do akcji ratunkowej, lecz wydobyciu już zimne zwłoki. Sp. Czerwińska ulegała częstym atakom epilepsji i niewątpliwie to było powodem jej tragicznej śmierci.

— **W wyborach przystąpiono do wyboru nowego zarządu**, do którego weszli przeważnie członkowie starego zarządu. Skład jest następujący: prez. Józef Kref, wicepr. Franciszek Obremski, sekr. Stanisław Wencki, zast. sekr. Feliks Ruciński, skarbnik Feliks Müller, komisja rewizyjna: Jan Kamiński, Jan Bociński, Augustyn Dopke, Julian Jabłoński. W wolnych głosach wywiązała się ożywiona dyskusja, w której poruszono różne aktualne sprawy.

CHELMNO (lm) Zw. Powstańców Wlkp. koło Chełmno urządził ku uczczeniu 20-lecia powstania wielkopolskiego skromną uroczystość w dniu 12 bm. Uroczystość rozpoczęła koło powstańców nabożeństwem w kościele farnym, które odprawił ks. wik. Szmelter, a kazanie wygłosił ks. dziekan Zynda. Następnie odbyła się w domu Straży Pożarnej uroczysta akademii, na którą przybyło liczne obywatelstwo. Akademię zgał prez. koła Luther, po czym oddał hołd ceniom wielkiego przyjaciele Polski, Ojca św. Piusa XI. Z kolei wygłosił prez. Luther referat, którego treść przedstawił wydarzenia sprzed 20 lat. W dalszej części programu nastąpiły występy orkiestry wojskowej pod batutą st. sierż. Michalskiego, kwartetu śpiewaczego składającego się z pp. mgr. Schreyera, dyr. Kałdowskiego, J. Kaweckiego i E. Kriewalda.

Z kolei b. powstaniec kpt. Guliński odczytał dobrze opracowany referat, charakteryzujący powstanie zbrojne Wielkopolan i ich wielkie zasługi. Hymnem narodowym i pieśnią „Boże coś Polskę” zakończono akademię.

STAROGARD (jw) W Zblewie odbyło się zebranie Stow. Kat. Mężów i kasy pogrzebowej. Wiceprezes Skwierowski wygłosił referat o obowiązkach członków według wskazań ostatniego synodu. Ze sprawozdania skarbnika B. Zaremby wynika, że kasa pogrzebowa liczy 474 członków. Podwyższono wsparcie pośmiertne ze 100 na 110 zł.

— **Z inicjatywy Stow. Kat. Mężów** założono w Zblewie tow. dobroczynności „Caritas”, do którego zapisało się 80 członków. Do zarządu weszli pp.: prezesa Szarafińska, sekretarka Jażdżewska, skarbnik Bolesław Zaremba.

— **W Skórczu** w lokalu p. Szwarca odbyło się zebranie Polskiego Zw. Zach., na którym uchwalono rezolucję w sprawie przesłania Polaków w Niemczech, domagając się zastosowania przez nasze władze odwetu. W sprawie tej postanowiono zwołać w dniu 19 bm. wiec publiczny.

ŚWIECIE (t) Akcja Kat. parafii święckiej urządziła akademię żałobną ku pamięci Ojca św. Program wypełniły: słowo wstępne ks. radcy Konitzera oraz aktualne przemówienie prof. Bieszka z Chełmna, ilustrującego życie i czyny zmarłego papieża Piusa XI. Należy podnieść, że obie sale były przepełnione publicznością.

Swetry-Pulowery-Zemperki
bogaty wybór w f-mle m-1404
J. Pilaczyński i Ska

GRUDZIAŁDZ

Przedstawicielstwo „Dziennika Bydgoskiego” mieści się przy ul. Toruńskiej 22, tel. 1294. Biuro czynne od godz. 8—18.

T. C. L. Biblioteka i Czytelnia (ul. Legionów 28) otwarta od godz. 11—12 i 17—19 (w soboty tylko do godz. 18).

Pogotowie pożarnicze tel. 11-11.

— **Nocny dyżur** pełni Apteka Pod Lwem ul. Pańska, tel. 2040.

REPERTUAR KIN:

Apollo: „Indie mówią”.

Grzyf: „Czar nocy majowej”.

Orzeł: „Niemy bohater” i „Postrach dzielnego zachodu”.

— **Odnaczenie.** Srebrnym krzyżem za zasługi na polu pracy społecznej odznaczony został p. inż. Stanisław Zembowski.

— **Służąca złodziejka.** Zatrudniona u p. Anny Czarneckiej w charakterze służącej Fryda R. skradła na szkodę swej chlebodawczyni bieliznę, zegarek i portfel, za co pociągnięta zostanie do odpowiedzialności sądowej.

— **Niebezpieczne pogróżki.** W kronice policyjnej czytamy, że w ub. sobotę o godz. 12 do drukarni p. Jędrzejewskiego (Mickiewicza 17/19) przybyło kilku osobników, zaś jeden z nich wy dobył nóż z kieszeni usiłując pchnąć nim znajdującego się w biurze Władysława Kisielewskiego (Chełmińska 69). Sprawcą okazał się Stefan M., zam. przy ul. Paderewskiego, którego przytrzymał. Przyczynny zajął kronika policyjna nie podaje.

— **Cech fryzjerski na fundusz szkolnictwa polskiego za granicą** przekazał 10 zł. Kto następny? — Zarząd PZZ komunikuje równocześnie, że sokolstwo grudziądzkie podczas obchodu gwiazdkowego zebrało na powyższy cel 32,25 zł, zaś miejski ośrodek WF z okazji „pierwszego kroku bokserkiego” przeznaczył czysty zysk, wynoszący 54 zł. Zarząd PZZ składa wszystkim ofiarodawcom serdeczne podziękowanie.

— **Z życia reemigrantów i optantów.** W świetlicy straży pożarnej odbyło się walne zebranie pod przewodnictwem hon. prezesa J. Wiśniewskiego. Po sprawozdaniach wywiązała się rzeczowa i bardzo ożywiona dyskusja, w wyniku której udzielono zarządowi absolutorium wraz z podziękowaniem za owocną pracę. W skład nowego zarządu weszli pp. Konkel, Lenzer, zast., Toppmeyer sekr., Marchlewski zast., Strzembowski skarbnik, Rogalski i Smeja ławnicy. Pod koniec omówiono szereg spraw bieżących. Po wspólnym odśpiewaniu „Nie rzucim ziemi” solwował przewodniczący obrady.

Mistrzowie kominiańscy z całego Pomorza obradowali w Grudziądzu.

W ub. sobotę w wielkiej sali „Tivoli” odbyło się walne zebranie korporacji kominiańskiej, w którym wzięli udział delegaci z całego Pomorza oraz przedstawiciele województwa, Izby Rzemieśniczej, korporacji bydgoskiej oraz zarządu miejskiego w Grudziądzu. Obrady zgał prez. Górny z Łasina. Z kolei przedstawiciel województwa ref. Kamiński złożył zebranym życzenia z powodu zaliczenia zawodu kominiańskiego do rzemiosła, czyli do cechu (dotąd zawód kominiański zaliczono do przemysłu). Po sprawozdaniach, które wykazały wzorową gospodarkę zarządu, wywiązała się ożywiona i rzeczowa dyskusja dot. spraw organizacyjnych i zawodowych. Pod koniec przedstawiciel Izby Rzemieśniczej Czajka wręczył zasłużonemu prezesowi mistrzowi komin. Górnemu dyplom za długoletnią gorliwą pracę. Po przerwie obiadowej prez. Górny zgał konstytucyjne zebranie nowego cechu, proponując na marszałka obrad prezesa korporacji bydgoskiej p. Chybickiego, a na sekretarza p. Vettera z Grudziądza. Uchwalono nowy statut cechu oraz budżet na r. 1939/40 w kwocie 3333 zł w dochodach i rozchodach. W skład zarządu weszli pp. Górný z Łasina st. cechu (po raz 13), Bardvan z Wąbrzeźna podstarszym oraz pp. Vetter z Grudziądza, Bobkowski, Jastrzembki i Mroczy z Torunia, Śmieleski z Wąbrzeźna i Złotobiński z Rypina. Po wyborze zastępców i komisji rewizyjnej nrzwieto uroczyste do cechu p. Olszewskiego z Brodnicy, a następnie przedyskutowano szereg ważnych spraw zawodowych. Nowopowstałemu cechowi kominiańskiemu życzymy jak najpomyślniejszych wyników prac.

KINO n-1415
KRYSTAL
Początek o 5, 7 i 9-tej
W niedzielę 3, 5, 7 i 9-tej

DZIŚ W ŚRODĘ PREMIERA!
Najnowsza, najzabawniejsza komedia muzyczno-spiewna sezonu 1939 r. Akcja filmu zabawna, pełna sytuacji kom., tryskająca humorem i śmiechem, a piękny śpiew przydają filmowi wdzięku i polotu. Film dla wszystkich, który ubawi i rozweseli każdego.

Serce moje należy do Ciebie

W rolach głównych:
najw. tenor doby obecnej
Beniamino GIGLI
Lucie English
Paul Kemp, Theo Lingen
R. Romanowski, Carlo Rust

Teatr, Humor, Spiew
Muzyka, Wystawa.
Nadprogram:
Najnowszy
Tygodnik P. A. T.'a

Kronika

Bydgoszcz, dnia 15 lutego 1939 r.

KALENDARZYK

Dziś: Faustyna i Jowita m.
Jutro: Julianny p. i m., Samuela.
Wschód słońca o godzinie 7.17.
Zachód słońca o godzinie 17.12.

Stan pogody.

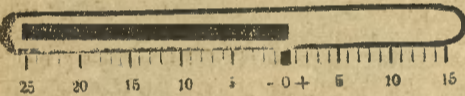
Nocą mróz.

Wczoraj w godzinach popołudniowych w całej Polsce panowała pogoda o zachmurzeniu zmiennym z przelotnym śniegiem. Temperatura o godz. 14 wyniosła od -5 st. w Wileńskim do +1 st. w Wielkopolsce.

Nad Polską obecnie intensywnie przepływa z północnymi wiatrami chłodne powietrze z okolic podbiegunowych. Masa ta jest bardzo przezroczysta i stosunkowo sucha. Silne wzrosty ciśnienia atmosferycznego nad Europą Środkową spowodują w dniu dzisiejszym znaczne osłabienie siły wiatru, zanikanie przelotnych opadów i większe rozpozodzenia. Dziś rano w Bydgoszczy spadł deszcz ze śniegiem. Przewidywany przebieg pogody: pogoda słoneczna o umiarkowanym zachmurzeniu przy słabnących wiatrach z kierunków północnych.

Termometr wskazywał dziś rano:

DYŻURY NOCNE APTEK od 13-19 lutego 1939 r.:

- 1) Apteka pod Łabędziem, ul. Gdańska
- 2) Apteka Staromiejska, ul. Długa.
- 3) Apteka przy Bielawkach, ul. Gdańska.

Telefon Pogotowia Ratunkowego 26-15.

Muzeum Miejskie przy ul. Farniej otwarte codziennie od godz. 11-15, w niedzielę i święta od godz. 11-14. Obecnie w Muzeum wystawa zbiorowa Wojciecha Gersona.

Muzeum Miejskie - Bielawki, ul. Pieckiego 8, otwarte codziennie od godz. 11 do 14. Stała wystawa darów, obrazy Leona Wyczółkowskiego i rzeźby Konstantego Laszczki.

Biblioteka Nowości T. C. L. przy ulicy Gdańskiej 30. I piętro, wypożycza książki od godz. 11-13.30 i od 16-19.

Specjalny skład out - Bydgoszcz, ul. Gdańska 34.

Z TEATRU MIEJSKIEGO im. K. H. Rostworowskiego

Dziś w środę oraz jutro w czwartek piękna operetka „**HRABINA MARICA**” z p. Mary Gabrielli w roli tytułowej.

Od piątku do niedzieli włącznie rozpoczynają się gościnne występy najwybitniejszego aktora ekranu, ulubieńca naszej publiczności Franciszka **Brodniewicza**, który ukaże się w swojej popisowej roli, w premiery komedii „**DAR PORANKA**”.

Nieliczne pozostałe bilety są do nabycia w kasie teatru.

Dyrekcja Teatru podaje do wiadomości Szanownej Publiczności, że z dniem 18 lutego - w sobotę o godz. 16.30, wprowadza specjalne sobotnie przedstawienia popołudniowe po cenach znacznie obniżonych. Na zapoczątkowanie tego rodzaju przedstawień daną będzie ciesząca się olbrzymim powodzeniem popularna operetka „**KRYSLA LEŚNICZANKA**” w obsadzie premierowej. Bilety są już do nabycia w kasie teatru.

Restauracja Szmeltera, Gdańska 30 zaprasza w **Husty czwartek**, dnia 16 bm. na smaczne świeże kiszki, flaki, golonka wiewprze **Przy kupnie 10 paczków - jedenasty gratis.** (n1411)

Zagubione bilety wstępu Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży Żeńskiej oddział przy parafii Św. Trójcy uprasza się o taskowe oddanie w biurze parafialnym Św. Trójcy.

Towarzystwo Kupców Detalistów branży spożywczej zawiadamia swych członków i sympatyków, że z powodu uroczystości żałobnych z okazji zgonu Ojca św., zapowiedziany na dzień 15 bm. wieczór karnawałowy odwołuje aż do czasu po Wielkanocy. (n1367)

Bydgoski Polski Czerwony Krzyż przoduje na Pomorzu.

Rekordowe wyniki zesłorocznej działalności zarządu.

(ak.) Na czołowe miejsce wśród licznych organizacji wysuwa się piękna działalność bydgoskiego Polskiego Czerwonego Krzyża, będącego prawdziwą chlubą Bydgoszczy. Dzięki niezmordowanej pracy zarządu a w szczególności energicznej prezeski pani dr. Szubertowej, całą duszą i sercem oddanej pracy w tej tak bardzo pożytecznej dla całego społeczeństwa organizacji, oddział bydgoski PCK przoduje już od dłuższego czasu na Pomorzu. Aczkolwiek i lata poprzednie były bardzo pomyślne w rozwoju organizacji, jednakowoż rok ubiegły pod względem wyników uważać należy za rekordowy. Nigdy bowiem nie osiągnięto jeszcze tak wspaniałych i naprawdę imponujących rezultatów pracy.

Dowodem zrozumienia prac i idei czerwono krzyżowskich przez świadome swych obowiązków społeczeństwo bydgoskie był bardzo liczny udział członków na rocznym walnym zebraniu PCK w ub. piątek w sali Klubu Polskiego. Przybyli również na zebranie p. wicestarosta Nowakowski, reprezentant zarządu miejskiego p. radca Mencil, p. starościna Suska, konsułowa Górka, prezes okręgu pomorskiego PCK p. dr. Belejewski i mjr Wierzbicki z Torunia, przedstawiciele pułków bydgoskich, świata lekarskiego i prasy. Prezeska p. dr. Szubertowa zagajając zebranie stwierdziła, że miniony rok był dla PCK bardzo pomyślny a sprawność swą wykazały oddziały PCK najlepiej podczas ćwiczeń OPL-Gaz. Na prze-

wodniczącym walnego zebrania wybrano p. dr. **Wieckiego**, na zast. przewodn. p. **konsułową Górską**, a na sekr. p. **Jaworowiczównę**.

Bardzo obszerne i znakomicie opracowane sprawozdanie z działalności zarządu złożyła sekretarka **pani inż. Piotrowska**, stwierdzając, że rok ub. był jednym z najintensywniejszych w pracy nad przygotowaniem ludności z działu ratownictwa sanitarnego i przeciwgazowego na wypadek wojny. Przeszkolono na kilkunastu kursach ogółem 365 ratowników. W licznych wypadkach i podczas defilad drużyny ratowniczo-sanitarne udzieliły pomocy. Poza tym odbyły się kursy dla siostr, które zrzeszają się w specjalnym stowarzyszeniu, celem dalszego kształcenia. Zasięg działalności PCK objął także i powiat bydgoski. Praca nad utworzeniem nowych kół w powiecie dała dobre wyniki, albowiem założono 8 nowych kół, które nie tylko mają za cel zbieranie funduszy, lecz główne ich zadanie, to szerzenie higieny na wsi, właśnie tam, gdzie wieś jest zbyt oddalona od lekarza, albo od ośrodka zdrowia.

Oddział chcąc dzieciom Kół Młodzieży dać możliwość w przysiużeniu się biedniejszym kolegom i koleżankom, przeprowadził w miesiącach zimowych tj. do kwietnia i od listopada dożywianie biednych dzieci, gdzie młodzież sama rozdziela mleko i pieczywo swym kolegom. W ten sposób służy do realizowania idei miłości bliźniego.

Na innych odcinkach odniesiono również poważne sukcesy. Rozwinięto szeroką akcję propagandową. Praca nad młodzieżą wyraziła się w istnieniu w mieście i powiecie 70 kół młodzieży PCK z 3.672 młodych członków.

Oddział bydgoski PCK posiada obecnie 2.470 członków, nie licząc młodzieży. Liczba ta wzrosła w porównaniu z rokiem poprzednim trzykrotnie.

Skarbniczka p. dr. **Raszejowa** przedstawiła stan kasy: dochodów i wydatków było w roku ub. około 15.000 zł. Na wniosek p. dr. Soboczyńskiego jednogłośnie udzielono zarządowi absolutorium. Po przedstawieniu obszernego programu prac zarządu przez p. dr. Szubertową dokonano wyborów uzupełniających, w skład którego weszli pp.: prezydentowa Barciszewska, dyr. Matuszewski, Stobiecka, insp. Klimesz i Jaworska. Delegatką do zarządu okręgu wybrano p. starościna Suska.

Pod koniec zebrania pani **konsułowa Górka**, składając życzenia w im. Rodziny Powstańców Wielkop. i Rodziny Legionowej, podniosła niezwykle owocną i niezamordowaną pracę prezeski pani dr. Szubertowej, z którą współpracuje już w Bydgoszczy od 26 lat na niwie społecznej. Tyko dzięki temu, że kierownictwo organizacji spoczywa w tak sprawnych rękach p. dr. Szubertowej rozwój PCK w Bydgoszczy jest tak wspaniały.

Nowe władze Bydgoskiego Chóru Męskiego.

Dnia 7 bm. odbyło się w lokalu p. Bielawskiego przy ul. Szczecińskiej roczne walne zebranie Bydgoskiego Chóru Męskiego. Roczne obrady zagaił p. prezes Maćkowiak, witając na wstępie przybyłych gości w osobach: p. prezesa okr. VIII Pom. Zw. Śpiew, p. dr. P. Chojnackiego, wiceprezesa okr. p. Furmanowicza i przedstawiciela redakcji „Dziennika Bydgoskiego”.

Przewodniczącym walnego zebrania obrano p. dr. Chojnackiego, sekretarzem p. Schmidta, ławnikami delegatów „Dzwonu” i „Halki”.

Po odczytaniu przez sekretarza protokołu z ostatniego walnego zebrania, sprawozdanie roczne zдали członkowie zarządu pp. skarbnik Nowak, sekretarz Schmidt, bibl. Piekarski, prezes Maćkowiak, dyrigent Furmanowicz i gosp. Sichowski, a w końcu w imieniu komisji rewizyjnej p. Muszyński, który wniósł o udzielenie ustępującemu zarządowi absolutorium. Nastąpiło to jednogłośnie.

Po krótkiej programowej przerwie ze-

brani przystąpili do wyborów zarządu. Dały one wynik następujący: prezesem został p. Dost, członkami zarządu pp.: Porbadnik, Nawrocki, Kowalikowski, L. Ziolkiewicz, Leszczyński i Biedziak. Komisję rewizyjną tworzą pp. Podolak, Hamulski i Muszyński.

Zdając przewodnictwo zebrania, p. dr. Chojnacki złożył nowemu zarządowi życzenia skutecznej pracy, a członkom chęci do wypełniania ich obowiązków, wynikających z przynależności do chóru.

Obejmując przewodnictwo zebrania i kierownictwo chóru na rok 1939, zaapelował do członków p. prezes Dost, prosząc ich o współpracę w jubileuszowym, 10 roku istnienia chóru. W wolnych głosach poruszono parę aktualnych spraw, zaś delegaci bratnich towarzystw złożyli zarządowi życzenia dobrych wyników pracy, a drużynie sukcesów na niwie śpiewaczej.

Na tym program obrad został wyczerpany. P. prezes Dost zamknął zebranie hasłem „Cześć Pieśni”.

Akademia żałobna ku czci Piusa XI.

Dnia 11 lutego br. zebrała się Akcja Katolicka dekanalna w Bydgoszczy, aby uczcić śmierć Ojca świętego. Postanowiono urządzić uroczystą akademię żałobną w niedzielę, dnia 19 bm. o godz. 12.30 dla społeczeństwa bydgoskiego.

Przyjęto również do wiadomości postanowienie duchowieństwa w sprawie żałoby po Ojcu świętym, stojąc na stanowisku, że katolik nie może brać udziału w zabawach publicznych ani też Stowarzyszenia rekrutujące się spośród wiernych nie mogą urządzić zabaw publicznych aż do dnia koronacji nowoobranego papieża.

O czym będzie mówić St. Wasylewski w Bydgoszczy?

W piątek 17 bm. o godz. 20 wystąpi w auli gimnazjum im. Kopernika znakomity pisarz **Stanisław Wasylewski** z wieczorem autorskim, zorganizowanym przez Radę Artystyczno-Kulturalną w Bydgoszczy. Oto program interesującego wieczora:

1. Tatarzy idą na Sandomierz (z powieści: Ducissa Cunegundis).
2. Wyrodna wnuczka Kopernika.
3. Siostra kompanii de Mops.
4. Madame Zajacek.
5. Na froncie pod Verdun.
6. Od Tucholi na Pomorze do Tucholi w Bieszczadach.
7. U nas inaczej!
8. O Polaku wschodnim i zachodnim.
9. Z tamtej strony Odry.
10. Orła Białego historia naturalna.

Żyd dał się nabrać przez współnika.

Żyd Izaak Framer (Król. Jadwigi 13) zgłosił w wydziale śledczym, że poszkodowany został przez swego współnika, również żyda na kwotę 525 złotych. Wspólnik zabrał towar ze składnicy i wyjechał z reżymem w celu sprzedania towaru. Tymczasem żydek towar istotnie sprzedał, ale nie oddał Framerowi należnej mu się części. Policja poszukuje współnika, celem pociągnięcia go do odpowiedzialności karnej.

Skarbowcy składają hołd powstańcom wielkopolskim.

Dnia 4 lutego br. miejscowe Koło Skarbowców zorganizowało w swej świetlicy przy ul. Jagiellońskiej 12 uroczysty wieczór, poświęcony powstańcom wielkopolskim, pragnąc oddać hołd tym wszystkim ofiarnym entuzjastom, którzy przed 20 laty chwyciwszy za broń, własną krwią potwierdzili polskość kolebki państwowości naszej i jej nierozdzielny związek z resztą odradzającego się państwa.

Po słowie wstępnym, wypowiedzianym przez p. J. Boreckiego, pani W. Mocerowska, przewodnicząca sekcji ośw. przy Rodzinie Powstańców w Bydgoszczy wygłosiła piękny referat, w którym dała żywy obraz walk, jakie toczyły się na całym terenie Wielkopolski. Obchód urozmaiciły deklamacje oraz ciekawe wspomnienia p. J. Boreckiego i p. kpt. Fr. Jacha - uczestników powstania, przyjęte gorącymi oklaskami.

Wieczór uświetnili zebranych o roli, jaką odegrała Wielkopolska w odbudowaniu całości granic Rzeczypospolitej i o bezgranicznym poświęceniu Wielkopolan dla sprawy narodowej.

Polskie Towarzystwo Szkolne w Bydgoszczy. Roczne walne zebranie Polskiego Towarzystwa Szkolnego w Bydgoszczy odbędzie się w niedzielę 19 bm. w pierwszym terminie o godz. 16-ej, w drugim o godz. 16.30 w auli Państwowego Liceum Pedagogicznego w Bydgoszczy, którego uchwały bez względu na ilość członków będą prawomocne. Z powodu ważności uchwał przybycie wszystkich członków, rodziców dzieci uczęszczających do Prywatnego Gimnazjum Męskiego Polskiego Towarzystwa Szkolnego w Bydgoszczy, ul. Seminarystwa 3 konieczne

Uwaga! Miła zapowiedź!

Wesołe zakończenie karnawału zapowiada Związek Młodych Drogerzystów, który urządza w ostatnią niedzielę, dnia 19 lutego br. wielce urozmaicony wieczorek karnawałowy w salach „Pod Lwem”. (n1226)

Koronowo.

Walne zebranie Stronnictwa Pracy odbyło się w Koronowie w sali p. Gólnikowej w niedzielę, 12 bm. przy bardzo licznym udziale członków. Zagaił je prezes p. Nowacki, witając delegata Zarządu Pow. oraz wszystkich obecnych i wesał do uczczenia zmarłego Ojca św. Piusa XI przez odmówienie stojąc modlitwy. Z ramienia Zarządu Powiat. delegowany został i przewodniczył obradom p. radny Ignacy Balwiński. W obszernym sprawozdaniu prezes p. Nowacki zdał przebieg wyborów do rady miejskiej, a przede wszystkim wybory na ławników miejskich m. Koronowa. Z dalszych sprawozdań wynika, że Stron. Pracy w Koronowie jest bardzo ruchliwe, co wykazują liczne zebrania plenarne i publiczne. W dyskusji w krótkim referacie omówił p. Balwiński stanowisko Stron. Pracy na przyszłość. Wywiązała się obszerna, bardzo ożywiona dyskusja. Po udzieleniu pokwitowania zarządowi wybrano en bloc dotychczasowy zarząd ponownie z ruchliwym prezesem p. Nowackim na czele.

Harcerze w 19 rocznicę odzyskania morza.

Staraniem Komendy Harcerzy w Bydgoszczy urządzono ub. niedzielę po południu w sali Sokolni „Apel Morza” z okazji 19-tej rocznicy odzyskania wolnego dostępu do morza. Poza harcerzami i harcerkami wypełniającymi rolę, przybyli także troskliwy opiekun harcerstwa p. wiceprezydent dr Chmielarski, wiceprezydent Śpikowski i inż. Stencel, przedstawiciel Rodziny Kolejowej. W zastępstwie komendanta harcerzy p. dyr. Matuszewskiego, który wyjechał na zawody międzynarodowe FIS-u do Zakopanego, zagaił akademię p. harcmistrz Miodowski, witając przybyłych gości. Scena była pięknie udekorowana.

Na program akademii, wykonany całkowicie przez siódmą drużynę żeglarską im. Chodkiewicza, złożyły się: śpiew chórowy, deklamacje okolicznościowych wierszy i tańce marynarskie. Poza tym harcmistrz p. Miodowski wygłosił referat na temat 19-letniej rocznicy odzyskania morza. Na zakończenie odśpiewano wspólnie hymn narodowy. Wykonawców bogatego programu akademii gorąco oklaskiwano.

Roczne walne zebranie Ligi Morskiej i Kolonialnej. Liga Morska i Kolonialna oddział miejski w Bydgoszczy zawiadamia, że roczne walne zebranie oddziału odbędzie się w piątek, 17 bm. o godz. 19-tej w sali posiedzeń Rady Miejskiej w Ratuszu przy ul. Jezuitkiej 1. Uprasza się o liczny udział członków w zebraniu.

Polski Czerwony Krzyż z okazji „Tradycyjnego Balu Karnawałowego” odbytego dnia 14 lutego br. składa niniejszym serdeczne podziękowanie tym wszystkim organizacjom, firmom i pojedynczym osobom, które przyczyniły się do urządzenia tej imprezy a w szczególności: Szanownej Dyrekcji restauracji „Pod Orłem” za użyczenie sali i muzyki, firmie Sommerfeld za pożyczanie fortepianu. Ogrodem Miejskim za dekorację sali, pp. Drauerom, p. Kentzerowi, p. Mateckiemu, p. Burzyńskiemu, p. Kockowi i p. Chwiałkowskemu.

Stan wody w Wiśle z dnia 14. II. 1939 r.
 Kraków — 1,00, (2,27), Zawichost + 3,00, (1,89),
 Warszawa + 1,78, (1,48), Płock + 1,62, (1,40),
 Toruń + 1,89, (1,47), Fordon + 1,82, (1,48),
 Chelmno + 1,60, (1,30), Grudziądz + 1,83, (1,49),
 Korzeniewo + 1,91, (1,56), Piekło + 1,27, (0,86),
 Tczew + 1,40, (0,90), Einlage + 3,40, (2,46),
 Schievenhorst + 3,64, (2,64).
 Temperatura wody + 3,0 (Liczby w na-
 wiasach przedstawiają stan wody z dnia po-
 przedniego).

**Urzędowe sprawozdanie targowe
 Komisji Notowania Cen.**

Poznań, dnia 14. II. 1939 roku.

Spędzono: wołów 85, buhajów 120, krów 291,
 jałowce 63, bydła 559, świń 1764, cieląt 663,
 owiec 163. Razem 3149 zwierząt.

(Ceny loco Targowica Poznań łącznie
 z kosztami handlowymi).

Płacono za 100 kg. żywej wagi

Bydło:

Wojły:
 Pełnomięsiste wytuczony nie-
 oprężane 62— 68
 Mięsiste tuczone młodsze do lat 3 50— 58
 Mięsiste tuczone starsze 44— 48
 Miernie odżywione 36— 40

Buchaje:
 Wytuczony pełnomięsiste 60— 66
 Tuczony mięsiste 50— 56
 Nietuczony, dobrze odżywi-
 onie starsze 42— 48
 Miernie odżywione 36— 40

Krowy:
 Wytuczony pełnomięsiste 62— 68
 Tuczony mięsiste 48— 58
 Nietuczony, dobrze odżywione 42— 44
 Miernie odżywione 22— 30

Jałowice:
 Wytuczony pełnomięsiste 62— 68
 Tuczony mięsiste 50— 58
 Nietuczony, dobrze odżywione 44— 48
 Miernie odżywione 36— 40

Młodzież:
 Dobrze odżywione 36— 40
 Miernie odżywione 32— 34

Cieleta:

Najprzedniej, cielęta wytuczony 82— 90
 Tuczony cielęta 72— 80
 Dobrze odżywione 62— 70
 Miernie odżywione 50— 60

Owce:

Wyt. pełnom. jagn. i młodsze skopy 64— 72
 Tuczony starsze skopy i maciorki 56— 60
 Dobrze odżywione —

Świnie (Tuczniaki):

a) pełnomięsiste od 120 do 150 kg.
 żywej wagi 106—108
 b) pełnomięsiste od 100 do 120 kg.
 żywej wagi 102—104
 c) pełnomięsiste od 80 do 100 kg.
 żywej wagi 98—100
 d) mięsiste świnie ponad 80 kg. 94— 96
 e) maciorki i późne kastraty 86— 96
 f) świnie słoninowe —

Przebieg targu: spokojny.

**BYDGOSKA GIEŁDA
 ZBOŻOWO-TOWAROWA**

Notowano za 100 kg. z dnia 14. II. 1939 r.

Zboża

Pszenna 18,50—19,00. Żyto 14,75—15,00. Jęczmień browa-
 rowy 00,00—00,00. Jęczmień 673—678 g/l. Jęczmień 16,25—17,25, jęcz.
 644—660 g/l. 16,25—16,75. Owies 14,25—14,75.

Przetwory młynarskie.

Mąka pszenna wyciagowa 0—90%, wł. w. 38,75—39,75, mąka
 pszenna gat. 0—35%, wł. w. 37,75—38,75, mąka pszenna
 gatunek I 0—50%, wł. w. 34,75—35,75, mąka pszenna
 gatunek I A 0—65%, wł. w. 32,25—33,25, mąka pszenna
 gatunek II 35—65%, wł. w. 27,75—28,75, mąka pszenna
 gat. II 50—65%, wł. w. 00,00—00,00, mąka pszenna gatunek
 II A 50—65%, wł. w. 00,00—00,00, mąka pszenna gatunek
 II B 65—70%, wł. w. 00,00—00,00, mąka pszenna gat. III 65—70%,
 wł. w. 00,00—00,00, mąka pszenna razowa 0—33%, wł. w.
 25,75—26,75, mąka pszenna srurowa eksportowa (2,5%), pop.
 00,00—00,00, mąka żytnia wyciagowa gat. 0—30%, wł. w.
 00,00—00,00, mąka żytnia gat. I 0—55%, wł. w. 00,00—00,00,
 mąka żytnia gat. I A 0—55%, wł. w. 24,50—25,00, mąka żytnia
 gatunek II 30—55%, wł. w. 00,00—00,00, mąka żytnia gat.
 II A 50—55%, wł. w. 00,00—00,00, mąka żytnia razowa 0—95%,
 20,00—20,50, mąka żytnia srurowa eksport. (2,5%), popoliu.
 00,00—00,00, mąka żytnia 70% eksport. (dla W. M. Gdańska),
 23,50—24,00, Otreby pszenne miętke stałd. 12,00—12,50,
 Otreby pszen. średnie 12,00—12,50, Otreby pszenne grube
 12,75—13,00, Otreby żytnie z przemięta stałd. 10,75—11,50,
 Otreby jęcz. 11,50—12,00, Kasza jęczm. kral. wł. w. 26,00—
 27,00, kasza jęczmienna. pezzak wł. w. 26,00—27,00, kasza
 jęczmienna perlowa wł. w. 36,50—37,00.

Strączkowe, oleiste, koniczyzny nasiona i in.

Groch polny 22,00—24,00, Groch Wiktoria 27,00—31,00,
 Groch zielony (Folgar) 24,00—26,00, Wyka jara 19,00—20,00,
 rebuska 22,50—23,50, Łubin żółty 12,75—13,25, Łubin niebieski
 12,0—12,50, Seradela 21,00—23,00, Rzepak jary b. w. 45,00—
 46,00, Rzepak ozimy bez worka 50,00—51,00, Rzepak ozimy
 bez worka 44,00—45,00, Siemię 50,00—60,00, Mak nie-
 bieski 93,00—96,00, Gorczyca 61,00—64,00, Koniczyzna czerw.
 bez kan. o czys. 97%, 115,00—125,00, Koniczyzna biała bez kan.
 o czys. 97%, 70,00—80,00, Koniczyzna surowa 215,00—
 265,00, Koniczyzna szwedzka 170,00—190,00, Koniczyzna żółta
 odłuszczone 60,00—70,00, Przelot 65,00—75,00, Rajgrass an-
 gielski 90,00—100,00, Pymotka czyszczona 35,00—40,00.

Artykuły pastewne i inne.

Makuch Inlany 24,00—24,50, makuch rzepakowy 15,75—
 16,25, makuch sonecznikowy 40/42%, 23,50—24,00, sruł soja
 00,00—00,00, ziemniaki pom. 0,00—0,00, ziemniaki nadnotekie
 00,00—00,00, ziemniaki fabryczne kg. %, 00,00—00,00, ziem-
 niaki jadalne 0,00—0,00, płatki ziemniaczane 00,00—00,00
 wytoki buraczane suszone 0,00—0,00, słoma żytnia luzem
 3,00—3,50, słoma żytnia prasowana 3,50—4,00, siano nad-
 notekie luzem 5,50—6,00, siano nadnotekie prasowane
 6,25—6,75.

BANK POLSKI PŁACIŁ W DNIU 15. 2. 39:

dolary amerykańskie	5,27½
dolary kanadyjskie	5,23
funt sterlingów	24,76
franki szwajcarskie	119,75
franki francuskie	13,99
belgi belgijskie	89,20
liry włoskie	16,40
florenty holenderskie	282,—
marki niemieckie	62,—
guldeny gdańskie	99,75

**Slalom panów odbył się w dramatycznych warunkach.
 Triumf Szwajcara Romingera. — Odłożenie slalomu pań.**

Zakopane. We wtorek rozegrany został z nad drugiej Skałki we wschodnim Złebie nad Kalatówkami slalom panów w zawodach FIS. Slalom pań odłożono do środy z powodu spóźnionej pory i niezwykle ciężkich warunków atmosferycznych.

We wtorek panowała w Zakopanem mroźna pogoda. Od godz. 11-tej przed południem zaczął prószyć śnieg, który stopniowo zamieniał się w zadymkę. Wiał silny wiatr w kierunku przeciwnym kierunkowi biegu zawodników slalomu, utrudniając w wysokim stopniu zadanie najlepszym zjazdowcom świata. Widzialność chwilami była bardzo ograniczona. Zawodnicy poruszali się jak we mgle, co przy dużej szybkości zjazdu stawiało zawodnikom wymagania wręcz olbrzymie. Start biegu, wyznaczony na godz. 10-tą, opóźniony został o półtorej godziny z winy przede wszystkim warunków atmosferycznych i terenowych. Wczesnym rankiem pokrywa śnieżna na trasie slalomu była całkowicie zlodowaciała. Trasa była wskutek tego niezwykle szybka i niebezpieczna. Członkowie komisji zjazdowej FIS zdecydowali wówczas, że trasę należy poprawić, wobec czego w godzinach rannych zaczęto szatkować zlodowaciałą powłokę i posypywać ją solą. Dopiero około godz. 10-tej zaczęto ustawiać bramki na trasie slalomu. O godz. 11.30 rozpoczęto start w slalomie panów. Na trasie rozstawiono 13 figur, składających się z 4-ch do 5-ch bramek każda. Publiczności zebrało się ponad 15 tys. Widzowie ciągnęli na Kalatówki już od godz. 7-ego rano. Na chwilę przed startem przesyłał śnieg zamienił się w zadymkę. Oba przebiegi (zjazdu panów) odbyły się w warunkach chwilami wręcz dramatycznych, kiedy wskutek zadymki widzialność sięgała zaledwie na kilka metrów. Jadący w tych warunkach zawodnicy wykazywali wręcz nadzwyczajne zalety techniki, przytomności umysłu, zmysłu orientacji i odwagi. Około godz. 2-ego skończony został drugi przebieg trasy slalomu panów. Ostatnie wyniki slalomu podajemy poniżej. Sensacja swojego rodzaju jest, że w tej konkurencji o najwyższym nasileniu techniki narciarskiej najlepszy wynik uzyskał Szwajcar Rominger, bijąc niespodziewanie czołową klasę niemiecką i uzyskując świetne wyniki 1:00,4, 1:01,2. Drugie miejsce uzyskał Jenewein (Niemcy), który miał czas 1:01,4, 1:03,9. Zwycięzca biegu zjazdowego Niemiec Lantschner w każdym razie utracił szanse na zdobycie pierwszego miejsca nie tylko w slalomie, lecz i w kombinacji alpejskiej. W pierwszym przebiegu slalomu miał czas gorszy od wyżej wymienionych, a nadto przewrócił i ominął jedną z bramek, co powoduje punkty karne. Slalom rozegrany był na trasie długości około 700 metrów przy różnicy poziomów około 200 m.

Z zawodników polskich najlepszym był Schindler.

Warto nadmienić, iż po pierwszym przebiegu komisja zjazdowa FIS zamierzała przelożyć drugi przebieg panów. Po dyskusji zdecydowano jednak kontynuować za-

wody. Warunki atmosferyczne w czasie drugiego zjazdu były jeszcze gorsze. Zawodnicy często padali na trasie, a niektórzy z powodu upadku nie ukończyli drugiego przebiegu. M. in. wycofał się w połowie drugiego zjazdu Marian Zajac.

Wypadek na trasie slalomu.

Zakopane. W czasie pierwszego przejazdu trasy slalomu Anglik Readhead pośliznął się i runął na lód. Przeniesiono go na punkt opatrunkowy. Badanie lekarskie wykazało jednak, że upadek nie spowodował żadnych poważniejszych następstw. Anglik po krótkim czasie powrócił o własnych siłach do swojej drużyny. Poza tym niegroźnym wypadkiem pogotowie sanitarne nie miało powodów do interwencji.

Oficjalne wyniki slalomu panów.

Zakopane. Do slalomu panów zgłosiło się ogółem 36 zawodników, z których startowało 30, sklasyfikowano 24. M. in. wycofał się w czasie drugiego zjazdu Karol Zajac.

Oficjalne wyniki slalomu panów przedstawiają się następująco:

- 1) Rominger (Szwajcaria) w łącznym czasie 2:01,6, 2) Jenewein (Niemcy) 2:05,3, 3) Walch (Niemcy) 2:08,8, 4) Cranz Rudi (Niemcy) 2:09,5, 5) Lantschner (Niemcy) 2:19,0, 6) Berg (Norwegia) 2:21,3, 15) Schindler (Polska) 2:38,5, 16) Zajac Marian (Polska) 2:39,2, 17) Czech Bronisław (Polska) 2:45,1.

Klasyfikacja zespołowa.

- 1) Niemcy w ogólnym czasie 6:23,1, 2) Szwajcaria 7:26,9, 3) Norwegia 7:33,1, 4) Włochy 8:02,1, 5) Polska 8:02,8, 6) Francja 9:03,1.

Klasyfikacja obejmuje czas trzech najlepszych zawodników z każdej drużyny.

Niemiec Jenewein mistrzem świata w kombinacji alpejskiej.

Pierwszy z Polaków Schindler zajął 15-te miejsce.

Zakopane. Oficjalna klasyfikacja kombinacji alpejskiej, obejmującej bieg zjazdowy i slalom panów, przedstawia się następująco:

zjazd slalom łączny			
wynik			
1) Jenewein (Niemcy)	208,0	137,8	345,8
2) Walch (Niemcy)	210,3	147,7	352,0
3) Rominger (Szwajcaria)	214,8	—	—
—	219,8	133,8	353,6
4) Cranz Rudi (Niemcy)	215,7	141,9	357,6
5) Lantschner (Niemcy)	206,9	152,9	359,8
6) Berg (Norwegia)	214,1	155,4	369,5
15) Schindler (Polska)	246,3	174,4	420,7
16) Czech Br. (Polska)	240,2	181,6	421,8
22) Zajac Karol (Polska)	273,6	175,1	448,7

Klasyfikacja państw w kombinacji alpejskiej.

Zakopane. Ogólna klasyfikacja państw w kombinacji alpejskiej przedstawia się następująco:

- 1) Niemcy 1008,3, 2) Szwajcaria 1110,4, 3) Norwegia 1129,2, 4) Włochy 1145,8, 5) Francja 1193,9, 6) Polska 1223,8.

na Foli **RADIOWEJ**
 Czwartek, 16 lutego.

PROGRAM OGÓLNOPOLSKI.

6,30: Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze”.
 6,35: Gimnastyka. 6,50: Płyty. 7,00: Dziennik poranny. 7,15: „F. I. S.”: Nasze szanse po narciarskim biegu na 18 km — pogadanka (z Zakopanego przez Kraków). 7,20: Płyty. 8,00: Audycja dla szkół. 11,00: Audycja dla szkół. 11,25: Płyty. 11,57: Sygnał czasu i hejnał z Krakowa. 12,03: Audycja południowa. W przerwie o godz. 12,30: „F. I. S.”: Transmisja fragmentów narciarskich skoków zlozonych (z Zakopanego przez Kraków). 15,00: Zyciorysy maszyn: samolot — pogadanka dla młodzieży. 15,15: Kłopoty i rady: Wanda zbiera fotosy — dialog. 15,30: Muzyka obiadowa (z Łodzi). 16,00: Dziennik popołudniowy. 16,05: Wiadomości gospodarcze. 16,20: Jak pracuje bank — pogadanka dla młodzieży licealnej. 16,40: Płyty. 16,55: Surowce w życiu gospodarczym: „Żelazo i stal” — pogadanka (z Poznania). 17,05: „W dzień litewskiego święta narodowego” — audycja muzyczna. 17,45: „F. I. S.”: Bilans narciarskich zawodów zlozonych — pogadanka (z Zakopanego przez Kraków). 18,00: Audycja dla młodzieży wiejskiej. 18,30: „Muzyka lekka i poważna” — gawęda muz. 19,00: „F. I. S.”: Transmisja z skoków narciarskich (z Zakopanego przez Kraków). 19,20: Koncert rozrywkowy (ze Lwowa). 20,35: Audycje informacyjne. 21,00: Klasyfikacja teatru wyobraźni: „Ofiarnice” — Aischylosa (z Wilna). 22,20: Płyty. 22,55: Przegląd prasy. 23,00: Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego, komunikat meteorol. 23,03:

„F. I. S.”: Ostatnie wiadomości sportowe (z Zakopanego przez Kraków). 23,05: „F. I. S.”: Wiadomości z Polski w języku angielskim, niemieckim i francuskim (z Zakopanego przez Kraków).

ROZGŁOSNIA POZNAŃSKA.

8,10: Program na dzisiaj. 8,15: Płyty. 8,55: Pogawędka dla kobiet. 11,25: Płyty. 14,00: Przegląd giełdowy. 14,10: Płyty. 14,55: Wiadomości bieżące. 16,40: Płyty. 18,00: Opowiadka dla dzieci. 18,15: Skrzynka techniczna. 18,25: Wiadomości sportowe lokalne. 22,20: „Amerykańscy procy leśnej mądrości” — pogad. przyrodnicza. 22,30: Płyty. 23,05: Zakończenie programu.

ROZGŁOSNIA POMORSKA.

6,57: Pieśń „Witaj Gwiazdo Morza”. 10,00: Płyty. 10,55: Program na jutro. 11,25: Płyty. 13,00: Płyty. 13,50: Wiadomości z Pomorza. 16,40: Płyty. 18,00: „Wisła — naturalna droga do Gdańska” — pogadanka. 18,15: Płyty. 18,25: Wiadomości sportowe z Pomorza. 22,20: Płyty. 23,05: Zakończenie programu.

ZAGRANICA.

Lipsk. 19,00: Muzyka rozrywkowa. Praga II. 19,10: Muzyka lekka. Wieża Eiffla. 19,00: Koncert muzyki polskiej. Budapeszt. 20,30: Koncert chóru uniwersyteckiego. Deutschlandsender. 20,10: Koncert symf. Beromünster. 21,00: Koncert orkiestrowy. Hilversum II. 22,10: Muzyka salonowa. Królewiec. 22,35: Muzyka rozrywkowa. Sofia. 22,00: Muzyka tan. Monachium. 23,00: Muzyka rozrywkowa. Tuluza. 23,45: Melodie operetkowe. Frankfurt. 24,00: Koncert nocny.

WSZYSCY CHWAŁA ORGANIZACJĘ ZAWODÓW FIS.

Praga. Prasa czeska pisze o organizacji odbywających się w Zakopanem zawodów FIS w samych superlatywach. Dzienniki podkreślają, że organizacja zawodów jest wzorowa, a szata zewnętrzna wspaniała. Zawody w Zakopanem — podkreślają dzienniki praskie — w niczym nie ustępują igrzyskom olimpijskim w Garmisch-Partenkirchen.

Berlin. Prasa niemiecka podkreśla również świetną organizację zawodów FIS. „Cała Polska — pisze „12-Uhr Blatt” — stworzyła dla zawodów FIS organizację, która wzbudza podziw.

Pierwsze zwycięstwa niemieckich narciarzy odbyły się oczywiście żywym echem w prasie niemieckiej, która na naczelnych miejscach w obszernych sprawozdaniach stwierdza, że ponownie okazało się, iż Niemcy przodują w sporcie. Zdaniem sprawozdawców niemieckich trasa zjazdowa w Zakopanem była zbyt łatwa.

Z CAŁEGO ŚWIATA PRZYJEJĘDZAJĄ TURYSY DO ZAKOPANEGO.

Kraków. W ostatnim tygodniu przejechały przez Kraków w drodze do Zakopanego liczne grupy turystów zagranicznych, udających się na zawody FIS do Zakopanego. W przybliżeniu liczba turystów zagranicznych określana jest na 1300 osób. Turysci pochodzą z Szwajcarii, Węgier, Niemiec a nawet Japonii. We wtorek w godzinach rannych przejechała przez Kraków ekpedycja filmowa „Ufa” udająca się na dokonanie zdjęć do Zakopanego.

Ostatni dzień plebiscytu sportowego.

Skład komisji plebiscytowej.
 Dziś, w środę 15 bm. ostatni dzień plebiscytu sportowego celem wyłonienia list 10 najlepszych sportowców i 5 najlepszych klubów Pomorza w 1938 r.

Jeszcze tylko dziś do godz. 5 po poł. można nadsyłać do redakcji wypełnione kupony.

Po tej godzinie zbiera się komisja plebiscytowa (jury), która zliczy głosy i ustali listy.

Skład komisji plebiscytowej: p. dr Siemiątkowski (BKTW), p. chor. Karliński (Pom. OZLA), p. dyr. Czajkowski (BTW), p. Gołębiowski (Sokół I) i p. Wł. Woźniak (Pom. OZP).

Kupony nadesłane dziś po godz. 17 nie będą wzięte pod uwagę.

CHRONIKA TOWARZYSTW
 ŚRODA 15 LUTEGO.

Godz. 16,00: Związek Emerytów i Rencistów P. K. P. Bydgoszcz. Pogrzeb członka śp. B. Rybaka z nowego cmentarza farnego.
 Godz. 20,00: Tow. Kat. Czeladzi Rzemieślniczej. Nadzwyczajne walne zebranie celem uchwalenia poprawionego statutu tow. i zarazem zebranie sprawozdawcze komisji gospodarczej Domu Czeladzi odbędzie się w Domu Czeladzi, ul. Zygmunta Augusta 18.

Zw. Powstańców Wlkp., koło prac. kolej. Roczne walne zebranie w czwartek 23 bm. o godz. 18,30 w lokalu p. Mellerowej, plac Piastowski. W razie niedostatecznej ilości członków odbędzie się w drugim terminie 15 minut później już prawomocne walne zebranie. Członkowie zalegający ze składkami dłuższ niż 3 miesiące, tracą prawo głosu i wybieralności. Przedtem odbędzie się krótkie zebranie plenarne, na którym można zaległe składki uregulować.

Stronnictwo Pracy

KOŁO PÓŁNOC. Walne zebranie odbędzie się w środę, dnia 15 bm. o godz. 19 w lokalu p. Mellerowej, Plac Piastowski. Zebranie zarządu o godz. 18. Referat wygłosi p. red. Nowakowski. Uprasza się o przybycie wszystkich członków, jak również i wmiatkwów. Zarząd.

BIAŁOŚLIWIE.

W niedzielę, dnia 19 bm. odbędzie się w Białosłiwie, pow. wyrzyski zgromadzenie publiczne Stronnictwa Pracy, a następnie walne zebranie tamtejszego koła.

Początek Zgromadzenia Publicznego o godz. 11,30.

Na zebranie przybędzie z Bydgoszczy red. Felczak.

O liczny udział w zebraniach prosi Zarząd.

Sprawy sokole

Towarzystwo Głmn. Sokół I. Nadzwyczajne walne zebranie gniazda odbędzie się w czwartek, 16 bm. o godz. 19 w pierwszym terminie, a o godz. 19,30 w drugim. Poza sprawozdaniami, p. red. Strabski wygłosi wykład na temat „Wojna grozi na morzu Śródziemnym”. Wnioski należy składać do dnia 13 bm. Zarząd.

GNIAZDO ŻENSKIE. Zebranie plenarne odbędzie się w środę, dnia 15 bm. o godz. 19,30 w sekretariacie, ul. Dworcowa 5. Pozażadek obrad bardzo ważny. Liczny udział punktualnie przybycie drużyny ćwiczącej jak i starszych członkiń bardzo pożądana.

Kino KAPITOL
Marcinkowskiego 4.

Dziś premiera. Czołowy najlepszy film sezonu: W rolach głównych: (1296)
Druga Młodość
Stepowski, Barszczewska, Cwiklińska, Znicz, Orwid.

NIEDORAJDA
W rolach głównych: Dymśa, Orwid, Znicz

Srebrne krzyże zasługi przyznano za zasługi na polu pracy społecznej: księdzu Franciszkowi Haneltowi, nauczycielowi religii w Miejskim Katol. Gimnazjum w Bydgoszczy, pp. Bronisławowi Orłowskiemu, nauczycielowi szkoły powszechnej, Wojciechowi Wacowskiemu, nauczycielowi gimnazjum miejskiego, Stanisławowi Góralczykowi, nauczycielowi gimnazjum miejskiego, Adamowi Lisieckiemu, nauczycielowi państwowej szkoły powszechnej, Józefowi Paderewskiemu, nauczycielowi gimnazjum, Wacławowi Rutkowskiemu, nauczycielowi państw. Liceum Rolniczego, Lechowi Adamowi Łaucukiemu, nauczycielowi Miejskiego Kat. Gimnazjum, Konradowi Rutkowskiemu, emer. nauczycielowi szkoły powszechnej, wszyscy w Bydgoszczy.

A jednak doczekamy się... Dowiadujemy się, że starannie przygotowany najpiękniejszy bal kupiectwa został z powodu wielkiej załoby przerwany na niedzielę, dnia 19 bm. w Resursie Kupieckiej i to nieodwołalnie w niedzielę o godz. 20. Życie to jedno pasmo wielkich trudności, które przezwyciężyć trzeba — przewyższając na pewno wszystkie, jeżeli zacierasz godziwej rozrywki duchowej. Tą może być tylko świąteczny swą wykwintnością bal kupiectwa. Poprzednio wystane zaproszenia zachowują swą ważność. Dodatkowe przypomnienia nie będą rozsyłane.

Zabawę karnawałową urządzi 28 bydgoska drużyna harcercska przy Rodzinie Kolejowej - Kolo Dyrekcyj w dniu 19 lutego br. w salach Patzera przy ul. św. Trójcy, na którą jak najprzejmiej zaprasza komenda 28 B. D. H. Początek o godz. 18. Zaproszenia wydane na zabawę z datą 12 lutego br. a odwołana z powodu śmierci Ojca św., są ważne na dzień 19 lutego. Zaproszenia z datą 12 bm. nabyć jeszcze można w kolekturze loterii państw. p. Kapturkiewicza, ul. Gdańska 1.

Uwaga, kolo II Z. U. K. Zebranie plenarne dnia 16 bm. o godz. 19 w sekretariacie zarządu okręgowego Z. U. K., ul. Król. Jadwigi 6.

SOKÓŁ V, WYDZIAŁ ŻENSKI W czwartek, dnia 16 bm. o godz. 20 zebranie plenarne w Domu Sokoła V przy ul. Miedza 4.

Z rocznych obrad Tow. Obywateli i Miłośników Czyżkówka.

Zebranie odbyte dnia 9 bm. zagałi prezes p. Warmbier, witając przybyłych radnych miejskich w osobach pp. Świątkowskiego, Kasprzaka, Konarskiego i Maselkowskiego oraz przedstawicieli bratnich towarzystw pp. Popławskiego, prezesa Tow. Obyw. i Mł. Jachcic i Kamińskiego, prezesa Tow. Obyw. i Mł. Miedzyna.

Na przewodniczącego walnego zebrania powołano p. Maselkowskiego, na sekretarza p. Konarskiego, na ławników pp. Świątkowskiego i Kasprzaka.

Po ukończeniu prezydium przystąpiono do sprawozdania z rocznej działalności ustępującego zarządu. Po sprawozdaniu zarządu i komisji rewizyjnej, która wniosła o udzielenie absolutorium ustępującemu zarządowi, nastąpiła dyskusja i uchwała absolutorium.

W dalszym ciągu przystąpiono do wyboru nowego zarządu na rok 1939.

Prezesa wybrano jednogłośnie p. Pawła Swakowskiego, wiceprezesa p. Warmbiera, sekretarzem p. Piotra Swakowskiego, skarbnikiem p. Ickowicza. Komisję rew.

tworzą pp. Wesołowski i Brucki. Po przeprowadzeniu wyboru nowego zarządu przewodniczący podziękował zebrany za umożliwienie sprawnego przeprowadzenia wyboru i dalsze przewodnictwo zdał nowo wybranemu prezesowi p. Swakowskiemu, który przyjmując urzędowanie już jako nowoabrany prezes, dziękuje zebrany za zaufanie. W swoim krótkim przemówieniu podał do ogółu swój program przyszłej pracy. Najbliższym i najpilniejszym zadaniem jest odwołanie terenu zabudowanego i nabytego od p. Petersona na Czyżkówku, a mianowicie ulic Wiejskiej, Łąkowej, Lanowej, Chojnickiej itd. Jest to kwestia bardzo paląca i nagła.

W wolnych głosach przemawiali wszyscy radni, jak i przedstawiciele bratnich tow., życząc nowo wybranemu zarządowi owocnej i pomyślnej pracy dla dobra przedmieścia Czyżkówka, całego społeczeństwa i Państwa Polskiego.

Na tym porządek obrad wyczerpał się i prezes p. Swakowski zakończył je hasłem „Cześć pracy!”

Pożegnanie kapelmistrza orkiestry KPW i wprowadzenie nowego.

W świetlicy KPW przy ul. Zygmunta Augusta odbyło się zebranie sekcji muzycznej KPW, na którym żegnano dotychczasowego kapelmistrza i wprowadzono nowego. Dotychczasowy kapelmistrz p. M. Schulz, który dzierżył batutę przez siedem lat, przechodzi na kierownicze stanowisko do orkiestry reprezentacyjnej przy DOKP w Toruniu.

Na pożegnanie przybyli z ramienia zarządu prezes p. Hofman, kierownik biura personalnego warsztatów głównych p. Kumorowicz, kier. ork. p. Stokowski oraz sekretarz p. Śliwa. W przemówieniach okolicznościowych podkreślono zasługi p. Schulza, który umiejętnością oraz swoją wysoką kulturą muzyczną doprowadził or-

kiestrę do należytego poziomu. Żegnano więc p. Schulza z szczerym żalem, życząc mu powodzenia na nowej placówce.

Jednocześnie wprowadzono na stanowisko kapelmistrza orkiestry KPW p. Franciszka Adamskiego, którego uchwała zarządu powołano na miejsce p. Schulza. Kapelmistrz p. Adamski znany jest starszej generacji jako dyrygent chórów śpiewających westfalsko-nadreńskich w VII okręgu Zw. Kół Śpiew.

Po powrocie do kraju, osiedlił się w Bydgoszczy, gdzie od osiemnastu lat bierze czynny udział w życiu muzycznym naszego miasta.

Kapelmistrz Adamski należy obecnie do składu świetnie rozwijającej się orkiestry symfonicznej Tow. Muzycznego, jak i do zespołu orkiestry symfonicznej studia bydgoskiego. Fakt ten gwarantuje, że p. Adam-

Ryba w przezroczystej galarecie smaczną będzie, gdy użyjecie

ski zadaniem swoim sprostą i, że stanie się łącznikiem na drodze do dalszego zespolenia i rozwoju życia muzycznego w naszym mieście.

Kronika radiowa.
— „Ryszard Wagner”. Rozgłośnia Pomorska dając do krzewienia kultury muzycznej nadaje cykl audycji w opracowaniu Lucjana Guttry'ego pt. „O muzyce wiadomości dla wszystkich”. Dnia 17. 2. o godz. 17.45 do 18.15 usłyszymy audycję o Ryszardzie Wagnerze. Pogadanka będzie bogato ilustrowana muzyką z płyt.

Licytacja. W piątek dnia 17 bm. o godzinie 11.30 sprzedawane będą w Intejście Ekspedycji Towarowej rury rowerowe, formiery, olej, wino, paździerz konopne, kosze wiklinowe, błyskwiłe, węgiel i wiele innych rzeczy. Ekspedycja towarowa Bydgoszcz. n1428

POLECENIA
Kołodzy litewskie dla smakoszy i znawców urządzi Restauracja Ziemiańska, Dworcowa 24 w czwartek 16 bm. — Ryby, wspaniałe zakąski, piwa z beczki. n1432

Od 1-go złotego reperuje maszyny do szycia wszelkich systemów były starszy mechanik Comp. Singer, przychodni w dom. Bydgoszcz, A. Antoniewicz, Cieszkowskiego 8-8. (1297)

SPRZEDAŻ
Dom w centrum Gdyni korzystnie sprzedam. Oferty Dziennik Bydg. Gdynia „Dom”. n1308
Maszyny (f1721) do pisania, liczenia, kasy National tanio sprzedam. Swendrak, Pomorska 7.
Jadalne kuchnie okazujecie sprzedam. Lipowa 12. (f1624)

Kolonialne staro zaprowadzoną sprzedam zaraz 1500 zł. Wiadomość Dziennik Bydgoski. (1298)

KUPNA
Kartoteki 2 żelazne, system „Kontowid”, 10 szuflad, zewnętrzne rozmiary i długość 660 mm szerokość 370 mm, wysokość 380 mm. Zgłoszenia pod „Kartoteki” Dziennik Bydgoski. n1429
Cukiernia-kawiarnia: dobrze prosperująca. Zgłoszenia pod „Cukiernia” filia. (f1630)

Trak przelot 600 min, dobry — kupi inż. Piotr Rachwał, Włocławek n1432

POSADY WOLNE
Służąca (przychodnia) z gotowaniem potrzebna. Kordeckiego 25/1. 1289
Przychodnia potrzebna zaraz. Piękna nr 10. 1293

Wylewaczki (1291) do figurek potrzebne. Fabryka cukrów, Garbary 17.
Służąca z gotowaniem od zaraz. Teofila Magdzińskiego 7, skład 1. 1287

Potrzebna (1300) dziewczyna do prac domowych i gotowania. Oszerszej w liście. Mrozik, Jurata. pow. Morski.
Ekspedientka (1281) rzeźnicza, młodsza potrzebna zaraz, jez. niem. Bydgoszcz, Koronowska 52.

Chłopak do posyłek i dziewczyna, która pracowała przy cukierkach. Wytwórnia cukrów, Matejki 1. (f1631)
Pomocnik krawiecki potrzebny. Gdańska 25-3. f1627

Pomocnik handlowy, branży kolonialnej, żelaza i porcelany, nie powyżej lat 26, potrzebny od natychmiast. Tylko siły pierwszorzędne, wład. językiem polskim i niemieckim mogą się zgłosić. Oferty przy wolnym stole i stanoży kierować do: Jan Szymański nast. M. Andrikowski, Kartuzy, Rynek 3. n1421

Fryzjer (f1622) potrzebny. Dworcowa 74.
Fryzjer (f1624) dobry potrzebny. Górski

Gospośia starsza, która zastąpi pani domu. bez spania potrzebna. Oferty Dziennik „Czysta gospośia”. (1294)

Panienska do wydawania fotografii potrzebna. Plac Wolności 5-12. (f1632)
Służąca (n1433) z gotowaniem od zaraz. Plac Wolności 3, m. 6.

Fornala żonatego bezdzietnego. Mińska 14. n1424

Służąca umiejąca samodzielnie gotować potrzebna od 1.III. Zgłoszenia w Bydgoskiej Składnicy Cukru od godz. 10-12. 1288

Kucharka ze sprzątać w pokój potrzebna od zaraz. Zgłoszenia wraz z odpisem świadectw proszę nadesłać pod adresem dr Sehwahe, Starogard. n1371

Kwartet (n1385) dobrze zgrany potrzebny do lokalu nocego w Gdyni od 1. III. Zgłoszenia Dziennik Bydg. Gdynia „Kwartet”.

Dziewczyna (f1615) z uczej rodziny do składu tytoniowego potrzebna. Sienkiewicza 15, skład.

Panienska potrzebna. Restauracja, Nakielska 2. 1275

Fryzjerka (n1417) dobra siła, wodna, żelazką potrzebna zaraz. Gdynia, 10 Lutego 39, Ruta.

Pomocnik 1284 krawiecki, stała praca, duże sztuki, pierwszorzędna siła. Świętojańska 3-1.

Potrzebni szewcy na lepszą robotę. Zgłaszać się Gdańska 33, Wyrobek. f1433

Panów inteligentnych, wytrwałych w pracy przyjmie Księgarnia Wydawnicza. Dobre wynagrodzenie. — Wyczerpujące oferty filia Dziennika Bydgoskiego „Wyrwały”. (f1525)

Szukam dziewczynę pracownicą z gotowaniem. Hotel pod Orłem. (f1609)

Przychodnia Świętojańska 3-1. (1283)

Szlifierz obcasów (Absztyglaser znajduje stałe zatrudnienie w fabryce obuwia „Standard”, Bydgoszcz, Malborska nr 1. Prosimy się zgłaszać od 9-tej do 5-tej. (1277)

Chłopiec do posyłek, z rowerem potrzebny zaraz. Poznańska 22. 1295

Akwizytorzy wprowadzeni w biurach zapewnią egzyst. zabezp. bankowe na kolekcje. Zgłoszenia „Egzystencja”. n1400

Trzydzieści złotych dziennie zarobić może każdy łatwą pracą. Szczegółowe oferty i prospekty nadsyłającym 1 złoty znaczkami. Agencja P. A. D., Poznań 3, Chelmońskiego 1511. n1169

POSADY POSZUKUJA

Starsza (f1616) osoba szuka posady u samotnego. Oferty filia „286”.

Nasz wózek dziecięcy wystarczy na lata.
Oto jego zalety:
doskonale resory
obciska bardzo trwałe
wygląd estetyczny.

A. Hensel
w. W. Sierpiński i J. Kasprzak
Bydgoszcz, Dworcowa 4.

Cukiernik (n1430) z kartą rzemieślniczą piekarską i cukierniczą poszukuje posady. Oferty Dziennik Bydgoski, Inowrocław.

Pomocnik rzeźniczy 19 lat, uczejwy silny poszukuje posady od zaraz. Oferty Dziennik „Nikodem”. 1291

POKOJE WOLNE

Słoneczny 20 Stycznia 20-8. (f1603)

Pokój frontowy ładny także przyjeżdżnym. Cieszkowskiego 4-3. (1279)

Umeblowany Długa 32-7. 1286

Umeblowany słoneczny, łazienka. Petersona 12-3. (f1635)

Pokój umeblowany łazienka. Cieszkowskiego 3/9. f1617

Umeblowany osobne wejście 1-2 pokojowe. Warmińskiego 6-7. (f1626)

Pokój (f1623) dla pana. Dworcowa 75/7.

Umeblowany łazienka, także małżeństwu. Sienkiewicza 10-8. (f1618)

Pokój Pl. Piastowski 17/5. (f1628)

Pokój dwuosobowy utrzymaniem. Zduny 13-3. (f1619)

Umeblowany (f1620) eleg. Świętojańska 5-4.

Kulturalnemu panu pokój. Słowackiego 1 m. 6, telefon 1059. n1886

Mieszkanie czteropokojowe słoneczne oddam. Gospodarz, Płocka 13. 1274
4 pokoje słoneczne, frontowe, wygodny, balkon, centralne ogrzewanie, elegancka dzielnica, wolne. Telefon 21-75. (f1612)
4 pokojowe komfortowe do wynajęcia. Zgłoszenia portier, Gdańska 208. n1431

POKOJU POSZUKUJA

Pokoju umeblowanego, słonecznego (z utrzymaniem) z łazienką, poszukuję od 1. III. lub 15. III. Oferty filia „Solidna Pani”. (f1618)

MIESZKANIA SZUKA

3-4 pokojowe najchętniej zaraz poszukuje emerytka. „Inżynierowa” filia. f1608

Mieszkanie 6 pokój i piętro lub wysoki parter, w rejonie ul. Gdańskiej poszukuje od 1 kwietnia lekarz. Oferty do Dziennika Bydgoskiego pod „J. B”. (1276)

Poszukuje zaraz mieszkania 2 lub 3 pokojowego, wdowa po urzędniku z dorosłą córką. Zgłoszenia pod „Wdowa” filia. f1636

DACH NAD GŁOWĄ
MIESZKANIA WOLNE W BYDGOSZCZY
Cena w tej rubryce 1 wiersz 50 gr

4, 5 i 6 pokojowe: komfort. Jagiellońska 28/8

1-2 pokojowe: kuch. Toruńska 1-5.

2 i 1 pokojowe: kuchnia, Sniadeckich 13/1.

Mieszkanie czteropokojowe słoneczne oddam. Gospodarz, Płocka 13. 1274

4 pokoje słoneczne, frontowe, wygodny, balkon, centralne ogrzewanie, elegancka dzielnica, wolne. Telefon 21-75. (f1612)

4 pokojowe komfortowe do wynajęcia. Zgłoszenia portier, Gdańska 208. n1431

DZIERZAWY

Składu (n1378) z przyległym pokojem, nadający się na galanterię, w centrum miasta, na Pomoczu lub Poznańskim, zaraz poszukuje. Oferty pod „Galanteria” do Dziennika.

Lokal dancinowy na Pomorzu oddam na rachunek, wydzierżawę lub sprzedam korzystnie z powodu stosunków rodzinnych. Oferty Dziennik „Lokal”. (1268)

Wydzierżawie skład i mieszkanie (przybory rowerowe) stosownie także dla samotnej kobiety i warsztat ślusarski. Postępowanie Gniw (Pomorze) Nr. 36. 1285

RÓŻNE

Unieważniam dwa weksle 50 zł wystawione w dniu 28. 1. 39 na morze zlecenie, płatne 1 marca i 1 kwietnia. Elfried Glesmer. f1629

Grafolog medium. Królowej Jadwigi 13-6. (1252)

Uwaga (f1524) „Biblioteki wiedzy” dalsze nowe wydane tomy dostarczam na dogodnie spłaty. Oferty Dziennik Bydgoski filia „Wiedza”.

Posiadacz złotych 4.000? Wekszę założenie bezkonkurencyjne o intratnego interesu Bydgoszczy. Ewentualnie dam współpracę. Oferty filia Dzien. Bydg. „Mam”. (f1610)

Ostrzegam przed kłopotem, wydzierżawieniem nieruchomości, warsztatu, Czarna Droga 1, gdyż jedynym właścicielem jest Stanisław Balcer. Długoszta 9/8. 1278

Palisz z zadowoleniem? Nikotyna zatrąwa organizm, osłabia wolę, rujnuje zdrowie i siły. Chcesz się odzwyczozić palenia, napisz jeszcze dziś — moja metoda pomoże Ci natychmiast. Adres Womouth Kraków, Straszewskiego nr 25. n1084

MATRYMONIALNE

Kawaler 25 letni, przystoły, wykształcony, poważnym stanowisku, własne przedsiębiorstwo, poza tym szuka żony przystołej, reprezentacyjnej, dysponującej gotówką na powiększenie przedsiębiorstwa, może być rozwódka, nie wyżej 28 lat. Oferty z fotografią, którą się zwraca, proszę adresować pod „Kawaler” do Agencji P. A. D. Poznań 3 Chelmońskiego 15. n1397

Kawaler na placówce zagranicznej, wyższe wykształcenie, lat 30, wysoki, zapozna pannę miłą, przystołą, z posagiem celem ożenku. Oferty z fotografią do Dziennika „Italia”. n1407

Kawaler fryzjer, posiada własny zakład fryzjerski, poszukuje panny fryzjerki w celu matrymonialnym. Oferty wraz fotografią skierować Springer, Gdynia, Morska 164. n1416

Dnia 14-go bm. rozstał się z tym światem nasz ukochany ojciec, dziadek, brat, teść i szwagier ś. p.

Emil Stadie

mistrz-mechanik

przeżywszy lat 78, o czym donosi w głębokim smutku pogrążona Rodzina.

Pogrzeb odbędzie się w piątek po południu o godz. 4-tej z kaplicy nowego cmentarza ewangelickiego. (n-1434)

Dnia 13 lutego o godz. 8, zmarła po krótkich lecz ciężkich cierpieniach, opatrzona św. Olejami, nasza najdroższa siostra, ciocia i szwagierka ś. p.

Melania Trawicka

o czym zawiadania w ciężkim smutku pogrążona Rodzina.

Pogrzeb odbędzie się w czwartek dnia 16-go bm o godz. 15,30 z kaplicy cmentarza parafialnego na Bieawkach.

Msza św. żałobna za duszę śp. Zmarłej odprawia się 16 bm. o godz. 8-mej w kościele u siostr Najdż Sakramentu, ul. Gdańska. (f1633)

Dnia 14-go lutego 1939 r. zmarł członek naszego Cechu ś. p.

Emil Stadie senior

W Zmarłym straciłmy gorliwego członka naszego Cechu.

Pogrzeb odbędzie się w piątek 17. II. 39 o godz. 16-tej po południu z kaplicy cmentarza nowo-ewangelickiego przy ul. Zaświaty.

Uprasza się członków o wzięcie udziału w pogrzebie. (1299)

Cech Ślusarzy i Pilnikarzy w Bydgoszczy.

WIOSENNE TARGI LIPSKIE 1939 r.

Początek 5 marca.

Wszelkich informacji udziela Dyrekcja Targów Lipkich Lipsk — Niemcy

60% zniżki na Kolejach Rzeszy Niemieckiej

albo Honorowy Przedstawiciel na woj. pomorskie Ernest Nordmann, Bydgoszcz, Gdańska 7. (n-1067)

Sygnatura: 105/38.

Obwieszczenie o licytacji nieruchomości. Komornik Sądu Grodzkiego w Łabiszynie Józef Chrzanowski, mający kancelarię w Łabiszynie Przedmieście, na podstawie art. 676 i 679 k.p.c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 22 marca 1939 r. o godz. 10,30 w Łabiszynie, sala posiedzeń, pokój nr 5 odbędzie się sprzedaż w drodze publicznego przetargu, należącej do dłużnika Ottona Siewerta, rolnika w Sadłogoszczy pow. Szubina nieruchomości większą z zabudowaniami gospodarczymi, obejmującą powierzchnię ziemi 8.000,00 ha wraz z przynależnościami a położonej w Sadłogoszczy pod Barcinem, pow. Szubin wojew. Poznańskie. Nieruchomość ta ma urzędową księgę hipoteczną w Sądzie Grodzkim w Łabiszynie pod oznaczeniem Sadłogoszcz, tom III wykl. 53. Nieruchomość oszacowana została na sumę zł 15.530, cena zaś wywołania wynosi zł 11.640. Przystępujący do przetargu obowiązany jest złożyć rękojmię w wysokości zł 1.533. Rękojmię należy złożyć w gotowości albo w takich papierach wartościowych bądź książeczkach wkładowych instytucji, w których wolno umieszczać fundusze małoletnich. Papierzy wartościowe będą w wartości trzech czwartych ceny giełdowej. Przy licytacji będą zachowane ustawowe warunki licytacyjne, o ile dodatkowym publicznym obwieszczeniem nie będą podane do wiadomości warunki odmienne. Prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przysądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń, jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości lub jej części od egzekucji, że uzyskały postanowienie właściwego sądu, nakazujące zawieszenie egzekucji. W ciągu ostatnich dwóch tygodni przed licytacją wolno oglądać nieruchomość w dni powszednie od godziny 8-jej do 18-jej, akta zaś postępowania egzekucyjnego można przeglądać w Sądzie Grodzkim w Łabiszynie ul. 11 Stycznia nr 27, sala nr 4. Licytant w dniu licytacji winien przedłożyć zezwolenie nabycia nieruchomości od właściwej władzy administracyjnej. (n1413)

Łabiszyn, dnia 11 lutego 1939 r.

Komornik (—) Józef Chrzanowski.

Tarcze szmerglowe do polerowania Naxos—Union oraz **tarcze filcowe** do polerowania poleca (n1159)

Neumann & Knitter BYDGOSZCZ Niedźwiedzia 1 Tel. 31-41.

DBAJCIE O SWOJE ZDROWIE

Przy chorobach: ŻOŁĄDKA, KISZEK, WĄTROBY, przy KAMIENIACH ŻOŁCIOWYCH, WZDĘCIU BRZUCHA, ODDYCHANIU SIĘ, LUB SKŁONNOŚCIACH DO ZAPARCIA, stosuje się: „SZWAJCARSKIE GORZKIE ZIOLA”. Gaseckiego, naturalny łagodny środek przeczyszczający, ułatwiający funkcje organów trawienia, stosowane również przy nadmiernej otyłości. Sprzedają apteki i składy apteczne. N-997

Oddam substępstwo pierwszorzędnej fabryki ceramicznej na woj. poznańskie, Pomorskie i Gdańsk. Wymagany kapitał Zł. do „Par“ Katowice, Dyrekcja na 10 pod „1912“. (n1429)

Zawsze pomocny

ROWER ORIGINAL-REKORD GOLIŃ NA KAŻDE ZAWODZENIE

WYJAHR-BYDGOSZCZ

PONAD 100.000 W UŻYCIU Do nabycia w składach rowerów

Sygnatura: 4/39.

Obwieszczenie o licytacji nieruchomości. Komornik Sądu Grodzkiego w Łabiszynie Józef Chrzanowski, mający kancelarię w Łabiszynie Przedmieście, na podstawie art. 602 k.p.c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 17. II. 1939 r. o godzinie 10 w Łabiszynie odbędzie się l-sza licytacja nieruchomości, należących do St. Wierchostawskiego z Barcina, składających się z różnych materiałów krótkich, jak: materiału sukiennego, płótna, kałeson, koszul, swetrów i t.p. oszacowanych na łączną sumę zł 1.082,90. Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym. (n1414)

Łabiszyn, dnia 7 lutego 1939 r.

(—) Chrzanowski, komornik.

POLECENIA

Miód (n1348) pszczyzny pomorskiej, ceny zniżone, odsprzedawcy rabat, poleca Składnica Pomorskiego Związku Pszczelarzy, Toruń, Wielkie Garbary 11

Lisy surowe do garbowania, farbowania oraz wykończenia najsumienniejsi załatwia **Stanisław Rudak** mistrz kuśnierski, Bydgoszcz, Dworcowa 70, tel. 1905. (n271)

Duży młynek do korzeni z motorem Duży młynek dokości prima motor 8—10 K. M. transmisja nowa palarnia kawy na 4 kg z ogrzewaniem gazowym, 1 szafę do pieniędzy, 2 małe młynki do pieprzu na sprzedaż. Zgłoszenia pod „3355“ Dziennik Bydgoski Grudziądz. (n1418)

Wezwanie do składania ofert pisemnych. Państwowy Zakład Zdrojowy w Ciechocinku niniejszym ogłasza nieograniczonej przetarg ofertowy na wykonanie: 1. Roboty kamieniarskie oblicowanie alabastrem, 2. Roboty lastrikowe w holu Iaz. III schody i posadzka, 3. Roboty ślusarskie (poręcze). Termin składania ofert do dnia 27 lutego 1939 r., otwarcie ofert nastąpi w dniu 28 lutego r. o godzinie 10-jej. Oferty należy składać wyłącznie na formularzach przetargowych, które można otrzymać w Biurze Zakładu Zdrojowego w Ciechocinku. Państwowy Zakład Zdrojowy zastrzega sobie prawo wyboru oferenta oraz unieważnienia przetargu.

Dyrektor Zakładu Zdrojowego St. Wiśniewski. (n1427)

Repertuar kin bydgoskich

APOLLO: „Chiński brylant” i „Tajemniczy ślepiec” z Richardem Dixem i nowy tygodnik.

BALTYK: „Pieśń Skazańców” oraz „Legion Smałych”.

KAPITOL al. Marcinkowskiego 4 „Skowronek” z Martą Egert i „Towarzysze broni”.

KRYSTAL: Dziś premiera! „Serce moje należy do Ciebie” z Beniamino Gigli, oraz bogaty nadprogr.

LIDO: „Serce Matki” film polski w roli głów. Engelówna, Wysocka i in.

MARYSIENKA „Student z Oxiordu” z Robertem Taylorem i bogaty nadprogram.

Kafie 24671 piecze, kuchenki przenośne, przybory do pieców, dogodne warunki, najtańszej Dworcowa 61 m. 3.

Dywany chodniki, wyroby kokosowe, ceraty, materiały meblowe, tania. **M. Szmolke** Bydgoszcz, Jezuicka 22, tel. 1301. (5769)

Używane pianina i fortepiany bardzo korzystnie poleca B. Sommerfeld, Bydgoszcz, Śniadeckich 2. (13537)

Żwir gruboziarnisty, przesiany do fundamentów, wyrobów betonowych, ogrodów itp. dostarczamy w każdej ilości. M. Krenski, Sp. z o. o., ul. Gdańska nr 140. (n394)

Piasek przesiany do murowania tania dostarcza M. Krenski, Sp. z o. o. ul. Gdańska 140. (n895)

Dom z garbarnią w Inowrocławiu z powodu wyjazdu zaraz sprzedam za zł 9000 Wiadomości: Sosnowiec, M. Korzeniowski. (n1150)

Gabinet renesansowy, bogato rzeźbiony i salon sprzedam. Wachowicz, rzeźbiarz, Pomorska 15. f1544

Restauracja Resursa Kupiecka

z pięknym ogrodem restauracyjnym wraz z wielką salą balową cieszącą się dobrą frekwencją od 1 maja wzgl. nawet wcześniej do wydzierżawienia. (n1435)

Oferty przyjmuje Sekretariat Towarzystwa Kupców w Bydgoszczy, ul. Jagiellońska 13

Skład galanterijny towarem, mieszkaniem z powodu wyjazdu tania sprzedam. Jagiellońska 12. (f1604)

Pianino (f1613) mało używane, krzyżowe, czarne, tania sprzedam Jagodziński, Sienkiewicza 55.

Pianino (n1356) krzydło tania. Długa 68.

Sprzedam kompletne urządzenie składu kawy i cukierków, dawniej „Wielkopolski Skład Kawy”, cena według umowy. A. Nowoczyn, Skórcz, pow. Starogard, ul. Sobieskiego nr 17. n1408

Wózek dziecięcy sprzedam. Blumwego 1—17. (f1606)

Restauracja (f1702) 150 sprzedam, Filia „150”.

Od morza aż do gór

zgodny wola chór:

GRAJCIE u DZIERŻANOWSKIEGO

CENTRALA: WARSZAWA NOWY-SWIATK
ODDZIAŁ: GNIĘZNO - CHROBRE GO 14
TAM STAŁE PADA WIELE WYGRANYCH

Sygnatura: Km. 312/38.

Obwieszczenie o licytacji nieruchomości. Komornik Sądu Grodzkiego w Łabiszynie Józef Chrzanowski, mający kancelarię w Łabiszynie, Przedmieście, na podstawie art. 676 i 679 k.p.c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 22 marca 1939 r. o godz. 10-jej w Łabiszynie sala posiedzeń pokój nr 5, odbędzie się sprzedaż w drodze publicznego przetargu należącej do dłużnika Juliana Głdy, inż. w Łabiszynie, Nowy Rynek, pow. Szubin, nieruchomości miejską położoną w Łabiszynie, Nowy Rynek, składającą się z domu mieszkalnego (frontowego) oficyny, stodoły, ogrodu, łąki o powierzchni 300 m². Nieruchomość ta ma urzędową księgę hipoteczną w Sądzie Grodzkim w Łabiszynie pod oznaczeniem Łabiszyn tom V, wykl. 176. Nieruchomość oszacowana została na sumę zł 10.760—, cena zaś wywołania wynosi zł 8070—. Przystępujący do przetargu obowiązany jest złożyć rękojmię w wys. zł 107,60. Rękojmię należy złożyć w gotowości albo w takich papierach wartościowych bądź książeczkach wkładowych instytucji, w których wolno umieszczać fundusze małoletnich. Papierzy wartościowe przyjęte będą w wartości trzech czwartych części ceny giełdowej. Przy licytacji zachowane będą ustawowe warunki licytacyjne, o ile dodatkowym publicznym obwieszczeniem nie będą podane do wiadomości warunki odmienne. Prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przysądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń, jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości lub jej części od egzekucji i że uzyskały postanowienie właściwego sądu nakazujące zawieszenie egzekucji. W ciągu ostatnich dwóch tygodni przed licytacją wolno oglądać nieruchomość w dni powszednie od godz. 8-jej do 18-jej, akta zaś postępowania egzekucyjnego można przeglądać w Sądzie Grodzkim w Łabiszynie, ul. 11 Stycznia nr 27, sala nr 4. Licytant w dniu licytacji winien przedłożyć zezwolenie od właściwej władzy administracyjnej nabycia nieruchomości. (n1412)

Łabiszyn, dnia 11 lutego 1939 r.

Komornik (—) Chrzanowski.

KUPNA

Kupujemy (n636) stale beczki od smoły, oliwy, śledzi itp. i płacimy najwyższe ceny. M. Krenski, ul. Gdańska 140.

Motor na gaz ssący 20—25 K. M. Kupię. Spalony, Tuczno Kąkrownia poczta Jaksi- (n1253)

Pianino używane okazynie kupię. Oferty filia Dzien. Bydg. „Używane”. (f1614)

Pas transmisyjny 14 długi. 20 cm szer. kupię. Oferty „M. N.” Dziennik. 1280

Motocykl wolny od podatku używany w dobrym stanie kupię. Zgłosz. z podaniem ceny pod „Pilne”. n1423

PRAWDA.

— Hallo, kelner! Jeśli to ma być prawdziwy sznycel cieliący, to jestem naprawdę wariatem!

— Proszę mi wybaczyć, ale rzeczywiście to jest sznycel cieliący!

Ceny ogłoszeń: 25 gr. za wiersz milimetrowy na stronie 7-lamowej szerokości 38 mm. Za reklamy na stronie przed ogłoszeniami 70 gr., w tekście na drugiej i trzeciej stronie 1,20 zł. na dalszych stronach 1,00 zł. za milim. i lam., szer. 67 mm. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 25 gr., każde dalsze 15 gr.; dla poszukujących pracy oraz na nekrologi 20% zniżki. Większe ogłoszenia, zamieszczone wśród drobnych, 50% drożej jak w zwykłym dziale ogłoszeniowym. Przy powtórzeniu ogłoszeń udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty upadają. — Ogłoszenia zagraniczne 25% dopłaty. — Ogłoszenia skomplikowane oraz z zastrzeżeniem miejsca o 20% drożej. Za terminowe umieszczenie i przepisane miejsce administracja nie odpowiada. — Miejsce płatności: Bydgoszcz. — Konta bankowe: Bank Związku Spółek Zarobkowych, K. K. O. miasta Bydgoszczy. Konto czekowe: P. K. O. 203713 Poznań.

Zakład graficzny i miejsce odbicia, wydawca i miejsce wydania: Drukarnia Bydgoska Spółka Akcyjna, Bydgoszcz, ul. Poznańska 12-14. — Odpowiedzialni redaktorzy: Za politykę wewnętrzną i społeczną: Zygmunt Felczak; politykę zagraniczną i gospodarczą: mgr Stanisław Strąbski; dział literacki i felieton: Henryk Kuminek; wiadomości z Wielkopolski i Pomorza i dział sportowy: Józef Kolodziejczyk; kronikę lokalną: Aleksander Kiedrowski; dział kobiecy i „Świątek dziecięcy”: Janina Hernetówna; rozmaitości, wiadomości z kraju i ze świata: Edmund Klessa; programy, zagadnienia radiowe i wiadomości ze Wschodu: Wincenty Sławski; dział rolniczo-ogrodniczy: Dyonizy Wesolek. — Ogłoszenia i reklamy: Władysław Żewicki. — Zarządzający drukarnią: Ignacy Balwiński. — Za wiadomości z Gdyni: Zofia Zelska-Mrozowicka w Gdyni; za kronikę toruńską: Roman Kobierski w Toruniu.